

A NYÍREGYHÁZI
KRÚDY GYULA
GIMNÁZIUM
ÉVKÖNYVE

A
NYÍREGYHÁZI
KRÚDY GYULA GIMNÁZIUM
ÉVKÖNYVE
2016-2017

Felelős kiadó
Chriszt Gyula
igazgató

Szerkesztők
Kajatin Béla
Pál Andrea

Készítette:
Örökségünk Könyvkiadó Kft.
E-mail: oroksegunk@gmail.com

Prológus

a Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium évkönyvéhez

A hagyományok megőrzése – feladat. Nem önmagától alakul ki, válik részévé életünknek, öröklődik tovább generációról generációra. Aktív közreműködést, tevélegességet, elkötelezettségeket feltételez. Ilyen hagyomány a Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium évkönyve is. Több mint húsz éve jelenik meg hosszabb rövidebb terjedelemben, mementót állítva az elmúlt diák- és tanárgenerációknak, megőrizve az iskola kiemelkedő vagy épp hétköznapi pillanatait. Mert az emberi elme sajátossága, hogy emlékképeink megkopnak, memóriánk bizony nagyon sokszor válik megbízhatatlanná a kor előre haladtával. Talán azt merem mondani, legbiztosabban a hangulatok és érzések őrződnek meg bennünk: milyen is volt egy nyárvégi napon visszatérni az iskola épületébe, találkozni a nem látott iskolatársakkal, megismerkedni a verebekkel, lelkesen szurkolni a kosárcsapatnak, készülni egy-egy nehezebb dolgozatra, vagy akár felkelni egy szomorkás őszi reggelen, álmosan hallgatni az órán, várni az utolsó tanítási nap érkezésére.

Ezekből a hangulatokból kerül egy csokor az olvasó elé képekbe, szavakba, számokba öntve. Mindannyiunknak mást jelent egy arc az osztályképeken, a tanári tablón, mást jelent egy-egy szépen megfogalmazott, mélyreható gondolat a diákmunkák közé elrejtve. Lapozgatva ezt az évkönyvet arra sarkallok mindenkit, keresse meg ezeket a hangulatokat, saját lényének reflexióit az elmúlt tanév eseményeire, történeteire, elrepült pillanataira. A világból csak annyit birtoklunk, amennyit leképeztünk magunk számára belőle: csak azok az információk rögzülnek, amik valamilyen saját gondolatot váltottak ki belőlünk. Aztán a visszatekintés metamorfózisa megszüri ezeket az információkat: elválnak a fontos a lényegtelenről, a hangsúlyos a feleslegestől, a spontán a tervezettől. Megmarad az elmúlt idők kikristályosodott esszenciája, az igazi végleges emlék. Ebben segít évkönyvünk is: ha fellapozzuk akár most, akár évek múlva, visszaidézhetjük a nagyszerű napokat. Mert minden nehézség ellenére, ezek nagyszerű napok voltak: krúdys diákok, tanárok, egyéb munkakörű segítő dolgozók közös napjai. A háttérben munkálkodó névtelenek tömegéről nem is beszélve.

Céljaink megvalósulásáért dolgoztunk napról-napra: tudással, készségekkel, tapasztalatokkal felvértezni tanítványainkat, hogy megállják majd helyüket az iskolán túli világban. Hogy jól tétük-e dolgunk, csak hosszú évek múlva derül ki igazán. Mégis bizakodva nézek előre, mert diákgenerációk már okosan építkezve sikerre vitték azokat az alapvetéseket, amiket az elmúlt évtizedekben létrehoztunk; a gyorsan változó külvilághoz igazítottuk – amiket nap mint nap munkánkban megvalósítottunk. A sikerek már elkezdődtek, mert kiváló tanulmányi és sport versenyeredményekről tanúskodnak ezek a lapok. De nem csak ebben mérjük tanítványaink, az ön-

kifejezés bátorítása, a természetfotó- és rajzpályázatok, a közös ünnepek, előadások, rendezvényeink mind-mind arra utalnak, van élet a tanítási órákon túl is. Így válik egésszé a töredék, így kerül a helyére minden a mozaikban, aztán egy lépéssel hátrébb lépve meg lehet látni végre mindazt, ami amúgy észrevehetetlen, láthatatlan, megérinthatetlen. Ez a lépés ebben az évkönyvben benne van: szintézise az elmúlt tanévnek, összegzése, kivonata – mégis több töredékek egymásra halmozásánál: mindazt kapcsolja össze, ami a hétköznapiakban összefüggéstelenül villant csak fel, ami csupán kisebb közösségek sajátja volt, ami egy-egy kreatívabb gondolat kifejeződése volt szavakban, képekben, tettekben.

Kívánom mindenkinek, hogy fedezze fel ezeket a kapcsokat, lássa meg a képek mögött a vázszon szövetét, mindazt, amit sokak ebben az évkönyvben lelkesen, időt és energiát nem sajnálva elhelyeztek – mindazok, akiknek köszönet jár: minden alkotónak, de kiemelve Pál Andrea tanárnőt, Kajatin Béla tanár urat, akik a szerkesztés fáradságos munkáját vállalták magukra. Bízom benne, hogy az elkövetkező években hasonlóan sokan érzik majd fontosnak, hogy fennmaradjon ez a szép hagyomány, megőrződjön, alakuljon, ötletekkel, újításokkal változzon minden érintett meglepésére.

Végül kellemes lapozgatást, megdöbbentő felfedezést, újraélt hangulatokat, pajkos egymásra kacsintást, vizuális és verbális élményeket kívánok munkatársaimnak, tanítványainknak, az iskolát sok tekintetben támogató szülőknek, minden kedves olvasónak.

Chriszt Gyula
intézményvezető

Az iskola története

1969-re készült el az iskola első épülete, amelynek a környékén akkor még zöldséges és gyümölcsös kertek voltak. A gimnázium a nevét a város polgáraitól kapta: mivel az épület a Krúdy közben állt, egyszerűen csak „Krúdy”-nak nevezték. Így Krúdy Gyula, az ismert író, a város szülője, lett az iskola névadója. Az ünnepélyes avatón díszvendégként az író lánya, Krúdy Zsuzsa is jelen volt.

A kezdetben meglévő szakközépiskolai osztályokat 1974-ben egy másik intézmény vette át, így iskolánk tisztán gimnáziumi profilú osztályokkal működött. A matematika és biológia tagozatos képzés mellett általános tantervű osztályok is indultak.

Az 1978-ban bevezetett fakultáció miatt a tagozatos képzést nem folytathattuk, 1987-ben azonban újra indulhatott egy speciális matematika tantervű osztály.

A tantestület folyamatosan dolgozott a pedagógiai és szakmai fejlesztéseken, így 1991-ben megkezdődhetett egy hatosztályos gimnáziumi képzés programjának kidolgozása. A kísérlet dokumentumait a Művelődési és Közoktatási Minisztérium minden változtatás nélkül elfogadta. Ez a tagozat 1992/93-ban indult.

Az 1995/96-os tanév végén – a tantestület, a tanulók és a szülők példás összmunkájának köszönhetően – két hét alatt átköltöztünk új iskolaépületünkbe (Epreskert út 64).

Az épületcserére a városi önkormányzat döntése alapján került sor, mivel a régi, számunkra szűkké vált iskolaépület felújítását pénzügyi okok miatt nem engedélyezték, bár a bővítési tervek már készen voltak. Az új épület megfelelő nagyságú, de igen leromlott állapotú volt, szerencsére felújításának tervei igen gyorsan elkészültek.

Az 1997/98-as tanévet végigkísérő építkezés munkálatai azonban csak az oktatási szárnyat érintették. Így az 1998/99-es tanévet egy nagyon felemás épületegyüttesben kezdhettük el, de bízunk a közeli folytatásban.

Örömteli előrelépésünkhöz soroljuk azt is, hogy 1998 szeptemberétől – régi hagyomány újraélesztésével – emelt szintű biológiaoktatás indult.

2002 tavaszán elkezdődött az épületfelújítás II. üteme, mely szeptemberre, az iskolakezdésre készült el. 2003 tavaszán újra gyarapodott az iskola: elkészült a belső udvar, amely a díszburkolattal és a parkkal a tanulók kedvenc pihenőhelye lett a tanév végi hetekben.

A 2016/2017-es tanévet évfolyamonként egy hatosztályos, egy emelt szintű matematika tagozatos, egy emelt szintű biológia tagozatos és egy általános tantervű osztállyal indítjuk.

The history of our school

The first building of our school was completed by 1969 which was surrounded by vegetable gardens and orchards. The citizens gave the name of our school: as the building was situated in Krúdy alley the inhabitants called it simply „Krúdy”. This way our school became Krúdy Gyula Secondary Grammar School. Krúdy was a well-known writer who was born in this town. One of our guests at the ceremonial naming of our school was Zsuzsa Krúdy, the writer's daughter.

The vocational classes were taken over by another school, so our school operated as a secondary grammar school. Besides the classes that specialised either in mathematics or in biology we have classes on the basis of the general curriculum.

In 1978 specialised classes could not be continued because a new system of optional subjects was introduced instead. However, we managed to revive classes specialising in mathematics in 1987.

Our teachers worked on improvement in pedagogy and in their subjects, as well. So 1991 we launched the plan of the six-year-system at secondary school. The Ministry of Culture accepted the documents of the programme without any change. The six-year-system was introduced in the 1992/93 school year.

At the end of 1995/96 school year thanks to our staff's work, our pupils and their parents' outstanding help we moved into our new building within two weeks. (64 Epreskert street)

We had to change buildings because of the city council's decision. They did not allow us to extend our building, though the plans for it were ready. The „new” building was big enough but it was in a bad state of repair. But the reconstruction plans for the building were worked out very soon.

By the first of September 1998 the reconstruction work of the educational wing had been completed.

We consider our classes specialised in biology to be a joyful progress, which was started again in 1998. It was a revival of an earlier tradition.

In the spring of 2002 the second phase of the renovation began which was completed by September, the beginning of the term.

In the spring of 2003 the school grew in beauty again: the inner yard was completed, which with its ornamental pavement and park became the students' favourite resting-place during the last weeks of term.

We will start the 2016/2017 school year with a class worked on six-year-system, with a class specialised in mathematics, a class specialised in biology and a class on the basis of the general curriculum.

Kurze Geschichte der Schule

Das Schulgebäude, das damals noch von Obst- und Gemüsegärten umgeben war, wurde 1969 fertiggestellt. Das Gymnasium erhielt seinen Namen von den Bürgern der Stadt. Da das Gebäude in der Krúdy-Gasse stand, wurde es kurzerhand „Krúdy“ genannt. Gyula Krúdy, der bekannte Schriftsteller, der Sohn der Stadt wurde so nach dem Volksmund der Namensgeber der Schule. Der feierlichen Namensverleihung wohnte auch die Tochter des Schriftstellers, Zsuzsa Krúdy als Ehrengast bei.

Die anfänglichen Fachmittelschulklassen wurden von einer anderen Schule übernommen, so funktionierte unsere Schule mit reinen gymnasialen Zügen weiter. Neben den Klassen mit erweitertem Mathematik- und Biologieunterricht wurden auch Klassenzüge mit allgemeinem Lehrplan eingeführt.

Wegen der Einführung der Fakultation im Jahre 1978 wurden die Spezialklassen nicht weitergeführt. 1987 ist aber wieder eine Klasse mit speziellem Lehrplan in Mathematik eingeführt worden.

Das Lehrerkollegium arbeitete ständig an der Weiterentwicklung der pädagogischen und fachspezifischen Projekten. So konnte 1991 ein sechsjähriger gymnasialer Zug eingeführt werden. Die Dokumentation des Projektes wurde von dem Ministerium für Bildung und Unterricht ohne Änderung angenommen. Dieser Klassenzug im Schuljahr 1992/93 Startete.

Am Ende des Schuljahres 1995/96 zogen wir – dank der vorbildlichen Zusammenarbeit des Lehrerkollegiums, der Schüler und der Elternschaft – in unser neues Schulgebäude (Epreskert Str. 64.) in zwei Wochen um.

Zum Tausch der Gebäude kam es auf Grund einer Entscheidung der städtischen Selbstverwaltung, da die Erweiterung des alten, klein gewordenen Schulgebäudes aus finanziellen Gründen nicht genehmigt wurde, obwohl die Erweiterungspläne bereits fertig waren. Das neubezogene Schulgebäude war groß genug, war aber in einem heruntergekommenen Zustand. Die Rekonstruktionsentwürfe wurden schnell fertiggestellt und im September 1998 war schon die erste Phase der Rekonstruktionsarbeiten – die des Unterrichtsflügels – abgeschlossen.

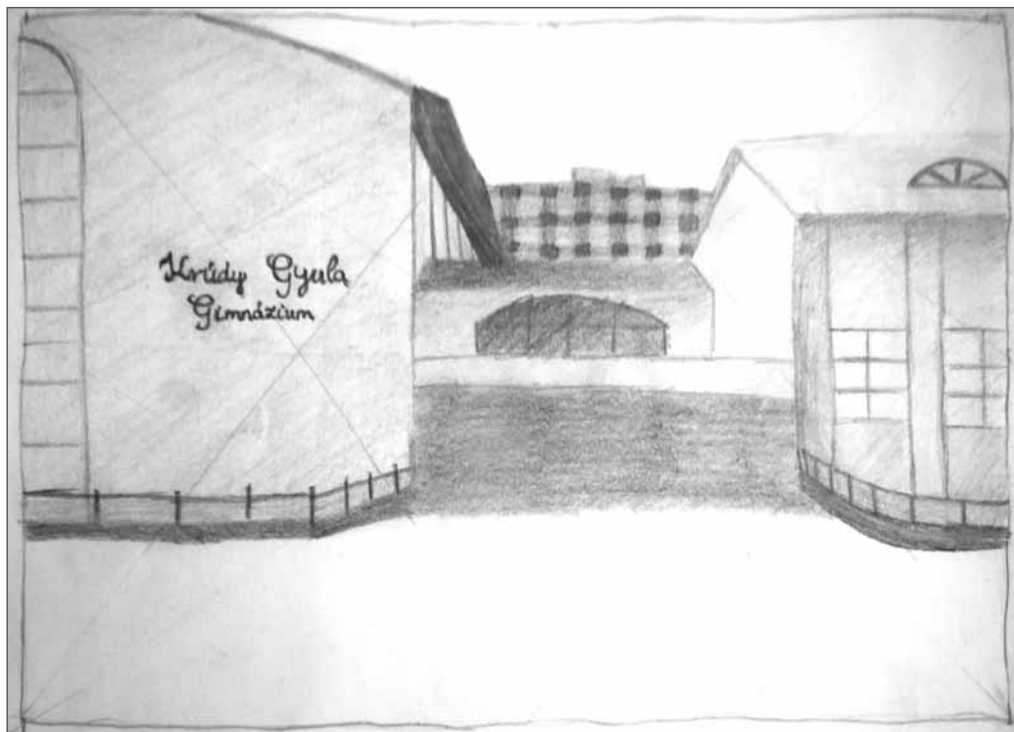
Ein weiterer erfreulicher Fortschritt ist für uns, dass wir ab September 1998 – treu den alten Traditionen – die Biologie wieder in erhöhter Stundenzahl, in Spezialklassen unterrichten können.

Im Frühling 2002 begann die zweite Phase der Renovierung des Gebäudes, die im September, zum Beginn des neuen Schuljahres abgeschlossen wird.

Im Frühling 2003 wurde die Schule noch attraktiver: man beendete die Arbeiten am Innenhof, der mit seinem gezierten Pflaster und dem Park in den letzten Wochen des Schuljahres zum beliebtesten Ruheplatz der Schüler wurde.

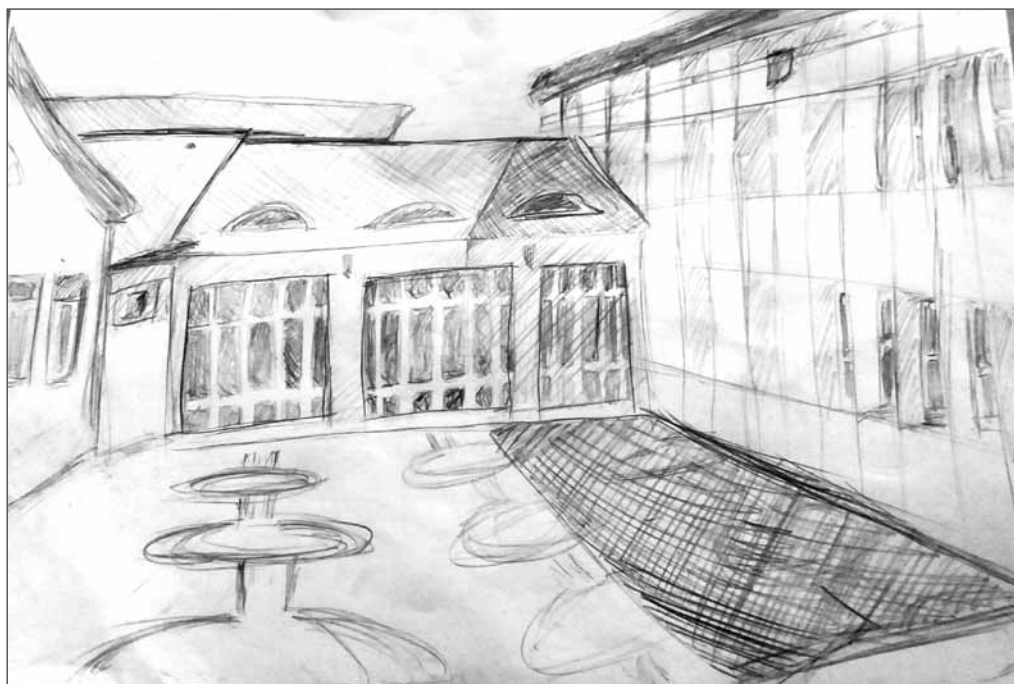
In dem neuen Schuljahr 2016/2017 beginnen wir den Unterricht mit einem sechsjährigen gymnasialen Zug, mit je einer Spezialklasse in Mathematik und Biologie und mit einer allgemeinbildenden.

... és ahogyan diákjaink látják – órai rajzok az épületről

Hrotkó Renátó 10.a

Kerekes Péter 9.b

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

„Az okosság kormányozza a világot, a többi mind múlandó.”

Krúdys fenegyerek a tudományok élén

Csakó Áront a hármas teremben találtuk meg barátai körében, ahonnan elszólitottuk egy interjú erejéig. A fiatal tehetség ebben a tanévben kiemelkedő eredményeket ért el kémia és biológia tantárgyból az Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyen, ezzel is öregbítve iskolánk hírnevét. Tanulmányait a Móricz Zsigmond Általános Iskolában kezdte, ahol még nem érdeklődött a biológia iránt, és a kémiával pedig először Némethné Horváth Gabriella tanárnő óráján találkozott a Krúdyban, hetedikes korában. Első versenyei egyike adta meg számára a kezdő inspirációt, hogy nagyobb figyelmet szenteljen ennek a tantárgynak. Tanárnőnek köszönheti a felkészítést az idei megmérettetésre is, rajta kívül még nagyban támogatta őt az iskola vezetősége és családja, barátai.

Az OKTV-re való felkészülés mindkét tárgyból hónapokat vett igénybe. Habár biológiából egy kissé jobb helyezésre számított a 32-nél, ennek ellenére a kémia kellemes csalódás volt számára, ahol 7. helyezést ért el. Mindazonáltal mindkét eredménynek nagyon

örült, hiszen fáradságos munkával érte el őket.

Áron a szabadidejét szívesen tölti a barátaival, vagy előszeretettel olvas, ha van rá ideje; azonban az elmúlt időben erre nem volt példa, mivel rengeteget tanult versenyeire.

A fiatal diákot sokan zseninek tartják, mert nem csak biológiából és kémiából, hanem matematikából és fizikából is kiemelkedően teljesít. Ezekben a tantárgyakban leginkább a logika fogja meg. Tanárai és mi, osztálytársai is nagyon büszkék vagyunk rá, noha ő átlagos diákként tekint magára, zavarba ejti a figyelem. Saját bevallása szerint sportban kicsit ügyetlen, ám a testnevelés óráknak így is lelkes résztvevője. További személyes témákat boncolgatva választ kaptunk olyan kérdésekre, mint hogy milyen emberekkel tölti szívesen az idejét, vagy mi fogja meg egy lányban. Áron nyitott azok felé, akik érdekesek, és hozzá hasonlóan szeretik a tudományos témákat. Szerinte előny, ha egy lány intelligens és jó a humorérzéke, bár az utóbbi nem olyan fontos, mivel neki van elég kettejük számára – tette hozzá nevetve.

A hosszú távú terveit tekintve még nincs konkrét elképzelése, egyelőre igyekszik mindig az előtte álló célokra koncentrálni, ami jelen esetben egy minél sikeresebb érettségi letétele. Tanulmányait mindenképp egy elismert egyetemen szeretné folytatni, érdeklí a vegyészet több ága is. A tudásszomjon kívül motiválja őt, hogy be tudja bizonyítani önmagának: kellő kitartással és munkával el tudja érni céljait és le tudja győzni ellenfeleit.

Hidas Réka és Lévai Roxána 11.d

Hosszú távú elképzeléseim közé tartozik a tudományos kutatói pálya...

A közelmúltban derült ki, hogy osztálytársam, Daróczy Sándor az Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny országos döntőjében matematikából 8. és fizikából pedig 27. helyet ért el. Ezen kívül a Kenguru országos versenyen 6., a Zrínyi országos matematika versenyen 9., a Nemzetközi Matematika Versenyen pedig 2. helyezést ért el. Igen sikeres évet tudhat maga mögött! Az egész iskola, az összes tanárral együtt felkapta a fejét ennek a fantasztikus hírek hallatán; a tanári kar is tapsviharral jutalmazta Sanyit ezért a nagyon kiemelkedő eredményért egy értekezlet keretein belül. A nagyon szerény és csendes osztálytársamat a motivációiról faggattam.

– Először is, melyik általános iskolába jártál? Már akkor is kiemelkedő voltál matekból? És fizikából?

– Az általános iskolát Újfehértón végeztem. A matematika és a fizika mindig is lenyűgözött, az iskola mellett versenyekre is jártam, de akkor még nem értem el számottevő eredményeket. Az idei év ezért okozott számomra is kellemes meglepetést.

– Mennyi időt fordítottál az OKTV-re való felkészülésre?

– Magára az OKTV-re nem készültem sokat. Persze utánanéztem, hogy milyen feladatokra számíthatok, azonban a gyakorlásnak alapvetően nem egy-egy konkrét versenyre való felkészülés a célja, hanem tágabb értelemben a gondolkodás fejlesztése és az ismeretanyag bővítése.

– Kinek köszönheted, hogy ilyen sikereket tudtál elérni magadon kívül?

– A legnagyobb segítséget Dr. Kiss Sándor nyugalmazott főiskolai tanártól kaptam, aki mindig maximálisan felkészít a megmérettetésekre. Ezen felül hatalmas köszönettel tartozom az iskolának és a szaktanárainknak, név szerint Konczné Végh Leonának és Christ Gyula igazgató úrnak a támogatásért. Nem utolsó sorban pedig sokat köszönhetek a szüleimnek is, akik mindig mindenben mögöttem állnak.

– Mi volt az első reakciód, mikor megtudtad az eredményeidet?

– Természetesen nagyon boldog voltam. Azonban az élet nem áll meg, így teljes erőbedobással készülök a következő kihívásokra.

– Mivel töltöd legszívesebben a szabadidődet?

– Nálam a felkészülés is sajátos hobbivá vált az évek során, amely szerves része lett a szabadidőmnek. Ezen kívül szeretek biciklizni, teniszezem és zenélek is.

– Ha jól tudom, hegedülsz is. Mikor kezdted és miért ezt a hangszeret választottad?

– A szüleim zenetanárok, ezért evidens volt, hogy én is elkezdtem zenélni. A hegedűben talán a gyönyörű hangja fogott meg – no meg persze kihívásnak éreztem megtanulni egy nehéz hangszeren.

– Érezted már azt, hogy az emberek máshogy állnak hozzád, zseninek tartanak? Mit gondolsz erről?

– Minden relatív, ezt Albert Einstein óta tudjuk – ez alól a zsenialitás sem kivétel. Lehet, hogy pár ember zseninek tart, de versenyeim során nem egy olyan koponyával hozott össze a sors, akiknek a nyomába sem ér a tudásom. Természetesen örülök, ha valaki így tekint rám, viszont nem szeretném megbélyegezve érezni magam – elvégre én is csak egy átlagos diák vagyok.

– Azt már tudjuk, hogy van valami, amiben kiemelkedő vagy; van esetleg olyan terület az életben, amit a gyengédnek tartasz?

– Megszámálhatatlan terület van, amiben még rengeteget kell fejlődnöm, azonban kimondottan egyiket sem tartom a gyengémnek. Talán néha egy kicsit lusta vagyok, de ez – gondolom - nem csak velem van így.

– Kicsit más téma: mi az, ami megfog egy lányban?

– Ami a legjobban megfog, az talán az esze és a humora. Azonban ez egy rendkívül komplex dolog, abszolút választ lehetetlen mondani.

– Mik a céljaid, elképzeléseid a közeli és a távoli jövőben?

– Szeretnék jól szerepelni a közelgő megmérettetéseken. Jövőre a cél egy eredményes érettségi és sikeres egyetemi felvételi. Remélem, hogy megállom a helyem az egyetemen is. A jövőben továbbra is szeretnék matematikával és fizikával foglalkozni, így hosszú távú elképzeléseim közé tartozik a tudományos kutatói pálya.

Németh Eszter 11.a

* * *

„Two roads diverged in a wood, and I—
I took the one less traveled by,
And that has made all the difference.”
(Robert Frost: „The Road Not Taken”)

Gaál Benedek vagyok, a neves 11.D osztály tanulója. Az Angol Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyen 11. helyezést értem el, az utolsó forduló szóbeli részén sikerült feljebb tornászni magamat a ranglétrán. Az utolsó forduló tavasszal volt, ezért tölthettem egy kellemes napot Budapesten a barátnőm társaságában. Összekötöttük a kellemeset a hasznossal.

A versenysorozat az őszi megmérettetéssel kezdődött, az iskolában írtuk meg a csak írásbeli részből álló dolgozatot. Egyedüli továbbjutóként izgatottan vártam a második fordulót, ami extra felkészülést is igényelt, hiszen el kellett olvasnom egy angol nyelvű irodalmi művet. Számomra ez a Catcher in the Rye J. D. Salinger-től, amit ekkor olvastam először. Az interneten hallottam róla, és felkeltette az érdeklődésemet. Nagyon érdekes könyv, ajánlani tudom minden fiatalnak, aki felnőttkorra akar felkészülni. A verseny Budapesten zajlott, írásbeli és szóbeli feladatokból állt. Kellemes hangulatban beszélgettünk a könyvről a bizottság tagjaival, a véleményemre is kíváncsiak voltak, nemcsak a nyelvtudásomra.

A harmadik fordulóra nemcsak egy behívót, hanem egy cikkgyűjteményt is kaptam. A témák között jelen volt a hamis internetes hírek problémája, ami szerintem nagyon is releváns, és szerencsére a versenyen erről kellett véleményt formálnom. A beszélgetés hasonlóan jó hangulatban zajlott, mint a második forduló alkalmával. A döntő két szóbeli részből állt, a másodikban egy képleírás volt. Kaptam egy szép képet egy kutyafuttatóról, ami után rögtön el is kezdtem beszélgetni az emberek és a kutyák szociális kapcsolatáról. Nem voltam túl izgatott, a többi versenyző viselkedése nem adott okot az aggodalomra.

Büszke vagyok az eredményemre, Vass Mihályné tanárnővel folytatott beszélgetéseim sokat segítettek, köszönöm tanárnőnek a támogatását. Az angol nyelv kiskorom óta életem szerves része, szeretem, és gyakran használom is. Bízom benne, hogy a jövőbeli tanulmányaim során hasznos lesz ez a megszerzett tudás.

Gaál Benedek 11. d

„*Sans idée le savoir ne vaut rien.*”
(Alain Séjourné)

A francia nyelv iránti szeretetem és elkötelezettségem már az általános iskolában megmutatkozott, hála nagyszerű tanárainknak, Angéla néninek és Judit néni-
nek.

Két évvel ezelőtt anyukám megkapta álmai munkáját Párizsban, én is vele tartottam ebben a kalandban. Így volt szerencsém fél évet eltölteni Európa legfantasztikusabb városában. Ezek a hónapok nemcsak szókincsemet és nyelvtani tudásomat fejlesztették, hanem az idegen nyelvek tanulásában oly fontos kommunikációs képességemet is.

Visszaérkezvén iskolámba, szerettem volna profitalni az ott megszerzett tudásból, így eldöntöttem, hogy benevezek az OKTV francia nyelvi kategóriájába. A verseny három fordulóból állt, az első és a második forduló után is izgultam, de mélyen legbelül éreztem, hogy talán továbbjutok a következő megméretetésre.

Ezen a versenyen valóban magas szintű feladatokkal kellett szembenéznünk és nagy elvárásokat támasztották felénk, nemcsak a „puszta” nyelvtudás, hanem a kreativitás és a gondolkodási képesség terén is. A harmadik s egyben döntő forduló embert próbáló volt számomra, de szerencsére itt is sikerült jól teljesítenem. Pontszámaim alapján az OKTV francia nyelv kategóriájában a 28. helyen végeztem. Felkészülésem során Marcsekné Turcsán Krisztina tanárnő segített és támogatott. Nagyon sok mindent köszönhetek neki.

Ami a jövőt illeti, szeretném, hogy a francia nyelv mindig fontos része maradjon az életemnek és a karrieremnek egyaránt.

Gresó Krisztina 11. d

Juhász Luca 8.d

Ki akartam próbálni magam...

Kátó Léna vagyok, a Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium végzős tanulója. A négy év alatt több versenyen is részt vettem. Idén bejutottam a biológia és a kémia OKTV döntőjébe.

A biológia már kiskoromtól érdekelt, és mivel a szüleim állatorvosok, sok érdekes dolgot meséltek nekem. Általános iskolában nagyon jó tanáraink voltak, így ez a lelkesedésem megmaradt. Emiatt döntöttem el, hogy biológia tagozatra jelentkezem. Valójában itt kezdtem el mélyebb összefüggéseiben is megérteni a biológiát és a kémiát. Idén pedig eldöntöttem, hogy orvosi egyetemen szeretnék továbbtanulni.

Már általános iskolában is szerettem versenyekre menni, és középiskolásként is lehetőséget kaptam erre. Részt vettem a Kitaibel Pál Középiskolai Biológiai és Környezetvédelmi Tanulmányi Versenyen Gergely Tibor és Némethné Horváth Gabriella felkészítésével. A háromnapos döntő Mosonmagyaróváron nagyszerű tapasztalat volt.

Ilyen előzmények után nem is volt számomra kérdés, hogy jelentkezsek az OKTV-re, bár nem hittem volna, hogy továbbjutok. Ki akartam próbálni magam, és jó lehetőségnek bizonyult az érettségire való gyakorlásra is. 11. osztályban nem jutottam be a biológia és a kémia harmadik fordulójába, de az elért eredmények megerősítették azt az elhatározásomat, hogy idén is nevezek. Legnagyobb meglepetésemre mindkét tantárgyból bekerültem a döntőbe!

A szüleim és tanáraink nagyon sokat segítettek a döntőre való felkészülésben. Sok köszönettel tartozom Némethné Horváth Gabriella tanárnőnek, aki délutánonként gyakorolt velem. Emellett kémia tanárom, Oláh Krisztina és osztályfőnököm, Vass Mihályné is végig támogattak.

Biológiából és kémiából a harmadik forduló főleg gyakorlati feladatokból (szövetek mikroszkópos vizsgálata, boncolás, titrálás) áll. Ezeket az órai anyag csak kis részben fedi, ezért nagyon jól jött a gyakorlás. A döntőben olyan feladatokat végezhettem, amire normál esetben a középiskolai biológia és kémia órákon nem jut idő. Számomra nagy élmény volt, hogy az elmélet megtanulása után láthattam, hogyan működik mindez a gyakorlatban.

Összességében élveztem a versenyeket, amiken részt vettem. Örülök, hogy új dolgokat tanulhattam és bővíthettem ismereteimet. Biztos vagyok benne, hogy mindennek az érettségim és további tanulmányaim során is hasznát veszem.

Kátó Léna 12. b

Hobbim lett ez a nyelv...

Hatodik osztályos koromban elhatároztam, hogy tanulmányaimat a Krúdy Gyula Gimnáziumban fogom folytatni. Ez a tervem valóra is vált 2011 elején, amikor megkaptam az értesítést arról, hogy felvettek.

Érdeklődési köröm már ekkor is elég széles volt: érdekelt a zene (kilenc éves korom óta gitározom), a sportközvetítések, valamint nagyon szerettem olvasni. A 2010-es foci VB-t nézve a német csapat játéka nyerte el leginkább a tetszésemet, és ez a szimpátia indított el a német nyelv alapos megismerése felé. Kevés szabadidőmben német nyelvű újságokat olvastam és fokozatosan áttértem a német nyelvű televíziós adások hallgatására. Talán azt is mondhatom, hogy hobbim lett ez a nyelv.

Módszeresen készültem a közép-, majd a felső fokú nyelvvizsgára, melyeket sikeresen teljesítettem is. Ezek után örömmel töltött el, amikor Ausztriában járva tisztán érttem a múzeumban elhangzó német szavakat, a focimeccsek utáni edzői nyilatkozatokat, az ismeretterjesztő műsorokban hallott kifejezések pedig tovább bővítették a szókincsemet. Iskolámat képviselve csapatban és egyénileg is vállaltam a versenyeken való megmérettetéseket. A legnagyobb sikert az idei évben értem el: a német nyelvi OKTV-n az országos döntőig jutottam, ahol a 25. helyen végeztem. Felkészülésem során mindig számíthattam tanárain – Veczáné Debróczki Edit és Trenyisán Zsuzsanna – szakmai útmutatására, segítségére.

Gimnáziumi éveim végén, érettségi előtt állva Antoine de Saint-Exupéry gondolataival búcsúozom:

*„Nem tudom (...), nem azért vannak-e kivilágítva a csillagok,
hogy egy napon mindenki megtalálhassa a magáét.”*

*Lipcsei Bence
12.d*

A gimnáziumi évek során elért kiemelkedő teljesítményükért
Aranykoszorús Krúdy-jelvényt kaptak

Gebri Tünde
12.A

Komoróczy Ádám
12.A

László Péter
12.A

Lengyel Leticia
12.A

Tóth Alexandra
12.A

Kántor Petra
12.B

Kovács Andrea
12.B

Szakós Fanni
12.B

Szarka Eszter
12.B

Takács Laura
12.B

Egri-Kiss Gréta
12.C

Kis Ivett
12.C

Maczali Stella
12.C

Nagy Renáta
12.C

Szakács Regina
12.C

Balogh Zsuzsanna Zsófia
12.D

Dudás László Bence
12.D

Kemenes Gréta
12.D

Major Dóra
12.D

Tar Biborka Csenge
12.D

Krúdy Alapítvány Kitüntetettje – kimagasló tanulmányi munkáért

Kató Léna 12.B

Biológia OKTV döntőjében a II. kategóriában 27. helyezést ért el.
Kémia OKTV döntőjében 20. helyezett lett.
2015/2016-os tanévben OKTV döntős volt biológiából.
2015/2016-os tanévben francia OKTV döntő 32. helyezettje lett.

Lipcsei Bence 12.D

A 2016/2017-es tanév német OKTV döntőjében 25. helyezést ért el.
2015/2016-os tanévben a német OKTV második fordulójába jutott.
Német felső- és angol középfokú nyelvvizsgálóval rendelkezik

Sum Csaba 12.B

Ebben a tanévben és az előző tanévben is bejutott a biológia OKTV második fordulójába.
2013/2014-es tanévben az Arany Dániel matematika versenyen is döntős lett.
Kiváló eredményeket ért el a Zrínyi Ilona Matematika és Nemzeti Kenguru matematika versenyen is.

Kiváló sportmunkájáért emlékplakettet kap

Garai Georgina 12.C

- 2013. Duetlon diákolimpia országos döntő csapatban 1. hely.
- 2014. Mezeifutó diákolimpia országos döntő csapatban 7. hely.
- 2014. Triatlón diákolimpia országos döntő egyéni 2. hely.
- 2016. Atlétika országos döntő (3000 m síkfutás egyéni) 6. hely.

Takács Félix 12.B

- 2017. Kézilabda diákolimpia országos döntő 5. hely
- 2017. Kosárlabda diákolimpia országos döntő 7. hely
- 2015. Atlétika megyei döntő távolugrás 1. hely
- 2016. Atlétika megyei döntő 4x100 síkfutás váltó 1. hely

Pollák Nándor 12.D

- 2015. Kosárlabda diákolimpia országos elődöntő 2. hely
- 2016. Ultramate frizbi diákolimpia országos döntő 2. hely
- 2017. Kézilabda diákolimpia országos döntő 5. hely
- 2017. Kosárlabda diákolimpia országos elődöntő 2. hely

Kiváló sportmunkájáért elismerő oklevélben részesül

Takács Tamara 12.C

Diákolimpia országos döntőben
2013. Duatlon csapat 1. hely
2014. Mezeifutó csapat 7. hely
2014. Triatlon csapat 2. hely
2014. Triatlon egyéni 10. hely

Bodnár Tamás 12.D

Diákolimpia országos döntőben
2016. Ultramate frizbi 2.hely
2017. Ultramate frizbi 8.hely
Diákolimpia országos elődöntőben
2012. Kosárlabda 2. hely
2013. Kosárlabda 2. hely

Gönczi Rebeka 12.C

2015. Lovaglás galopp sport, Magyar országos amatőr bajnokság 2. hely
2016. Galopp H.H Sheikha Fatima Bint Mubarak Ladies World Championship Cup 2. hely
2016. Lovaglás galopp sport, Magyar országos amatőr bajnokság 1. hely

Agárdy Vilmos 12.C

Sportlövészet
Magyar válogatott versenyző több nemzetközi eredménnyel

A matematika és a zene számomra mindig is szórakozás volt...

Még csak most kezdődött, de máris elrepült életem eddigi legjobb négy éve, amelyet az iskolában szerzett számtalan élmény mellett új emberek, helyek és helyzetek adta új és különleges lehetőségeknek is köszönhetek - és annak, hogy nem féltem belevágni semmibe.

Az ismerkedés és beilleszkedés tükrében telt első évemet követő nyáron néhány barátommal elmentem egy, A Matematika Összeköt Egyesület által szervezett úgynevezett Medve Mateg táborba. Ez a sokak számára biztosan ijesztő névre keresztelt csapat olyan lelkes huszonévesesekből áll, akik elhivatottak a matematika minél szélesebb körben való népszerűsítésére és a számokkal való küzdelem közösségi élménnyé varázsolására. Táboraikban kiscsoportos foglalkozások keretein belül lehetőségünk van a matematikának olyan különleges részeivel is megismerkedni, amelyek nem szerepelnek az iskolai tantervekben. Ilyen például a gömbi geometria, játékelmélet, csoportelmélet, inverzió és lineáris algebra, amelyekkel jó pár táborral a hátam mögött sikerült találkoznom. De természetesen egy ilyen tábor nem csak a matekról szól. Megfelelő arányban van a tábori program szórakozással és egyéb szabadidős tevékenységgel is fűszerezve, hiszen a legfontosabb, hogy mindenki jól érezze magát. Sportolásra, túrázásra, társasjátékozásra is jut idő, illetve a zene is elengedhetetlen részét képezi a táboroknak: karaoke, tábortűz, no meg minden tábor végén az új tábori dal, amely sorai őrzik az ott szerzett emlékeket. A táborokban való részvétel nyitva áll mindenki előtt az általános iskola 5. osztályától egészen középiskola 12. osztályáig. Az egyesület fontosnak tartja az utánpótlást is, és rendszerint néhány táborozót középiskolai tanulmányai befejeztével visszahívnak. Arról, hogy a kiválasztottak a rájuk váró feladatokra felkészülhessenek, a MÖK-UP nevezetű utánpótlás program gondoskodik, ahova már 12. évfolyam elején meghívást küldenek az érintetteknek. Idén én is a néhány szerencsés egyike lettem. A programban mindenki egy mentort kap az egyesület ta-

pasztalt tagjai közül, aki segíti az egyén felkészülését a szervezői munkára és a táborokban való tanításra. Most nyáron két próbatanítási óra megtartása vár ránk, ami alapján eldől, hogy kiket hívnak vissza jövőre tanítani. A táborok mellet az egyesület nevéhez fűződik egy világviszonylatban is egyedülálló versenysorozat, amely a Medve Szabadtéri Matekverseny névre hallgat. Az országban immár 7 különböző helyszínen rendeznek olyan háromfős csapatversenyt 5-12. osztályos diákoknak és vállalkozó kedvű felnőtteknek, amely egy mozgással egybekötött egész napos program a szabadban, avagy egészséges táplálék a testnek és az agysejteknek/szürkeállománynak egyaránt. Az április-májusi időszak majdnem minden hétvégén felbukkan valahol a „Medve” és több ezer versenyzőt vonz magához. MÖK-UPosként ezeken a rendezvényeken már én is szervezőként veszek részt, hiszen ilyen magas résztvevőszámnál nagyon sok a tennivaló, elkél a segítség.

A Medvének – visszanevezve – elég sok mindent köszönhetek. Táborban ismerkedtem meg a Tantrixszal is. Ez egy logikai-stratégiai játék, amely elsőre magával ragadott és hamar életem szerves részévé vált. Kezdetben csak egy izgalmas játékként tekintettem rá, napi rendszerességgel játszottam és az online felületnek köszönhetően a világ bármely pontjáról jobbnál jobb játékosok ellen, majd nemsokára versenysporttá alakult a szememben. Ősztől tavaszig mindig zajlik valamilyen bajnokság, főként online, de szokott lenni élőben is, amit követhet az ember vagy akár részt is vehet bennük. Egyéni, páros, csapat és junior világbajnokságok, illetve kontinentális és nemzeti bajnokságok ívelik át az összes évadot. Az első versenyem óta minden lehetséges bajnokságon elindulok és megmérgettem magamat. Eddig egy junior második és egy csapat-világbajnoki harmadik hellyel büszkélkedhetek, ami nem hangzik rosszul, de az eddigi magyar eredményekhez képest még semmi. Már több magyar is elért világbajnoki, európa-bajnoki címeket és a csapat-világbajnokságot is gyakran nyerik magyarok. Az online versenyek mellett számos ország rendez asztali bajnokságot, ahol a játékosoknak a megmérgettetés mellett lehetőségük nyílik az élő találkozásra, egymás személyes megismerésére. Minden évben megrendezésre kerül a World Tantrix Open, avagy az asztali világbaj-

nokság, amelyet mindig más nemzet szervez meg. Tavaly voltam először ilyen rendezvényen, Spanyolországban, ahol a sok profi játékos mellett a Tantrix feltalálójával is volt szerencsém megismerkedni. Rengeteg élménnyel és új barátságokkal gazdagodtam az ott töltött hétvégén. Sokakkal tartom a kapcsolatot internetes levelezés formájában, és van, akivel még skypeon is szoktam beszélgetni. Idén Magyarországon, egészen pontosan Debrecenben kerül majd megrendezésre a WTO, szeptember második hétvégéjén, melyet már mindannyian izgatottan várunk.

Tavaly nyáron részt vettem a Debreceni Egyetem által szervezett TTK nyári táborban, ahol megtapasztalhattam a kutatás élményét. A témavezetők által kiírt témák közül mindenki saját érdeklődése szerint jelentkezhetett a csoportok valamelyikébe, ahol maximum két-három fő dolgozott egy témavezető és legalább egy egyetemista segítségével. A tábor utolsó napján egy nyílt konferencián mutatta be minden csoport a munkáját, amivel a TDK-k világába kóstolhattunk bele. Ebben és a Medve táborokban szerzett élményeim és tapasztalataim mellett az MCC KP és az Erdős Iskola – melyek szintén nagyszerű lehetőségek középiskolások számára – is segítettek arra az elhatározásra jutni, hogy tanulmányaimat matematika szakon folytassam Debrecenben.

De természetesen, habár eddig lehet úgy tűnhetett, nem csak a matekról szól az én életem sem. Szabadidőm jelentős részében zenével foglalkozom már kisiskolás korom óta. 12 éve furulyázom, amiből idén záróvizsgát teszek, két éve pedig magánénekre is járok. Ezen kívül szolfézs és zeneelmélet órákat is látogatok, ahol csoporttársaimmal egy remek csapatként több éven keresztül különböző művészeti vetélkedőkön mérettettük meg magunkat. Az MZMSZ által meghirdetett Játsszunk ismét operát! elnevezésű többfordulós országos verseny döntőjében tudásunkat olyan zsűri előtt bizonyíthattuk, melynek tagjai között volt Medveczky Ádám Kossuth-díjas karmester és Kiss B. Attila Kossuth- és Liszt Ferenc-díjas operaénekes is. A versenyt megnyerve olyan további élményekben részesültünk, mint az Operaház bejárása a pincétől a zsinórpadlásig, illetve egy előadás utáni hangulatba való bepillantás.

Mindemellett, ha megszáll az ihlet, akkor dalokat írok, tavaly pedig kipróbáltam magamat a versmegzenésítés műfajában a Debreceni Művelődési Központ által kiírt Kedv, remények, tril-lák... versmegzenésítési pályázatnak köszönhetően. Ez a verseny idén is megrendezésre került és csapatommal a Legjobb Arany János versmegzenésítés díját szereztük meg Arany János A tölgyek alatt című versének feldolgozásával. Habár a zene számomra csak hobbi, mégis a mindennapjaim meghatározó része és nem tudnám elképzelni nélküle az életemet. Még konkrét terveim

nincsenek a jövőre nézve, de mindenképpen valamilyen módon egyetemistaként is foglalkozni szeretnék a zenével.

A matematika és a zene számomra mindig is szórakozás volt és élvezet, ezért úgy gondolom, hogy az elkövetkezendő néhány évem is hasonló hangulatban fog telni, mint az itt eltöltött négy év.

Lengyel Leticia 12.a

Magyar lány a londoni nemzetközi angol szókönyverseny döntőjében

Hatalmas öröm nekem, hogy beszámolhatok életem egyik legnagyobb sikeréről. Az International Public Speaking Competition 2017-es versenyében ugyanis az országos első helyezésem egyenesen a londoni világversenyig repített el. Hosszú, kemény munka volt, évekig dolgoztunk ezért, és leírhatatlan az érzés, hogy idén tényleg sikerült! A verseny elég komplex felkészülést igényel. Minden évben valami elgondolkodtató témákat adnak, idén a To Define is to Limit, és a Peace is not an absence of War volt. Csodálatos élmény az országos és a területi forduló is, de Londonhoz nem fogható.

Egyedül utaztam a nagyvárosba, és egy nagyszerű hetet tölthettem el ott. Az összes versenyző egy hotelben volt elszállásolva a belvárosban. Rengeteg emberrel találkozhattam, akik egytől egyig kivételes személyek. A világ 45 országából 47 versenyző jött el a megmérettetésre, ami igazából bármilyen rémisztően hangzik, nem olyan vészes. Senkinek sem a versenyzésről szólt, sokkal inkább a tanulás és a tapasztalatszerzés motivált minket. Elég fiatalnak számítottam az amúgy betyáros 17 évemmel a többiek között, a legtöbben már egyetemi tanulmányaikat végezték valami nagyon menő egyetemen. Volt szerencsénk egy kicsit várost is nézni, de igazából London mindennapjaiban éltünk inkább. Reggelente óráink voltak egy közeli egyetem épületében, ahol már-már bosszantóan okos és intelligens emberek tanítottak minket a Public Speaking fortélyaira. Ez a szókönyvés egy előadó-művészet, egy önkifejezési forma. Ez abból áll, hogy kiválóan (anyanyelvi szinten) beszéljük a nyelvet, és felső szinten értjük és használjuk a politikai, kulturális és a pszichológiai ismereteinket. A verseny háromfordulós volt. Az elsőn mindenki azt a szókönyvet adta elő, mellyel kijutott a világversenyre. Ebben ugye az a pláne, hogy a beszéd elmondása után csavaros kérdéseket tehet fel a közönség, amikre kellő humorral és bölcsességgel kell válaszolni. A következő fordulóban már magasabbra volt téve a léc. Itt egy témát kaptam, s 15 percem volt internet, könyv- és szótárhasználat nélkül egy kiváló beszédet írni. A verseny ezen szakaszán sajnos kiestem, így nem jutottam tovább a legjobb 7 közé. Csalódott vagy szomorú egyáltalán nem voltam, mivel nagyon megérdemelték azok a fiatalok, akik megmérettethették magukat még egyszer. Megtiszteltetés volt velük versenyezni.

A kapcsolatom az angollal 3 évesen kezdődött, akkor mentem el a legelső órára. Sokan azt hinnék, hogy rögtön beleszerettem, és sose akartam elengedni, pedig ez egyáltalán nem így történt. Borzalmasan álltam a tanuláshoz, holott semmi okom nem volt arra, hogy ne imádjam a nyelvet. Egész életemben 4 tanárom volt, és kivétel nélkül mind nagyszerű emberek. Többször is fel akartam adni, hosszasan taglaltam anyukámnak, hogy engem ez az egész nem érdekel. Szerencsére nem hagyta, hogy abbaahagyjam, és nagyon jól tette.

Ez a verseny ugyan anyanyelvi szintű tudást igényel, viszont az érvényesüléshez ez nevésségesen kevés. Mivel ez is egy művészet, elő kell adni, ki kell állni és át kell érezni. Kisgyerekkorom óta aktívan foglalkozom színjátszással, és egy ilyen megmérettetésben ez rengeteget segít. Drá-

mában is volt szerencsém jeleskedni, mivel idén az Országos Dráma Tanulmányi Versenyen is hazavihettem az első díjat.

Szerintem a diákoknak nagyon nagy szükségük lenne a továbbiakban is ilyen versenyekre, mert a mai világban a legfontosabb dolog az, hogy ki merjük az ötleteinkkel állni emberek elé, és akár egy idegen nyelven teljes magabiztossággal tudjunk beszélni róluk, és véleményünkről minden körülmények között. Mindenkinek ajánlom ezt a versenyt, mert itt nincs vesztenivaló. Mindenki nyer, mivel tapasztalunk és megismerünk a megmérettetések során olyan dolgokat, amelyekre hatalmas szükségünk lesz a későbbiekben. Rengetegen segítettek, hogy részt tudjak venni ebben a versenyben. Vass Mihályné Tanárnő nélkül esélyem sem lett volna, de az ESU Hungary támogatása is sokat jelentett. Szóval köszönöm mindenkinek aki hozzájárult ahhoz, hogy életem legszebb hetét átéljem, nem lehetek elég hálás.

Radvánszki Ronett 11. d

NEMZETKÖZI KAPCSOLATAINK

„Ahol egyszer megkezdődik a vendégjárás, folytatódik is.”

A cserediák-program alatti csodás élményeink

2016 áprilisában lehetőségünk volt arra, hogy egy cserediák-program keretében Németországba utazzunk, hiszen iskolánknak Hochdahlbán egy ún. testvériskolája van. Ahogy haza érkeztünk, már izgatottan vártuk, hogy a cserediákjaink Magyarországra jöjjenek. Szeptemberben fogadhattuk őket, és büszkén mutathattuk meg nekik a mi szép hazánkat.

Iskolánk két némettanárnője gondoskodott arról, hogy ezt a nyolc napot kellemesen tölthessük el. Csodás, érdekes és – természetesen – izgalmas programokat állítottak össze számunkra. A német cserediákok és tanáraik szeptember 22-én érkeztek meg a repülőtérre. Miután üdvözlöttük őket, az egész napot a fővárosban töltöttük. Megtekintettük a történelmi értékekben gazdag várnegyedét, sőt, egy érdekes játékon is részt vettünk, amelyben egy rejtvényt kellett megfejtenünk a várnegyed történelmére vonatkozóan. Nem csak hasznos információkat szereztünk, hanem mindenki jól is szórakozott. Felfedezhettük és jobban megismerhettük ezt a környéket. Aztán a Parlamentet tekintettük meg, ahol a magyaroknak és a németeknek nyelv szerint bontott vezetése volt.

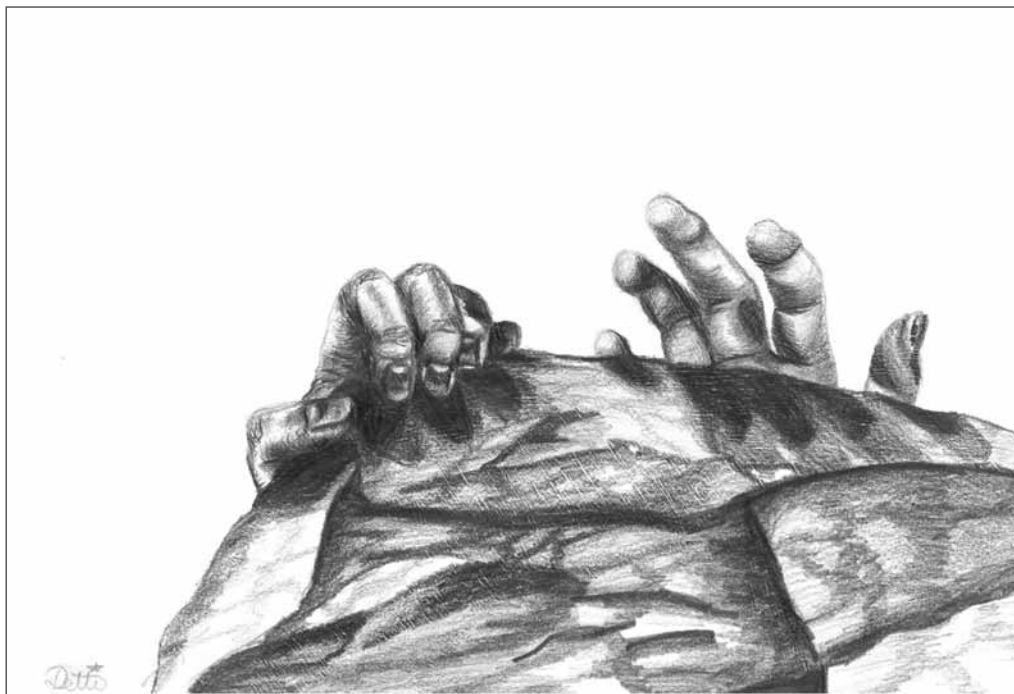
Másnap a németeket először az iskolánkban üdvözlötték. Aztán Trenyisány Zsuzsa tanárnő egy német nyelvű vezetést tartott Nyíregyházáról és a nevezetességeiről (szobrok, emlékművek, templomok, terek, múzeum), hogy a németek jobban megismerhessék szülővárosunkat. Délután az állatkert következett, amitől mindenki el volt ragadtatva! Eközben megismerkedtek a tipikus magyar süteménnyel, a kürtöskaláccsal, amely egyszerűen a kedvencük lett, bár az elnevezés kiejtését sokat kellett gyakorolniuk☺. A magyar diákok a hétfői programokat saját maguk szervezték – bár többnyire együtt töltöttük, hogy az egész fantasztikus kis csapat együtt szórakozhasson. Meglátogattuk a belvárosban megrendezett fesztivált, csináltunk kerti partyt, sétáltunk Sóstón és a sóstói erdőben, bowlingoztunk, sütögettünk a Bujtosi-tónál. Sokan még Tokajba is elmentek, hogy vagy a híres tokaji bort kóstolják meg vagy megmásszák a hegyet. Hétfőtől újra a megtervezett programok kezdődtek. Először Debrecenbe utaztunk, ahol megtekintettük az egyetemet, a református nagytemplomot illetve a belvárost. Aztán a Hortobágyra mentünk, ahol egy lovas kocsin utaztunk – közben megnéztük a pusztát és egy, a környékről és a fajsokaságról szóló vezetést hallgattunk. Néhányan még lovagolhattak is egy kicsit. Kedden a kalandparkban mindnyájan kitombolhattuk magunkat. Habár nagyon elfáradtunk, jól éreztük magunkat. Este az iskolánk ebédlője táncszállá vált. Néhány tanulóknak megtanította a németeknek a néptáncot. Igazán ügyesen táncoltak és nagyon jól mulattak! Jó volt látni, milyen jól érzik magukat tánc közben, és mennyire nyitottak a kultúránkra. Az az este nagyon meghiit és emlékezetes volt.

A következő három napot Budapesten töltöttük, előtte azonban még megcsodáltuk a csodaszép gödöllői Sissi-kastélyt. Este Budapesten felmentünk a Citadellára. Lélegzetelállító kilátásunk volt az egész fővárosra! Minden fényben úszott, csodás hangulata volt! A németek teljesen el voltak ragadtatva, milyen szép ez a város. Az egyik német cserediák ráadásul Budapestet találta a legszebb városnak, amelyben eddig járt. Másnap a terror házát látogattuk meg, amely Magyarország történelmét mutatja be a második világháború után. Délután lehetőségünk volt arra, hogy egy kicsit a Váci utcában nézelődjünk, vásároljunk. Aztán jött a péntek, a szomorú nap, melyen búcsút kellett vennünk a csodálatos német barátainktól. Ahogy mi magyar diákok beültünk a buszba, fájó szívvel gondoltunk arra a felejthetetlen hétre, ami alatt olyan sok szép közös élményt szereztünk.

Ezalatt a csereprogram alatt egyértelműen fejleszthettük, gyakorolhattuk a nyelvtudásunkat, bővíthettük az ismereteinket, sok hasznosat tanultunk. De ami a legfontosabb, hogy életre szóló barátságokat kötöttünk, és olyan élményeket gyűjtöttünk, amelyeket soha nem fogunk elfelejteni. Mindnyájan nagyon szerencsésnek érezhetjük magunkat, hogy ennek részesei lehettünk.

És valamit feltétlenül meg kell említenem: nagyon hálásak lehetünk a mi csodálatos tanárnőinknek – Vámos Edina és Bereczki Szilveszterné tanárnőknek –, hogy ezt a programot lehetővé tették a számunkra, és mindig szívvel-lélekkel gondoskodtak a mi jólétünkről.

Garaj Bernadett 9.c

Németország

Kalandunk egy korai ébresztővel, majd egy félkómásan leutazott repülőúttal kezdődött. A düsseldorfi reptéren az igazán kedves német gyerekek tanárai fogadtak minket, akik fiatalosan, hozzánk igazodva próbálták a kissé feszült hangulatot oldani, sikerrel. Ezután egy gyors vonatút egy igazán kiváló német vasúti szerelvényen, és hipp-hopp ott teremtünk Erkrath szívében, a modern kori iskolaépület előtt. Innentől megint kissé feszültté vált a légkör, mindenki izgult, s alig vártuk már a társunkkal való találkozást. Ez egy igazán hihetetlen momentuma volt az egésznek, mivel végre találkozhattunk azzal a személlyel, aki eddig csupán egy kép volt a chatfűlön. Ezt egy kellemes hangulatú ebéd követte, ahol mindenki jóízűen lakmározott a több száz kilométeres utazás után. Ezek után még izgalmasabbá vált a helyzet, ugyanis találkozhattunk a befogadó családokkal, akik igazán aranyosak és jólelkűek voltak. Ilyen volt a pénteki napunk.

A hétvégét mindenki a családjával töltötte, egyedi programokat tervezve maguknak. A következő héten ismét szervezett programok hada várt minket. Hétfőn a Zollvereint látogattuk meg, majd a délutánt Essen városában tölthettük szabadprogram formájában. Kedden Kölnbe látogattunk, ahol a tervek szerint a tévétornyt néztük volna meg, de az sajnos zárva volt. Utána időrendben a dóm következett, amely viszont nyitva állt a lelkes látogatók számára. A délutánt maradék részét mindenki úgy tölthette el, ahogy akarta. Sokan felmentek a dóm tornyába, és onnan csodálták meg a várost. Szerdai napunkon délelőtt megtekintettük a csodaszép brühli Augustusburgkastélyt, majd délután továbbutaztunk Bonnba, a gumicukor városába, ahol a német történelem egy korszakát ismerhettük meg. Csütörtökön Duisburgba vonatoztunk, ahol a helyi izgalmas és hosszú kalandparkot vettük használatba, majd aznap este még a befogadóink tartottak nekünk egy búcsúestet. Péntek reggel korán keltünk, és bementünk cserediákjainkkal tanórákra, pontosan négyre. A tanórák után megebédeltünk, és utunkat a düsseldorfi repülőtér felé vettük. Ott könnyek közt elbúcsúztunk partnereinktől, s felültünk a Budapestre tartó repülőre. Péntek este nyolc óra környékén landoltunk, majd egy kiadós falatozás következett a reptérhez legközelebbi gyors-

étteremben, mivel német befogadóink igazán kevés fűszert használtak, amely a magyar ízlelőbimbóknak eléggé szokatlan volt. Ezt követte a hazaút, majd mindenki hazatért szeretett családjába, ahol már vártak minket.

Így utólag átgondolva a németek igazán rendezett környezetben élnek, bár ez várható volt,

Zeche Zollverein

hisz Németország egy rendezett, kiválóan szervezett egységet alkot tartományaival. Elég érdekes volt, hogy az egyes járások között ellentét alakult ki, melyet a különféle sportágakban vezetnek le. Rendkívül sokat utaztunk a német vasúttal, ami igazán modern, tiszta, rendezett, akárcsak maga az ország. Sajnos, mikorra a társaság már összecsiszolódtott, mennünk kellett haza. A németek társaságában igazán gyorsan repült az idő, szinte fel sem tudta fogni az ember, hogy mekkora kalandban volt része. Számomra hatalmas élmény volt, és így visszagondolva rá mindig megmosolygom a németek vicceit, jellemüket, és azt a tiszteletet, amellyel kezelték minket. Ezt igazából nem lehet leírni, ezt át kell éreznie az embernek. Leírhat az ember sok mindent, de azt az érzést, eufórikus állapotot, amit mindnyájan átéltünk, na, azt nem. Valószínűleg nem lehetünk volna benne ebben a programban, vagy ehhez hasonlóban, ha nem azt az intézményt választjuk, amelyik a vidéki iskolák között a HARMADIK helyen áll, amely nem más, mint a mi szeretett iskolánk, a Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium.

Duisburg- kalandpark

Kastélylátogatás Brühlben

„Cserebere fogadom....”

(Kitudys cserekapcsolatok I.)

– Heló, Frowin, egy interjút kell veled csinálnom☺, tehát kezdjünk is bele. Meséj magadról! Ki vagy? Honnan jöttél? Milyen idős vagy?

– Hali, rendben van. A nevem Frowin Wild, 15 éves vagyok és Bonnból érkeztem, Németország nyugati részéből. Édesanyám dél-németországi, édesapám pakisztáni és az AFS cserediákprogram segítségével jöttem Magyarországra.

– Mi a hobbid? Mit szeretsz szabadidődben csinálni?

– 5 éves korom óta játszom gitáron, és már 4 éve dzsúdozom – ezt itt is csinálom. Valamint egy „Bouldern”-nek nevezett sportot is űzök, ami konkrétan falmászás felszerelés nélkül egy maximum 3-4 méteres falon, de sajnos erre nem találtam lehetőséget Magyarországon. Amikor nem ezeket csinálom, akkor meg élek, mint minden rendes tini. Sorozatot nézek, fészbukozom és találkozom a barátaimmal.

– És miért pont Magyarországot választottad?

– Hát nem tudom, hogy megjem-e ezt mondani, ne hogy megbántsalak, de előtte semmit se tudtam Magyarországról – mondta mosolyogva.

– Tehát csak ráböktél egy országra a listán?

– Mondhatni... – *mosolyodott el.* – Csak megláttam a listán, és úgy voltam vele, hogy tudom, hol van, de nem tudom, milyen – tehát biztos jó buli lesz ide jönni.

– És mikor éreztél meg?

– Budapestre augusztus 19-én, ahol pár napig felkészítés folyt a cseretanévre, majd 21-én Nyíregyházára.

– Milyen volt az első benyomásod Magyarországról?

– Erre nem nagyon tudok mit válaszolni – *felelte lányos zavarában* 😊. – Minden szuper volt, mikor megérkeztem, először fel sem tűnt, hogy nem Németországban vagyok. Emlékszem, mikor megérkeztünk Nyíregyre, akkor realizáltam, hol is vagyok. Mikor viszont megláttam a befogadó családomat, előtört a boldogság!

– És most, hogy itt vagy, mit gondolsz Magyarországról? Milyen az otthonodhoz képest?

– Nagyon szeretem Magyarországot, persze Németország mindig is az otthonom lesz. Azt hiszem, az életben itt nincsenek annyira nagy különbségek, legalábbis számomra. Mondjuk, itt nekem nem kell tanulnom – *nevette el magát Frowin.* – Talán annyi, hogy Magyarországon – és bárhol máshol a világon – sokkal nyitottabbak az emberek, mint otthon.

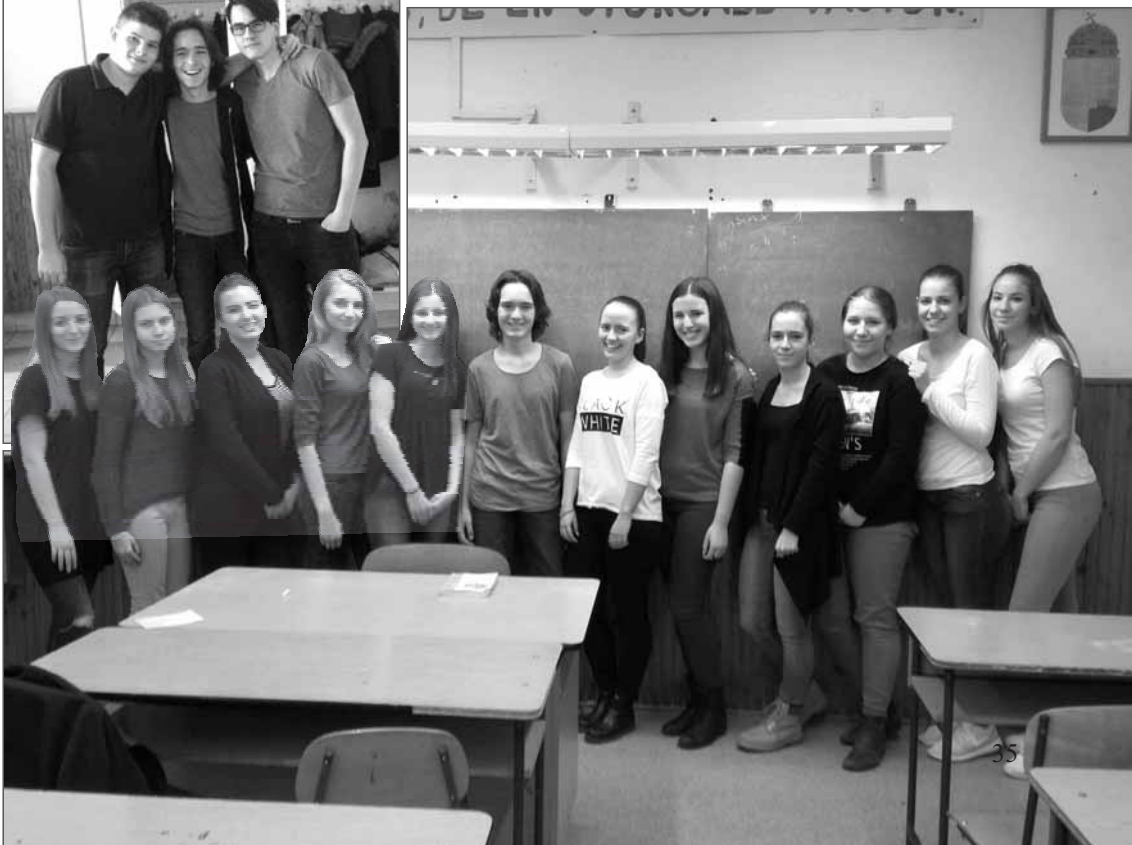
– És mik a különbségek a tini életben?

– Nálunk sokkal többen vesznek részt az órákon, hiszen a részvételre is kapunk jegyet, és az is befolyásolja az év végi osztályzatot. Mondjuk, nálunk komolyabban veszik a testnevelés órákat – *mondta, majd enyhén elmosolyodott.* Ráadásul nekünk szerintem nem kell ennyit tanulni, több szabadidőnk van. Habár a magyar tinik többet járnak szórakozni. Otthon általában a „party-arok” is kéthetente járnak bulizni, míg itt, ahogy én látom, vannak, akik szinte hetente.

– Még egy utolsó kérdés, aztán mehetünk. Van honvágyad? Haza akarsz menni?

– Öszintén szólva, nem nagyon. Egyedül a testvéreimet hiányolom, mert így mindig egyedül vagyok otthon. Senki más és semmi más nem hiányzik. Én szívesen maradnék itt is, nem kifejezetten vágyom haza – *mondta széles mosollyal az arcán.*

Veres Marcell 10.c

„Cserebere fogadom....”

(Krudys cserekapcsolatok II.)

Az idén „cseregyereket” kapott osztályunk, a 11. b osztály Emma Sorato személyében, aki Olaszországból érkezett Nyíregyházára. Ennek apropóján faggattam egy kicsit....

– Szia Emma, mit szólnál hozzá ha egy interjú keretében mesélnél a magyarországi élményeidről? Nyilván sokan kérdezték már tőled, hogy miért éppen Magyarországot választottad?

– Szia, igen ezt a kérdést elég sokszor feltették már. Az egyik barátnóm a tavalyi évben cserediákként érkezett Magyarországra, és az ő áradozása miatt döntöttem úgy, hogy ezt az élményt én sem szalaszthatom el.

– Mi a véleményed Magyarországról? Sokban különböznek az olasz emberek a magyaroktól?

– Imádom Magyarországot, különösen az ételeket – tette hozzá mosolyogva. Úgy érzem, már nem is tudnék kürtöskalács, töltött káposzta vagy éppen rakott krumpli nélkül élni. – nevetett. A magyar emberek szerintem sokkal nyitottabbak, barátságosabbak az olaszoknál – és illetudóbbak is. Viszont az mindeket országra igaz, hogy az emberek sokat esznek. ☺

– Milyen helyeken jártál már – és mi a legkedvesebb élményed?

– Be kell vallanom, nem nagyon tudtam megjegyezni a helyneveket, mert elég bonyolult nevük van – pironkodott –, de emlékszem Székesfehérvárra, Debrecenre és a lenyűgöző Budapestre. Az eddigi kedvenc élményem az, amikor a befogadó családommal eltöltöttünk egy hetet a Balaton parton és egész nap csak lángost ettünk. ☺

– Mi a helyzet a nyelvtanulással?

– Eléggé meggyűlik a bajom a tanulással. Tudtam, hogy a magyar nehéz nyelv, csak azt nem, hogy ennyire. Az első kifejezés, amit megtanultam, az volt, hogy „nem tudom” – és azóta is ezt használom a legtöbbit. ☺ Sajnos főként angolul kommunikálok mindenkivel, és csak otthon vagyok ráutalva, hogy magyarul beszéljek, mert a befogadó szüleim nem beszélnek angolul.

– Mi a legfurcsább dolog, amivel eddig találkoztl?

– Van egy pár ilyen! – mondta kacagva. Az első helyen mindenképp az áll, hogy Magyaror-

szágon az emberek a karácsonyt december 24-én ünneplik, mi viszont december 25-én. A mikulás nálunk nő és januárban lepi meg a gyerekeket, a rosszak virgács helyett szenet kapnak. Ő, és a húsvétot se felejtjük, hogy a fiúk locsolódni járnak, ez nagyon tetszik, örülnék, ha Olaszországban is lenne ilyen szokás. Valamint az, hogy az emberek ilyen nagy hangsúlyt adnak a névnapoknak, mi egyáltalán nem ünnepeljük.

– *Még egy utolsó kérdés és aztán kész is vagyunk. Van e honvágyad?*

– Egy részemnek nyilván hiányzik Olaszország, viszont a másik részem sosem akar visszamenni. Új családom, barátaim és hazám lett itt. Voltak nehéz időszakok, például a karácsony, de nagyon nagy lelki feltöltődést jelentett, hogy édesanyám a születésnapján meglátogatott. Nagyon szomorú leszek, amikor visszatérek Olaszországba, hisz itt kell hagynom a mostani életem. De tervezem, hogy a szeptemberi szalagavatón meglátogatom a barátaim és csapatunk egy nagy bulit! ☺

– *Köszönöm a beszélgetést! És azért még sokszor leszünk együtt!! ☺*

Gemsi Léda 11.b

„Cserebere fogadom....”

(Kriúds cserekapcsolatok III.)

Már több éve érkeznek más országokból cserediákok az iskolánkba, hogy megismerjék a magyar kultúrát, mentalitást, konyhát és mindent, ami számunkra a mindennapi élet része. Idén az osztályomba, a 11. A osztályba érkezett egy fiú Braziliából, a neve Raul Felipe Angonese. Élményeiről, tapasztalatairól kérdeztem.

– Mit kell rólad tudni általánosságban, Raul?

– Én nagyon büszke vagyok a származásomra, tipikus brazil srácnak tartom magam, aki laza, vicces és tényleg mindig a másnak él.

– Miért pont Magyarországot választottad?

– Azért, mert európai országot kerestem, valamint erről az országról nem tudtam korábban semmit, kíváncsi voltam az itteni életre.

– És mit hallottál a magyarokról, mielőtt idejöttél?

– Annyit tudtam, hogy eléggé különbözőek a brazil emberektől, és hogy bonyolult a nyelvük.

– Mit gondolsz most?

– Először is barátságosabbak, mint amire számítottam. A lányok nagyon szépek, az ételek ízletesek, és úgy általában véve nyugodt az élet itt. Sok barátot szereztem, és muszáj elmondanom, hogy borzasztó nehéz a magyar nyelv. Ja és állandóan levest esznek.

– Mit gondolsz az osztályodról? Milyen a viszonyod velük?

– Szeretem az osztálytársaimat és nagyon örülök, hogy megismerhettem őket. Mindenki közülük kedves velem, szimpatikusak. Sose felejttem el a velük töltött időt.

– Melyik napot élnéd át újra ebből az évből?

– Amikor elutaztunk Szlovákiába, az volt az egyik legjobb nap az életemben. Nagyon élveztem, szóval azt élném át újra a legszívesebben.

Il tipico ragazzo brasiliano

– Mikor volt először honvágyad?

– Karácsony után volt, de a többi cserediákkal tudtam erről beszélni, így nem okozott nagy problémát. Tudom, hogy a családom jól van, és igazából túl sok időm se volt arra, hogy honvágyam legyen, és ezen sokat gondolkozzak. Az élet megy tovább.

– Ha már megemlítetted, hogy telt a karácsony?

– Teljesen máshogy, mint otthon. Braziliában a karácsony nyáron van, medencézni és napozni szoktam ilyenkor. Nagyon hideg volt itt Magyarországon, de izgalmas volt az ünnep, például életemben először vágtam ki egy fát.

– Mit fogsz mondani otthon a magyar emberekről?

– Először kicsit távolságtartóak, de ha megismerkedsz velük, kedvesek és barátságosak lesznek. A brazilok általában barátságosabbak, mondjuk, ha azt látják, hogy szomorú vagy, odajönnek és megölelgetnek az utcán, annak ellenére, hogy nem is ismernek.

– Milyen tanácsokat adnál más cserediákoknak?

– Általánosságban azt mondanám nekik, hogy használják ki az idejüket és éljenek a mának. Próbáljanak ki minél több dolgot, amire vágnak vagy kíváncsiak. Ha ebbe az országba jönnek, akkor feltétlenül kóstoljanak meg rengeteg magyar kaját – kivéve a gyümölcslevest, mert az

förtelmes –, illetve próbálják ki a pálinkát is!

– Mit tanultál az év során?

– Igazából azt, hogy most már túlélek egy napot a szüleim nélkül. Sokkal önállóbb lettem, aminek nagy hasznát veszem az életem során.

– Köszönöm az interjút! Remélem, jó hírünket viszed majd haza!

Németh Eszter 11.a

Rólunk írták...

Nagy Erik új-zélandi kalandja

2016.10.28.

A nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium egyik tehetséges diákja, **Nagy Erik** (17) csere-

diáknak jelentkezett, és – nem félve az ismeretlentől – a világ egyik legkülönlegesebb helyszínére, Új-Zélandra utazott. Hogy milyen élményekkel gazdagodott eddig, most elárulja nekünk!

Nagyon fontos számomra a sport! Hét évig vízilabdáztam az *AQUA SE*-nél, és mielőtt eljöttem, az amerikai futballban is kipróbáltam magam a *Nyíregyháza Tigers*-nél, de nyitott vagyok bármilyen mozgásformára. Szeretek zenét hallgatni, a rocktól kezdve a '80-as évek nagy popslágerein keresztül, egészen az elektronikus zenéig szinte minden műfajban találok kedvenceket. Sok időt töltök a családommal és a barátaimmal, a videójátékok világában is otthon érzem magam, de a legkedvesebb hobbi számomra mégis csak az utazás – *mesélt hobbijairól a nyíregyházi fiatal.*

– *Miért döntöttél úgy, hogy gimnáziumi tanulmányaid során csere-diák programban veszel részt?*

– Az *AFS* csere-diák programot először angoltanárnom, Vass Mária ajánlotta, amit ezúton is köszönök neki (*mosolyog*), és ami rögtön felkeltette az érdeklődésemet. Kalandra vágytam, és fel akartam fedezni egy új országot, bármelyikről is legyen szó. Így hát részt vettem egy kiválasztáson, ahol az önkéntesek alkalmasnak találtak egy programra. Ezek után már csak a nagy kérdés volt hátra „*Melyik országot válasszam?*”.

– *Miért pont Új-Zélandra esett a választás?*

– Sokat böngésztem a választható országok listáját, de végül sikerült leszűkítenem őket háromra. Mérlegeltem egy ideig, de végül Új-Zéland lett a győztes. Nagyon különleges országnak tartom minden tekintetben: a kultúra, az emberek, a táj és az életstílus mind figyelemre méltóak, és annyira messze van tőlünk – és igazából mindegyik országtól –, hogy talán ez lehetett az egyetlen esélyem, hogy megismerjem annyira, amennyire csak tudom.

– *Milyen első benyomások értek a kezdetekkor?*

– Mikor megérkeztem, úgy éreztem, hogy az ország máris felülmúlta minden várakozásomat. Gyönyörű, zöldbe borult domboldalak bármerre nézett az ember! Az élet itt Magyarországhoz képest sokkal nyugodtabban, lassabban, kevesebb stresszhellyel telik, és az emberek is kedve-

sek, segítőkészek és barátságosak, persze mindig van kivétel. (*nevet*)

– *Mennyire találtad meg a közös hangot a fogadócsaláddal, illetve milyen hamar illeszkedtél be az új-zélandi fiatalok közé?*

– A fogadócsaládommal Pukekohe-ban éltünk 20 kilométerre az iskolámtól. A maga húszezer lakosával egész nagyvárosnak számít a környéken. Nagyon jó kapcsolatot ápolok velük, sokszor mentünk kirándulni és önkéntes munkát végezni a templomba, ahova járnak. A baráti társaságom elég furcsán ta-

lált rám. Mondhatjuk, hogy szerencsém volt, mikor azon a reggelen a piros Coca-Cola pólómat vettem fel. Talán a második napom volt az iskolában, amikor egy kiáltást hallottam „Menő póló tesó!”. Megfordultam és a leendő legjobb barátaimmal kezdtem el beszélgetni. Nem is tudom, mi lett volna velem, ha aznap nem azt a pólót veszem fel és Daniel nem szól oda nekem – egy teljesen idegen embernek –, hogy menő pólója van! (nevet) Igazából, ahogy fejlődött az angol tudásom, annál könnyebben lettem tagja a közösségi életnek, így hamar megtaláltam a helyemet.

– *Mennyire volt nehéz megszokni az évszakok fordítottságát?*

– Az évszakokkal igazából nem volt probléma, végül is a 0 fokból érkeztem a 25-30 fokba – szóval annyira nem is bántam, hogy újra nyár lett. A páratartalom az egekben van, szinte bármikor elerjedhet az eső. Télen is inkább eső esett, mint hó, legalábbis ott, ahol én élek. Viszont most, hogy megint jön a meleg idő, mindenki visszaveszi a papucsot a lábára, vagy éppen – aki úgy gondolja – meztláb is jöhet, persze csak ha tizenharmadikos.

– *Mennyiben más az iskolarendszer? Lett kedvenc tantárgyad?*

– Az alsóbb osztályoknak egyenruhát kell viselniük, amit elsőre furcsának tartottam, hiszen otthon ez nem gyakori, de ottani számításban én végzősnek számítok, szóval viselhettem a saját ruháimat. Öt tantárgyat kellett választanom, amik a vendéglátás, média, földrajz, design és business. Különleges tantárgynak tartom mindegyiket és örülök, hogy ennyi hasznos és érdekes dolgot volt esélyem tanulni. A kedvencem pedig kétségtelenül a vendéglátás volt. Az év során lehetőségem volt elsajátítani a barista foglalkozást, és egy versenyre is eljutottam. A kávé mellett gourmet-szendvics készítésből is sikeresen levizsgáztam. Remek élmény volt betekintést nyerni ebbe az iparágba is, amit mindenképp kamatoztatni fogok a jövőben.

– *Milyen életre szóló élményekkel gazdagodtál?*

– A csereévem alatt számos remek élménnyel gazdagodtam, de a legjobb a déli szigeten töltött két hetes túránk volt a cserediákokkal. Ellátogattunk a Gyűrűk Ura forgatási helyszíneire, bungee jumping-oltam 134 méterről, elképesztő természeti látványosságokat láttunk, és életre szóló barátságokat kötöttem emberekkel, a világ minden részéről.

– *Nehézséget jelent-e számodra ilyen fiatalon ennyi időt távol tölteni a családtól és a barátaitól?*

– Nyilván egy kisebb honvágy érzésem mindig van, de szerintem kiálltam a próbát és sikerült végig csinálnom az évet távol a családomtól és barátaimtól.

– *Van-e tanulsága az eltelt hónapoknak?*

– A tanulságoknak soha nem lenne vége, annyi mindent tanultam ennyi idő alatt, de véleményem szerint teljesebb emberré tett és rengeteg új világnézetet mutatott meg nekem ez az év. Nem utolsó sorban pedig felkészített a jövő megpróbáltatásaira, ami majd a gimnázium után rám vár.

– *Mit gondolsz, vissza fogsz a későbbiekben térni majd Új-Zélandra?*

– Természetesen tervezem, a szüleimnek mindenképp meg szeretném mutatni, hogy mégis milyen helyen éltem – és bemutatni őket az ottani szüleimnek. Persze egy jó kis *All Blacks* meccset is meg kell néznünk együtt, ellátogatni a helyekre, amiket nem volt lehetőségem megnézni és újra látni a barátaimat, akik segítettek az évetem egy felejthetetlen élménnyé tenni.

szöveg és fotók: Farkas Fanni

(megjelent: <https://hellonyiregyhaza.hu/tartalom/1037/nagy-erik-uj-zelandi-kalandja-2016-10-28>)

Rólunk írták...

Japán Napot rendeztek a Krúdy Gyula Gimnáziumban

Az eseményen vetélkedő keretében több nyíregyházi középiskola diákja mérte össze a szigetországgal kapcsolatos tudását. A résztvevők megízlelhették továbbá a japán gasztronómia különlegességeit.

Rizs, zöld tea, cseresznyevirág, kimonó, harcművészet. Néhány olyan kifejezés, amelynek hallatán valószínűleg mindenkinek elsőre Japán jut eszébe. Pedig a szigetország sokkal több látványt rejt magában, lakói pedig komoly kulturális és történelmi hagyományokat őriznek.

Megismerni a japán értékeket

A nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium a japán értékek megismerése céljából szervezett egész napos programot a város középiskolái számára – emelte ki *Christz Gyula*, a Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium igazgatója.

A diákok legtöbbször szerint sok a különbség a magyarok és a japánok között. Követendőnek leginkább a japánok rendezettségét tartják, akiket egyébként sokkal szorgalmasabbnak is gondolnak, mint honfitársaikat.

Gasztronómiai különlegességek

Az egész napos program során a szervezők mellett további öt oktatási intézmény diákjai képviselték magukat a szigetországgal kapcsolatos játékos vetélkedőn. A résztvevők mindezek

mellett megkóstolhatták a japán konyha különlegességeit, mint például a wasabis rizst, a japán piskótát, de különféle zöld teákat is ízlelhettek. A nap folyamán Japánban járt diákok beszéltek a szigetországi élményeikről, de előadást is hallhattak az érdeklődők az ország mindennapjairól, hagyományairól, kultúrájáról. Volt harcművészeti bemutató, kimonóverseny, ijaszat és gésafutás is.

*szöveg: Piszár Tünde
fotók: Krúdy-galéria*

(megjelent: <https://www.nyiregyhaza.hu/japan- napot-rendeztek-a-krudy-gyula-gimnaziumban-2016-03-09>)

Rólunk írták...

Ausztrál Nap a Krúdyban

Ausztrál napot tartottak a Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnáziumban, melynek keretein belül a fiatalok szórakoztató módon ismerkedtek meg Ausztrália varázslatos világával, tudásukat és ügyességüket pedig összemérhették Nyíregyháza többi középiskolájának diákjaival.

Egész nap fergeteges hangulat fogadta az érdeklődőket a Krúdy Gyula Gimnáziumban, ahol számos szórakoztató és informatív programon vehettek részt a nyíregyházi diákok.

A nap középpontjában a Városi Vetélkedő állt, ahol Nyíregyháza diákseregének izgalmasabbnál izgalmasabb feladatokon kellett bizonyítaniuk. A fiatalok verset írtak Ausztráliáról, plakátot készítettek, evő-, és ivőversenyen vettek részt, filmes kvízeket fejtettek meg, illetve tojásfutáson remekeltek.

A vetélkedő dobogójának harmadik fokára a Nyíregyházi SZC Wesselényi Miklós Középiskolája, Szakiskolája és Kollégiuma állt, ezüstérmes lett a Vasvári Pál Gimnázium, az első helyezettek járó díjat pedig a házigazda Krúdy Gyula Gimnázium tanulói zsebelték be. A jutalmak között volt pendrive és karkötő is, a legáhítozottabb nyereség azonban a pizza utalvány volt.

A nap további részében a diákoknak lehetőségük nyílt skype-on keresztül beszélgetni az Ausztrál Nagykövetség helyettesével, Ms. Alison Druryvel, aki Bécsből osztott meg öt érdekességet a fiatalokkal Ausztráliával kapcsolatban. A rendezvényre dr. Granville Pillar is ellátogatott, aki számos témával megismertette a tanulókat. Beszélt az őslakosokról, az állatvilágról, kultúráról, beszédéről – sőt, a Jingle Bells ausztrál verzióját is megmutatta, és a tradicionális táncokba is bevezette az érdeklődőket.

Az Ausztrál Nap valódi sztárjai azonban a hullők voltak, akiket a félelmüket legyőző diákok meg is érinthettek. A tanórák közötti szünetekben és lyukasórákban kipróbálhatták magukat a rugby, frizbi és „fa-hal” horgászat terén, valamint különleges ausztrál ízeket kóstolhattak meg – a bátrabbak akár bekötött szemmel is.

Farkas Fanni

(megjelent: <https://hellonyiregyhaza.hu/tartalom/1390/ausztral-nap-a-krudyban-2017-03-13>)

Krúdys kalandok Bécsben... avagy – „Emberkék, indulás...”

...hangzott a jól ismert mondat, és reggel 5 órakor kezdetét is vette az őszi szünet elejét jelző bécsi kalandunk. Kerek 6 óra utazás után a kis csipet-csapatunk leszállt a Bécsi Főpályaudvaron, azzal a szándékkal, hogy az elkövetkezendő 4 napban megnézi az osztrák főváros minden egyes (semmit sem kihagyva!) szobrát, szegletét, kastélyát, negyedét és – természetesen nem utolsó sorban... – múzeumát!

Első utunk – lévén, hogy biológia-kémia tagozatos osztály vagyunk – a Ringstrassén található Bécsi Természettudományi Múzeumba vezetett, ahonnan röpké 3-4 óra – és úgy 50 kiállító terem – után a csapatunk végkimerültségre hivatkozva, befejezettek nyilvánítva a napot, visszametrózott a szállásra.

Második nap újult erővel indultunk el a külvárosban található Schönbrunni kastélyba. A tárlatvezetés után, kibővítve történelemtudásunk tárházát a császári család összes tagjának nevével és mindennapjaik titkaival, szabadprogramot kaptunk. Habár az idő nem igazán kedvezett a gyönyörű kertben való sétához, így is megcsodálhattuk a dombon levő Gloriette-t és az előtte elterülő Neptun-kutat. Továbbindulva a belváros felé vettük az irányt, ahol először a Parlament, a Városháza és az Operaház épületeiben gyönyörködhattunk. Ezután átsétáltunk a Hofburgon, ahol a Sissi Múzeum, a Nemzeti Könyvtár és a híres, Spanyol Lovasiskola is található. Végül a napunkat a Szent István-székesegyház (Stephansdom) tornyai alatt fejeztük be sötétedéskor.

Harmadnap mi „diktálhattuk” a programot, a kultúrát egy kis szórakozásra cserélve a Práter felé vettük az irányt. Az itt eltöltött néhány óra után, teljes mértékben megőrzött létszámunkkal 2 csoportban indultunk tovább a bécsi Zene Házába, illetve a zene rajongói kedvéért a Tenger Házába.

Negyedik – és egyben utolsó – napunkat felpakolva bőröndök és táskák tömkelegével, a pályaudvartól nem messze lévő Belvedere-kastélyban fejeztük be. Bár osztályunk úgy gondolta,

hogy mielőtt megtekinti a világ legnagyobb Klimt-gyűjteményét, kihasználva az utolsó napsugarakat, „piknikezik” egyet a gyönyörű kertben, ezt gyorsan elvetette, látván tanárnőink sápadt arc kifejezését. És hogy megérte-e otthagyni a kis kerti pihenőnket? Naná! Kokoschka, Schiele, Van Gogh, Fendi és Hundertwasser alkotásainak megtekintése, illetve Gustav Klimtnek a Csók c. festményével (természetesen nem az igazi alkotással) való selfie készítése után a társaságunk teljesen bizonyossággal vette az utat hazafelé azzal a tudattal, hogy egyetlenegy bécsi nevezetesség sem maradt, amit fel nem fedeztünk, le nem fotóztunk vagy – esetleg – aminek a kertjében ne rendeztünk volna egy spontán piknik-partyt.

És a tapasztalat? Noha, lejártuk a lábunkat, és teljes bizonyossággal állíthatjuk, hogy a bécsi metróhálózat majdnem minden pontját érintettük legalább egyszer (minden nap?), rengeteg emlékekkel, annál is több élménnyel (és talán egy kicsit kevesebb némettudással) érkezünk haza Nyíregyházára.

Nagy Hanna 11.b.

Emlékek a Közel-Keletről és Afrikából

Az idei tanév során a Szabolcsi Koncert Fúvószenekar és Majorette Csoport – városunk kiemelt művészeti csoportja – két külföldi meghívásnak is eleget tett. Decemberben az Egyesült Arab Emírátsokban, áprilisban pedig Tunéziában koncertezett az együttes, melyeken iskolánk 3 diákja is részt vett, név szerint **Jakubcsák Eszter 9. c, Brtka Bettina 11. b, és Tomcsik Zoltán 11. a** osztályos tanulók.

November 28-án landoltunk Dubajban, megkezdve ezzel a több, mint egyhetes kalandunkat. Az Emírátsokban a december 2. jeles nemzeti ünnep, ennek keretei között rendeztek egy nagyszabású művészeti fesztivált, melynek mi is vendégei lehettünk – az együttes életében immár negyedszer. A mindennapos szereplések mellett szerencsére egy kis városnézésre is jutott időnk, meglátogattuk Dubaj monumentális nevezetességeit, köztük a világ legmagasabb épületét, a Burj Khalifát, valamint a világ egyetlen 7 csillagos szállodáját, a Burj al Arabot, emellett élveztük a gyönyörű, napsütéses időt is (Ez különleges élmény volt így december elején!!). A fesztivál végére érve – kissé vonakodva a zord téli időjárástól – tértünk haza december 6-án.

Az Emírátsokban tett látogatásunk után alig néhány hónappal a tunéziai Hammametbe utaztunk, ahol ismét egy izgalmas, élményekben gazdag hetet tölthettünk el. Itt sem panaszkodhattunk, az ellátás kitűnő volt, a helyiek pedig rendkívül kedvesen fogadtak minket a környék legnagyobb művészeti eseményén, az évente megrendezésre kerülő Jázmin karneválon. Ennek keretein belül

több koncertet is adtunk a városban, felvonulásokon vettünk részt, valamint hotelekben is felléptünk. A karneválon ismét találkozni tudtunk a korábban Dubajban megismert művészcsoportokkal, ápolva ezzel a nemzetközi kapcsolatokat. A szerepléseken kívül a szervezők gondoskodtak arról, hogy feledhetetlenné tegyék ezt az egy hetet számunkra, így lehetőségünk volt arra, hogy részt vegyünk egy quad-túrán, tevelgelhessünk, valamint kihasználhattuk a hotelünk által nyújtott wellness lehetőségeket is. Kipihenve és élményekkel gazdagodva érkeztünk haza a még kissé hűvös tavaszba április 20-án.

Szerencsésnek érezzük magunkat, amiért eljuthattuk ezen két gyönyörű országba, és, hogy egy nemzetközileg is elismert csoport tagjai lehetünk. Együttessünk nyáron sem pihen, a nyár folyamán több koncertet is adunk Nyíregyházán, valamint Olaszországban és Bulgáriában folytatódik a turné.

Brtko Bettina 11.b

Hogyan kerültem 2 hétre Koreába április közepén?

A válasz nem is olyan nehéz: a Nyíregyházi Cantemus Kórus juttatott el bennünket – *Fadel Áija és Endrédi Flóra 10.c, Babici Vanda és Babici Klaudia 11.b, Garai Georgina 12.c és Kocsis Anna 9.c* – többek között ide is. Letettük a tankönyveket, és nehéz szívvel elindultunk, mert ugyan tudtuk, hogy 2 hétig nem kell foglalkoznunk a tanulással (kivéve a szegény érettségizőknek) és nem is kell törődnünk a házimunkával, de kemény munka vár ránk külföldön. Amikor kimondom, hogy kemény munka, többen is nevetnek. „Mi ezen a kemény munka? Utazgattok, énekelgettek.” Na, igen, ez a kettő stimmel, de valahogy a napi 1-2 órás koncertek, előtte 1 órányi próba és a szállásunktól a koncert helyszínéig megtett hosszú buszút nem hasonlít egy álomnyaralásra.

Az utat megelőzte egy intenzív kóruspró-
bákkal teli időszak, megtanultuk a koreai nyelv-
műveket, és hozzászoktunk egymás hangjá-

hoz (ami 37 lánynál nem mindig zökkenőmentes). Április 11-én felszálltunk a buszra, otthagya a síró családot és az iskolából szökött barátokat. Legtöbben gyakorlott énekkarosok voltunk, pár kivétellel mindannyian volt-kodályosok, jól tudtuk, hogy ez az út az éneklésről és a közösségről fog szólni.

De milyen is egy igazi énekkaros? Pár ismérve:

- ❖ Bárhol, bármilyen testhelyzetben el tud aludni (reptéri széksor alatt, öltöző padlóján, mozgó járműveken ülve)
- ❖ Mindig tud enni (egy étkezés van, de az reggeltől estig!)
- ❖ Szinte bármikor tud társaival összehangoltan énekelni (plázák mozgólépcsőin, hajnal háromkor a hotelszobában, buszokon, repülőkön, éttermekben, koncerteken)

Szóval a társaság elég fontos, egymás nélkül nem lennénk énekkar, és Dénes bácsi (Szabó Dénes), szeretett karvezetőnk sem tudna velünk mit kezdeni. Ilyen utak alkalmával remek barátokat vagy ellenségeket szerezhethünk. Magasabb szintre emeljük a barátságainkat, és megpróbálunk nem beleőrülni abba, hogy két teljes hétig velük vagyunk összezárva.

Természetesen nem csak monoton koncertezésből álltak a mindennapjaink, megpróbáltuk felfedezni Szöült, kicsit áztattuk a lábunkat az óceánban és a gasztronómiára is fordítottunk időt. Egyik nap az énekkar fele egy liftben ragadt 20 percre, egy másik alkalommal pedig 6:54-kor derült ki, hogy nem fél 8-kor, hanem 7-kor kezdjük a koncertet.

Mindenesetre sosem sikerült unatkoznunk, rengeteg a pótolnivalónk, és talán felszedtünk 1-2 kilót, de szerintem bármelyik énekkaros visszamenne Koreába. ☺

Kocsis Anna 9.c

.... és így látják diákjaink egymást...

Nagy Hanna 11.b

Juhász Luca 8.d

Kerekes Péter 9. b

Garaj Bernadett 9.c

VERSENYEINK

*„Álom: játék, mint az élet...
Néha komolyra fordul a játék.
Az élet is, az álom is.”*

Krúdys csapat sikere az angol vitaversenyen

2017.02.15.

A Debreceni Egyetem Angol-Amerikai Intézete idén második alkalommal rendezte meg a DEbate angol nyelvű vitaverseny középiskolás diákok számára. A nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium tehetséges csapata – **Radvánszki Ronett, Takács Félix és Gaál Benedek** – egy iskolai és a regionális elődöntőn is maga mögé utasította a többi nevező csapatot, így részt vehettek a február 10-én megrendezett országos döntőn, melyen szintén dobogós helyen zártak.

– Rengeteg felkészülés előzte meg a versenyt, hiszen egy elég komoly témát jelöltek ki a szervezők: a feltétel nélküli alapjövedelem kérdéséről kellett vitáznunk az országos döntőben. Ez alapos utánajarást igényelt, nagyon sok szakirodalmat és idegen nyelvi folyóiratot olvastunk, a legnagyobb segítségünk azonban **Vass Mihályné** tanárnőnk volt, akire mindenben számíthattunk – mesélt a felkészülési időszakról **Radvánszki Ronett**.

A gazdasági téma sem ijesztette el a krúdys diákokat

A feltétel nélküli alapjövedelem kérdése első hallásra a legtöbb diákot eltántorítaná, a krúdys csapat azonban csak még nagyobb kihívásnak élte meg a témaválasztást, és azonnal belevetették magukat a munkába. Noha mind a hárman rendelkeznek már felső fokú nyelvvizsgával, a gazdasági szakkifejezésekre alaposan fel kellett készülniük

– Az országos döntő remek volt, nagyszerűen éreztük magunkat. Az első vitánkat döntetlen eredménnyel zártuk, a második kör azonban nagyon jól sikerült, az egyéni vitapontszámunk a legmagasabb volt. Erre külön büszkéek vagyunk, mert ebben a körben sikerült egy kéttannyelvű debreceni gimnázium végzős diákjai előtt végeznünk – mondta **Takács Félix**, aki azt is elárulta, vegyes érzések voltak az országos harmadik hellyel kapcsolatban.

– Először került kihirdetésre az első két helyezett, majd mi következünk, két ponttal lemaradva. Szerettünk volna még vitázni egy utolsót az első helyért, de nagyon örültünk a dobogó harmadik fokának is – tette hozzá.

Mindenkinek ajánlják az angol nyelv tanulását

A három fiatal egyetért abban, hogy nagyon fontos az angol nyelv biztos tudása, ezért külön hálásak Tanárnőjüknek, **Vass Mihálynénak**, aki az iskolai órákon is nagy hangsúlyt fektet arra, hogy a diákok magabiztosan beszéljenek, ne legyenek gátlásosak.

– Az angol nyelv egyrészt egy kitörési lehetőség, másrészt elképesztő biztonságérzetet ad külföldi utazások alkalmával is. Valamint manapság az angol nyelvű szórakoztatóipar és médiafelületek nyújtják a legszélesebb kínálatot, így akár egy hírportál böngészésekor, akár egy film megnézésénél nagy előny a biztos nyelvtudás – fejtette ki **Gaál Benedek**.

Farkas Fanni

(megjelent:

<http://hellonyiregyhaza.hu/tartalom/1351/krudys-csapat-sikere-az-angol-vitaversenyen-2017-02-15>)

Ausztráliáról tartottak bemutatót a fiatalok

2016.12.13.

A nyíregyházi fiatalok tehetségéhez és szorgalmához kétség sem fér, erről tanúskodik a december 8-án megrendezett angol nyelvű városi prezentációs verseny is, melyen minden résztvevő kiemelkedően szerepelt.

– Csütörtök délután zajlott le a városi prezentációs verseny, melyen a versenyzők Ausztráliáról tartottak három perces bemutatót angolul. A színvonal évről évre magasabb. Több mint húsz fő nevezett a versenyre, és valamennyien kiválóan felkészültek – árulta el a megmérettetés lelke, a nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium tanárnője, Vass Mihályné.

Eredmények

1. Kiss Veronica (*Zrínyi Ilona Gimnázium*)
2. Bucsku Balázs (*Szent Imre Gimnázium*)
3. Szaploneczay Eufémia (*Szent Imre Gimnázium*)
4. Seprényi Kitti (*Krúdy Gyula Gimnázium*)
5. Fehér Anna (*Arany János Gimnázium*)
6. Sajtos Csilla (*Kölcsey Ferenc Gimnázium*) és Sivadó András (*Zrínyi Ilona Gimnázium*)

Manapság a fiatalok nyelvtudását az iskolai órák mellett nagy mértékben fejlesztik az angol nyelvű filmek, sorozatok, könyvek és játékok. Így nem meglepő a szoros végeredmény. – A többi versenyző mindössze egy-egy ponttal lemaradva, szorosan követte az nyerteseket. A zsűrizésben dr. Ajtay-Horváth Magda, dr. Granville Pillar és Vasenszki László segített – mesélte Vass Mihályné, aki abba is beavatott minket, hogy a verseny nagyszerű, baráti hangulatban zajlott.

szöveg: *Farkas Fanni*
fotók: *Vass Mihályné*

(megjelent:

<http://hellonyiregyhaza.hu/tartalom/1206/ausztrali-arol-tartottak-bemutatot-a-fiatalok-2016-12-13>)

Mikor a világ szavai elhalnak, elkezd beszélni a természet

(Élménybeszámoló a Kitaibel Pál Biológia versenyről)

2016. október 4. és 6. között rendezték meg a Kitaibel Pál Középiskolai Biológiai és Környezetvédelmi Tanulmányi Verseny országos döntőjét Mosonmagyaróváron.

Szabolcs-Szatmár-Bereg megyét **Bocskai István Péter (10.b)** és jómagam, **Tóth Johanna (11.b)** képviseltük. A döntő előtt két selejtező fordulóban kellett bizonyítanunk. Országunk összes megyéjéből érkeztek a versenyre diákok mind a gimnáziumi és mind a szakközépiskolai kategóriákba versenyezni. Mi iskolánk színeit képviselve versenyeztünk a gimnáziumi első il-

letve második kategóriákban. Már megérkezésünk napján, azaz október 4-én teljesítenünk kellett. Először hazai fajok képeit vetítették ki, amelyek latin és magyar nevét kellett pontosan tudnunk. Ezután következett a Természetbúvár valamint az Élet és Tudomány című folyóiratok kijelölt ismeretanyagából egy 35 pontos figyelmet igénylő teszt. A feladatok megoldását követően a mintegy 6 órás vonatút fáradalmait pihentük ki vacsora közben, valamint a kollégiumi szobákban. Én három, az ország különböző pontjairól érkezett lánnyal voltam egy szobában, akikkel remekül éreztem magam az ott töltött hétvége alatt.

Vasárnap a kiselőadásokat hallgatta meg egy öttagú zsűri. A diákoknak vagy valamilyen helyi természetvédelmi értéket vagy egy megyei szintű környezetvédelmi problémát kellett bemutatniuk öt percben. Én a szabolcsi méheket és az általuk előállított akácmézet választottam előadásom témájaként. Miután az egyetemi tanárokból álló bizottság meghallgatta az összes diákot, visszavonult, hogy felállítsa a sorrendet. Ebben az évben két-két zsűri volt évfolyamonként: az egyik a Nyugat- még a másik a Kelet-Magyarországról érkező tanulókat értékelte. István a döntőben elért pontszáma alapján végül az országos 15. helyen végzett. Hosszú és feszült várakozás után megtudtam, hogy bekerültem a harmadik helyen a négy legjobb kelet-magyarországi tanuló közé! Még fel sem ocsúdhattam, mikor közölték, hogy egy országos hírű, kéthavonta megjelenő természettudományos folyóirat, a Természetbúvár is meg szeretné jelentetni egyik számában a kiselőadásomat! Nagyon nagy megtiszteltetés számomra ez a különdíj. Azonban nem volt túl sok időm örülni, hiszen kezdődött a szóbeli döntő a legjobb 4 kelet- és nyugat-magyarországi tanuló részvételével mindkét kategóriában. Játékos, ugyanakkor nehéz és pontos tudást igénylő feladatokat kaptunk. A kérdések elsősorban a cikkek anyagára épültek. A verseny ezen fordulóját hagyományosan egy nagy előadóteremben rendezik meg, amelyet figyelemmel kísérhettek a felkészítő tanárok, valamint a szóbeli fordulóba nem jutott diákok is. A felkészítő tanárom, Gergely Tibor tanár úr és István is szemtanúja volt a döntőnek. Végül a szóbeli döntő pontszám alapján az országos negyedik helyen végeztem!

Nekem ez a verseny segített abban, hogy plusz érdekességeket ismerjek meg. Emellett jó volt találkozni olyan emberekkel, akik ugyanúgy készültek az ország más és más pontjain erre a versenyre, mint ahogy én. Ezt a megméretést olyan diákoknak ajánlom, akik úgy gondolják, hogy az iskolai biológia tanulás mellett szeretnének további érdekességeket megtudni korunk tudományáról.

A döntős pályamű:

Méhek, avagy szorgos kis nektárgyűjtők Szabolcsban

Kiselőadásom témájául ezeket az igencsak hasznos beporzó rovarokat választottam, hiszen megyénkbeli képviselőik készítik el a messze földön híres nyírségi akácmézét.

Vizsgálataimat Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, Nyíregyháza határában végeztem. Az orosi telepen megfigyeltem a július-augusztus végén virágzó mézelő növényeket. A legtöbb nektárt tartalmazóakat elsődleges mézelő növényeknek nevezzük. Megfigyeléseim idején az a hársok, a pillangósvirágú növények és a napraforgó hozta szebbnél szebb virágait. A telepen megvizsgálhattam a mogyorót és a kislevelű hársat is.

Július közepén zajlik a méhek párzása is. Ekkor a királynő a méhlegelők felett gyors ütemű nászrepülést mutat be. A herék feladata, hogy kövessék a nőtényt, és amelyikük ezt teljesíteni tudja, az párosodhat vele. Párzásuk után a nőtény a lépsejtek aljába helyezi bele a petéket, amelyeket a dolgozók először méhpempővel majd nektárral és virággporral táplálnak. A virággpor a fehérjét, a nektár a szénhidrát mennyiséget pótolja. A mellékelt képen is látható, ahogyan éppen kibújik egy here a sejtől. Érdekes módon a pete kibújása előtt már lehet tudni, hogy a hierarchiában milyen szerepet fog betölteni a felnőtt egyed: a lépsejt felülete bölcső alakú, akkor királynő, ha púpos, akkor here fejlődik ki belőle.

Fontos eleme a méhészkedésnek, hogy a kaptárak mindig ugyanabba az irányba nézzenek, hiszen csak így képes visszatalálni otthonába a méh. Kirepülve pedig a harmadik pár lábára ragadt pollen a virággportartó kosárban raktározódik, mert a virággporok aránya a méz minőségét határozza meg. Az újfehértói kutatóintézetben fénymikroszkóp segítségével vizsgáltam meg a termelői repce- és az akácmézben található pollenek sokféleségét. Ezután egy speciális festékanyag segítségével elkülönítettem a fehér akác és a repce pollenjeit. A mellékelt fénymikroszkópos képen látható a háromszög alakú akác és a hosszúkás repce pollenje is. A laborban HMF vizsgálatot is végeztem. Ez a hidrogén-metil-furanol amely a cukor egyik bomlásterméke. A kimért, 5 g mennyiségű mézekhez 40 Celsius-fokra felmelegített desztillált vizet, Carrez-1 és Carrez-2 oldatot adunk, majd 10 percig hagyjuk állni. Ezután meghatározzuk a minta abszorbanációját 336 és 284 nm-en. Következő lépés a két érték különbségének meghatározása és megszorítása egy állandóval, majd a kimért kb 5 g-os tömeggel való elosztása. Az így kapott értékeket az alábbi táblázat mutatja. Mindkét nyírségi termék alacsony értéke arra utal, hogy jó minőségű, friss mézzel van dolgunk.

Kiemelendő a méhcsaládok vizsgálata, amelyet három hetente kell elvégezni, mert így felfedezhetjük a méhek két leggyakoribb betegségét: az atkásodást és az amerikai nyúlásos körtésrothadást. Mivel a méhek egész életükben folyamatosan érintkeznek, így könnyen átadják egymásnak a betegséget. A nyúlásos körtésrothadás ellen védekezni sajnos nem lehet, ha már a kaptárba bejutott. Ilyenkor a méhész feladata, hogy elégesse az egész családot. Az atka kártétel azonban a rendszeres ellenőrzéssel megelőzhető. Azonban a kettő közül egyik sem a méhek legnagyobb ellensége.

Sajnos az ember és a növényvédő szerek hatása árthat a legtöbbet a méhek egészségének és a méz minőségének. Előfordul, hogy a méhészek szabálytalan cukorszirup etetéssel ronthatják a méz minőségét. A méz cukortartalmának kétfő összetevője a glükóz és a fuktóz, amelyek 1:1,4-1,7 a repcemézben 1:1 arányban találhatóak meg átlagosan az édes aranyban. A kutatólaborban a már említett két méz (repce és akác) cukortartalmát vizsgáltam. Az eredmények az alábbi táblázatban láthatóak. A víz átlagos értéke általában 18,5%. Az itt látható magasabb víztartalom oka lehet a nagyobb csapadékmennyiség, a méz hamar történő kipergetése, vagy a keverésnél hozzáadott víz mennyiségének növelése. A repcemézben található kisebb glükózmennyiség arra utal, hogy a méz könnyebben kristályosodik.

Végző soron az elvégzett kísérletek alapján úgy gondolom, hogy a méhek Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében nemcsak értéket képviselnek és állítanak elő, hanem kiemelkedő szerepet töltenek be a növények beporzásában is.

Tóth Johanna 11.b

II. Semmelweis Egészségverseny

Verseny az egészségünkért

Idén már második alkalommal került megrendezésre a Budapesti Orvostanhallgatók Egyesülete által a Semmelweis Egészségverseny. Bár ez volt az utolsó évünk, és igen nagy volt a hajrá, csapatunk, a Csontszövetség mégis úgy döntött, hogy idén is jelentkezik a versenyre a tavalyi hatalmas élmények miatt.

A verseny egy négyfordulós csapatverseny. Minden fordulóra a már előre feltöltött segédanyagokból kellett felkészülni. Az első két forduló során online tesztekkel kellett kitöltenünk tíz témakörben. Ezek között voltak szövegkiegészítéssel és igaz-hamis feladatok is.

A harmadik fordulóban egy egészségtudatosságra nevelő kampányt bonyolítottunk le. Mi a megadott témakörök közül a drogprevenációt választottuk. A lebonyolítás elején kérdőíveket osztottunk szét az iskolában, hogy pontosíthassuk a céljainkat. A projekt során prevenció előadásokat is tartottunk, posztereket készítettünk, valamint Bérczes Gergely tanár úr segítségével kiállítás rendeztünk a rajzórák során elkészült figyelemfelkeltő rajzokból. Tanár úr segítségét ezúton is köszönjük. A projekt kiterjesztésére létrehoztunk egy Facebook (Csontszövetség) és egy

*A harmadik helyezést elért csapatunk, a Csontszövetség
Kemenes Gréta, Dudás László, Hornyák Balázs, Hadi Orsolya, Balla Tímea
és persze középen Judit néni*

instagram (@acsontszovetsegcsapat) oldalt, ahol érdekes információkat és az előadásaink alatt készült képeket osztottunk meg.

A verseny döntője alatt különböző állomásokon kellett a tananyagokhoz kapcsolódó problémákat megoldanunk. A legnagyobb meglepetést a tömegbaleset szimuláció okozta. Ez volt az egyik legtanulságosabb állomás, hiszen sosem tudhatjuk, mikor kerülünk egy ilyen kemény, komoly odafigyelést igénylő helyzetbe. Az összes közül talán ez volt a legjobb forduló. Az egész nap jó hangulatban telt. Nem csak mi, a csapat tagjai kovácsolódtunk össze jobban, de nagyon sok más diákkal is megismerkedhettünk az egész országból. A legnagyobb meglepetést Csujka Imre okozta, aki előadta a híres újraélesztő videóját. Köszönetet szeretnénk még mondani osztályfőnökünknek és egyben biológia tanárunknak, Sallai Judit tanárnőnek, aki nélkül nem tudtunk volna ilyen sikeresen végigmenetelni a fordulón.

A versenyre mindenképp megéri jelentkezni. Egyrészt rengeteget lehet tanulni olyan témakörökben, amik később is hasznosak lehetnek mind a biológia órákon, az érettségien, vagy majd az egyetemen is. Másrészt, ha valaki jövőbeli céljai között szerepel az orvosi egyetem, akkor a döntő során rengeteg információval gazdagodhat az orvostanhallgatóktól, akik a versenyen kísérnek benneteket, vagy az állomásokon tesztelik tudásotokat. A tanulás mellett a szórakozás sem marad el. Egész nap zene és vicces programok kísérik végig a versenyt. A csapaton belüli közös munkával pedig szintén rengeteget tanulhat az ember, nemcsak a csapattársairól, hanem önmagáról is. A verseny ezeken kívül megtanítja, hogyan lehet megbirkózni egy nagyobb mennyiségű tananyaggal viszonylag rövidebb idő alatt, és ezzel a problémamegoldó képesség is fejleszthető.

Hornyák Balázs, Kemenes Gréta 12. d

A Siófoki SZC Krúdy Gyula Szakgimnáziuma és Szakközépiskolája az idén hármas évfordulót tartott: hatvan éves lett maga az intézmény, harminc éves a jelenlegi épületük és a huszonötödik Krúdy-napokat tartották 2016. október 13-14-én. Ebből az alkalomból meghívták iskolánk, a Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium képviselőit is a Krúdy prózamondo versenyre. Prokob Ildikó tanárnő kíséretében Póti Eszter és Nagy Ádám Bence 10.b osztályos tanulók vettek részt a megmérettetésen igen szép eredménnyel: Póti Eszter 1. helyezett lett – s most az ő életményeit olvashatjuk.

Miért szép Siófok ősszel?

(avagy: egy krúdys kalandjai a „krúdyn” a Krúdyban...)

Már vöröslött az ég alja, amikor kis csapatunk megérkezett Siófokra. ... Igen, Siófokra, a Balaton partjára, október közepén. Ha nem tudnám, hogy milyen céllal érkeztünk, én sem nézném magunkat teljesen normálisnak. Azt mondják, Siófok hatalmas tömeg és 40 fok nélkül semmit nem ér. Szerintem nincs igazuk, így is gyönyörű, az emberek – már ha néhányan kiteszik a lábukat

az utcára ilyen hidegben – barátságosak, és nagyon segítőkészek, még akkor is, ha este 9-kor kérünk segítséget, mert képtelenek vagyunk tájékozódni egy egyszerű, egytűcs üdülővárosban.

Hogy mégis hogy kerültünk október közepén Nyíregyházáról Siófokra? Egyszerű. A siófoki Krúdy-napok keretein belül szervezett prózamondó versenyre mentünk. Igen, nagyon megérte félnapot vonatozni, hatalmas élmény volt! Az állomáson a főszervező várt minket, taxival elmentünk a szállodánkig, amivel szerintem mindhárman maximálisan meg voltunk elégedve: külön szobákat kaptunk, Balatonra néző erkéllyel.

Miután kipakoltunk, és kipihentük a hosszú út fáradalmait, lementünk a partra hatyút nézni. A tanárnőnek nagyon kedves parti séta után egy belvárosi olasz étteremben vacsoráztunk, majd nagy kerülőt téve keveredtünk vissza a szállodánkba. Másnap reggel a verseny 11 órakor kezdődött, a biztonság kedvéért kicsit hamarabb érkezünk. Az iskolában a gasztronómiai versenyhez kötődően reggelivel várták a versenyzőket és kíséret-nárait. Rövid megnyitó után közösen átvonultunk a színházterembe, és kezdetét vette a verseny. Még a megnyitó után közvetlenül húztunk egy sorszámot. Nekem a 14-es, vagyis az utolsó előtti sorszám jutott, tehát végig hallgathattam majdnem mindenkit, ezáltal felmérve a mezőnyt. Az osztálytársam, Bence – ugyebár ketten mehettünk a nyíregyházi Krúdyból – nyolcadikként szerepelt, szerintem kifejezetten jól. Elég erős volt a mezőny, remegve mentem fel a színpadra. Őszintén szólva későn kezdtem hozzá a szövegecském megtanulásához, sajnos nem volt 100%-os a szövegtudásom, tehát ezért is külön izgulnom kellett, de hál' istennek minden jól jött ki. Magabiztosan jöttem le a színpadról, meghallgattam az utolsó versenyzőt, majd a többiekét követve visszamentem a megnyitó helyszínére, és a zsűri döntésére várva leültem a számunkra kijelölt helyre. Meglepően hamar végeztek, talán még 20 percükbe sem telt eldönteni, hogy kik voltak a legjobbak. Továbbra is izgultam, mivel úgy éreztem, hogy volt, aki jobban szerepelt nálam, de... – sikerült!! A zsűri szerint én voltam a legjobb! Nagyon boldog voltam, hogy végre bizonyíthattam krúdys diákként is, hogy elég érett vagyok egy ilyen komoly feladathoz!

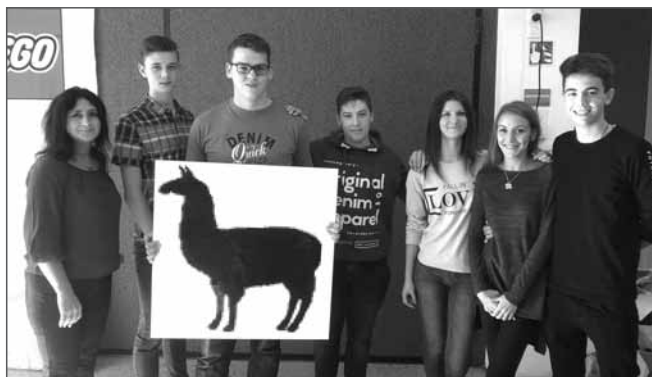
A hazaút hosszabbnak tűnt, este 10-re értünk vissza Nyíregyházára, de szerintem mindannyiunk nevében mondhatom, hogy egy percig sem bántuk, hogy az ország másik végére utaztunk. Szívesen maradtam volna még 1-2 napot. Nagyon hálás vagyok, hogy képviselhettem az iskolát, azt hiszem, ez a verseny tényleg örök élmény marad.

Póti Eszter 10. b

„Állati Építés”

„Állati Építés” – Egy nap a LEGO alkotás és az állatvédelem jegyében – elnevezésű versenyen a Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium 12. b biológia tagozatos osztályának csapata I. helyezést ért el. A csapattagok: Kovács Fruzsina, Szöllösi Betti, Kulcsár Máté Lajos, Földvári Csaba, Vaskó András, Lévai Attila Gergely.

Tizenkét iskola közel száz diákja vett részt az Állati Építés című programon, amelyet a nyíregyházi LEGO-gyár, a Wesselényi Miklós Szakgimnázium és Szakiskolában működő Tekerd! Csoport és a Nyíregyházi Állatpark közreműködésével szerveztek meg. A rendezvény többek között azt mutatta be, hogyan lehet alternatív eszközökkel problémamegoldásra ösztönözni, összetett témák kreatív feldolgozására motiválni a fiatalokat.

Az eseményen rengeteget tanulhattunk környezetünkről és az élővilágról. Sok érdekes és oktató jellegű programon vehettünk részt, ahol magunk is megtapasztalhattuk e tevékenységek előnyeit és hátrányait. Tesztes feladatokat töltöttünk ki, meg kellett tervezni a jövő világát és a városban kellett próbára tennünk tájékozódó képességeinket. Rengeteg új élménnyel gazdagodtunk, a feladatok közben mindenki nagyon jól érezte magát – ahogyan ezt a fényképek is közvetítik!

Kovács Fruzsina, Lévai Attila Gergely 12.b

Nyíregyháza Megyei Jogú Város Önkormányzata 2017-ben immáron 7. alkalommal hirdetett meg irodalmi pályázatot középiskolás diákok számára „A kommunizmus áldozatainak emléknapja” alkalmából. A kiírás szerint szabadon választott irodalmi műfajban olyan pályamunkákat vártak, amelyek megemlékeznek a kommunizmus áldozatairól, vagy tisztelegnek azok előtt, valós eseményt dolgoznak fel, véleményt, érzelmet fejeznek ki, üzenetet fogalmaznak meg az utókor számára.

A megadott határidőig 55 pályamunkát küldtek be a nyíregyházi középiskolások. Köztük volt **Péli-Tóth Lili 10.D** osztályos tanulónk, aki a zsűri döntése alapján a rengeteg pályázó közül az 5. helyet szerezte meg. Felkészítő tanára Bányai Zoltán.

A pályamunka:

Boris

1945. január 22.

Különös belegondolni, hogy alig egy hónappal ezelőtt még a németek ültek a rakamazi kocsmasztalainál, őrzéskorok és ellenőrizték a házakat. Miután elmentek, alkalmunk volt megismerni a szabadság édes ízét, üdítő hangulatát. Talán ezért okozott ilyen mély sebet az oroszok bevonulása. A szabadság elszállt, a keserűségen kívül mást nem hagyva maga után. Az oroszok mások voltak. Hiába mondták magukat felszabadítóknak, mi mégis úgy éreztük, hogy újabb láncokat kaptunk. Iszákosak és erőszakosak voltak, hamarabb lőttek, mint gondolkodtak. A falura ólomsúlyként telepedett a feszültség és a félelem keveréke. Csendben vártuk, hogy mikor fog történni valami. A mai nap volt a választópont.

Ez a nap is ugyanúgy kezdődött, mint az összes többi. Segítettem anyámnak a házkörül, ebédel-tünk, aztán elmentem a közeli vegyesboltba. Sietősen haladtam a kihalt utcán, nem akartam katonákba botlani. Bár nem volt messze, az út hosszabbnak hatott, mint bármikor máskor. Egy csengő jelezte beléptemet a boltba, én pedig mosolyogva köszöntem a tulajdonosnak. Besétáltam a sorok közé és kiválogattam a szükséges dolgokat. Fizettem, majd hazaindultam. Útközben élveztem a téli, enyhe napsütést.

– Boris! Várj meg! – hallatszott a jókedvű kiáltás mögülem. Meglepődve fordultam hátra, és barátnőm, Natkó Mária közeledő alakját pillantottam meg.

– Szia! – mosolyogtam rá, amikor beért.

– Olyan régen beszéltünk. – panaszkodott, miközben belém karolt. Mária most is sugárzott a boldogságtól, mintha mit sem érezkelne a minket körülvevő nyomasztó hangulatból. Amióta is-

mertem, mindig ilyen volt, a saját világában élt. Sose tudtam eldönteni, hogy ez jó vagy rossz, de jelenleg inkább jónak tűnt. Hazafelé tettünk egy kisebb kitérőt, hogy többet tudjunk beszélgetni, így az út kissé elhúzódott.

– Akkor holnap? – kérdezte vigyorogva a kerítésünk előtt, én pedig nagyokat bólogattam. Szorosan megöleltük egymást, majd egy gyors köszönés után beléptem a kapun. A házba érve lepakoltam és édesanyám keresésére indultam. Hamarosan meg is találtam, a hálószobájában üldögélt, egy könyvet olvasva.

– Megjöttem. – szóltam halkan, mire felnézett és fáradtan elmosolyodott. Édesanyám gyönyörű nő volt. Karcsú, magas, szép arcú, viszont mostanában a fáradtság és aggodalom uralta vonásait.

– Minden rendben volt? – érdeklődött.

– Persze. Még Máriával is összefutottam. Ugyanolyan habókos volt, mint máskor, rossz helyen fordult volna le, ha nem szólok neki – meséltem.

– Örülök, hogy jól érezted magad! – ölelt magához. Hirtelen erőteljes kopogás szakított félbe minket. Anyám felállt – Maradj itt! – szólt, aztán rám zárta az ajtót. Tompán hallottam, ahogy beengedi a vendégeket. Az ajtóhoz tapasztottam a fülem és – bár az elejéről lemaradtam – hallgatózni kezdtem.

– Úgy tudjuk, hogy önnek van egy 17 éves leánya. – férfi, orosz akcentussal.

– Valóban. – anyám hangja kimért, határozott volt.

– Gyűlést tartunk a korabelieknek a községi iskolában.

– Sajnálom, de a lányom Pesten tartózkodik, rokonoknál. – értetlenkedve hallgattam édesanyám válaszát, hiszen nem is voltak pesti rokonaink.

– Valóban? – most a férfi hangja lett kimért.

– Igen.

– Ezt sajnálattal hallok. Azért, ha mégse lenne így, mindenképpen jelenjen meg az iskolában! – rémített meg az orosz szavaiból kihallatszó fenyegetés.

– Mindenképp. A viszontlátásra!

Levegőért kapkodva ültem a földön és semmit se értve bámultam magam elé. Az ajtó nyílt, anyám magas alakja lépett be.

– Mi volt ez az egész? – kérdeztem, ő azonban nem figyelt rám, fel s alá járkált. – Csak egy gyűlés, nem? Miért hazudtál? Ha rájönnek...

– Hát nem érted?! Az oroszok nem szerveznek csak úgy gyűléseket, minden ok nélkül. – megrettentem az igazságtól – Még ma átmész Tímárra.

– De hát...

– Nincs de! – kiáltott rám, amitől hátrahököltem. – Nem mehetsz rögtön, mivel valószínűleg még figyelnek. Szürkületben kell indulnod. – mondta és elsietett mellettem, míg én továbbra is csak ültem a gondolataimba mélyedve.

Az idő hamar elrepült, én pedig azon kaptam magam, hogy már az ajtóban várakozok, oldalamon egy apró táskával, benne egy kevés útravalóval. Édesanyám mindenféle tanácsokkal látott el, ám én zúgó fejjel csak annyit ragadtam meg, hogy *nem szabad észrevenniük*.

– Minden rendben lesz. – mosolygott rám, nekem viszont könnyekkel telt meg a szemem.

– Nem akarom ezt! – zokogtam fel és kezeimbe tettem az arcom. Anyám átölelt és halkan beszélni kezdett.

– Most erősnek kell lenni. Ha ezen túljutunk, lehet sírni. – Megpaskolta az arcom és kitéssékelt a házból.

– Minden rendben lesz – mondta, azonban nem tudtam eldönteni, hogy magának vagy nekem mondja. – Nemsokára találkozunk.

– Ígéred?

– Ígérem! – bólintott, majd intett, hogy induljak.

Megfordultam és a lementem a nagykeretre. A végén, a kerítésen volt egy lyuk, amely épp elég volt, hogy kimászhaszak. Ezután megtorpantam. Nem mehettem a szokványos úton, ott biztos, hogy elkapnak. A lábaim remegtek, az ajkamba harapva gondolkodtam. Végül eszembe jutott egy másik lehetőség, ami bár kerülővel járt, mégis biztonságosabbnak tűnt. Ha a földeken keresztül me-

gyek, kevesebb eséllyel vesznek észre. Ezen a gondolaton felbuzdulva nekiiramodtam, és a házak falának lapulva, görnyedten haladtam előre. Nemsokára sikerült is elérnem az egyik birtokot. Csakhogy a ház oldalában két katona beszélgetett. Elkezeredetten néztem őket, hiszen ez volt az egyetlen esélyem a menekülésre. Muszáj volt mennem. Szerencsére nem igazán figyeltek hátra, egymással voltak elfoglalva. Vettem egy mély levegőt és amilyen gyorsan csak tudtam elfutottam a kerítésig, majd átlendülve rajta a földön végeztem. Felszisszentem, ahogy felhúztam a lábam, mivel egy jókora seb volt rajta.

– Remek! – motyogtam

És ha ez még nem lett volna elég, a katonák is meghallhattak, és elindultak a kerítés mentén. A földhöz passzíroztam magam, néhány növény levelének takarásában. Visszafojtott lélegzettel néztem a rácsok között amint két pár láb megáll pont előttem. Éreztem, ahogy hideg verejték folyik le a homlokomon, a szívverésem olyan hangos volt, mintha ki akart volna szakadnia mellkasomból. Félttem, nehogy meghallják. Az oroszok beszélni kezdtek. Egy szavukat se értettem. Az egyik dohányszott, láttam, amikor az elhasznált csikket ledobja, majd sáros bakancsával széttapossa. Hamarosan elmentek, én meg fellélegezhettem egy pillanatra. Nem mertem felállni, úgyhogy megfordultam és kúszva tettem meg pár métert, majd felegyenesedtem. Csak lassan tudtam haladni, mivel a növények az utamban voltak és a lábam is fájt. A következő kerítésnél már jobban figyeltem, és sikerült nem elesnem leérkezésükor. Felnéztem az égre, ahol a Nap vöröses színben ereszkedett lejjebb. Gyönyörű volt, kivételesen nem takarták el a felhők. Egy felettem elszálló varjú hangja zökentett ki bámulatomból, folytattam utamat. Szerencsére jó darabig nem találkoztam katonákkal, a kukorica és egyéb növények takartak, úgyhogy kényelmesen haladtam birtokról birtokra.

– Hé, te! Azonnal állj meg! – hangzott a kiáltás, bennem pedig megfagyott a vér.

Hátrakaptam a fejem és felkészültem a legrosszabbra. Azonban a felszólítás nem nekem szólt. Elkerekedett szemekkel figyeltem, ahogy egy velem egyidős fiú eszeveszett tempóban rohan el a kerítés mellett. Három orosz futott utána. Az egyik úgy vetette rá magát a fiúra, akárcsak egy tigris az áldozatára. Leszorította a földre, ráült a hátára. Röhögve magyarázott valamit társainak, akik szintén felröhögtek. Lábam felmondták a szolgálatot, térdre estem. Egész testemet rázta a hideg, szédültem. Tekintetem összekapcsolódott a fiú rémült, kitágult pupilláival. Ekkor érte az első rúgás. Fájdalmában felüvöltött, szabadulni próbált, viszont a férfi még mindig rajta ült. A másik kettő felváltva rúgta, ütötte, ahol csak érte. Még a fejét se kímélték. Kezemet a számra kellett tapasztanom, nehogy hangosan felzokogjak. Arcomon patakzottak a könnyek, nem kaptam levegőt. A fiú fájdalmas sikolyai és tekintete örökre a lelkembe vésődött. Felém fordította a fejét, arca felismerhetetlen, puffadt, véres volt a rúgásoktól. Rám nézett és mintha azt üzenté volna, hogy fussak. Fussak, fussak és fussak! Az életémért! Kocsonyás végtagokkal, négykézláb haladtam előre. A könnyeimtől semmit se láttam, folyamatosan megbotlottam, többször elesem. Hirtelen lövés dördült a hátam mögött. A hangra kihagyott a szívem egy ütemet, megtorpantam. Nem mertem hátrafordulni. Magamban imádkoztam a fiú lelkéért és a sajátoméért is.

Lehorgasztott fejjel mentem, míg nem a fejem beleütközött a kerítésbe. Vontatottan húztam fel magam, látásom homályos volt, a fejem zúgott. Aztán megpillantottam a túloldalt. Megérkeztem! Bizonytalanul merészkedtem ki a nyílt terepre, ám sehol se láttam embert. A Hold fénye kellemes félhomályt adott. Rohanni kezdtem, akárcsak egy üzött vad. Utcáról utcára kanyarodtam.

Már majdnem elértem a célo, amikor egy kutya féktelen ugatása kizökentett és elesem. Fájdalmasan nyöszörögve próbáltam feltápászkodni, farkaszemet nézve a kutyaival. Az állat mélyről jövő hangon morgott, izmait megfeszítette. Nagy nehezen feltápászkodtam és elindultam felé. Más esetben inkább kikerültem volna, most azonban nem volt erre időm. Lassan, bicegve, egyenes hátal haladtam el mellette. Viszont a kutya nem harapott meg, csak morogva elhárított, hagyva, hogy folytassam utamat. Megszaporáztam lépéseimet és hamarost megláttam rokonaink házát. Boldogan léptem fel a verandára és kopogtam be. Fények gyúltak, majd kinyílt az ajtó.

– Jézusom, Boris! Te hogy kerülsz ide? Mi történt veled? – Mosolyogva estem bele az ölelésbe.

Végre megérkeztem.

A „kvíz-party”

A Móricz Zsigmond Megyei és Városi Könyvtár immár 2. alkalommal rendezte meg a „Kvíz parti” névre hallgató kvízversenyt a város középiskolásainak. Az osztályunkból 5-en vettünk részt a próbaversenyen, ahol még csak megmutattak olyan feladattípusokat, amilyenekre majd az elkövetkező hónapokban lehet számítani.

Csapatunkat – Garaj Bernadett, Szabó Anna, Filep Csongor, Ötvös Márk és jómagam, Máté Dávid; mindannyian a Krúdy 9. c osztályos tanulói vagyunk – a megérkezést követően beküldték egy előadóterembe, ahol az ötfős csapatunkat különválasztották, és végül így vettünk részt a feladatok megoldásában. Szám szerint 50 kérdést kaptunk, amit különböző témák szerint csoportosítottak. A feladok nagyon tetszetek, mert érdekesek és szórakoztatók voltak. Ezen a versenyen az irodalmi alkotásokról, a belőlük készült filmekről és a hozzájuk kapcsolódó szépművészeti alkotásokról volt egy összeállítás. A kérdések megválaszolása után körbeadtuk egymásnak, hogy a tesztet kijavítsuk.

A próbaversenyt a mi csapatunk nyerte, ezután kaptunk egy szórólapot és egy nevezési lapot – amellyel rögtön be is neveztünk a kvíz folytatására –, és boldogan távoztunk a versenyről.

Lelkesedésünk nem csappant májusig sem, sőt: lelkes kis ötfős csapatunk az eltelt idő alatt még növekedett is, nem is beszélve önbizalmunkról, amit az is alátámaszt, hogy több hónapban is mi nyertük a „teltházás” versenyeket. A májusi döntőnek úgy vágtunk neki, hogy 1,5 ponttal voltunk lemaradva az első helyezett csoporttól. **ÉS SIKERÜLT!!!** Nagy pontkülönbséggel végül mi nyertük az éves versenyt!

A csapatunk tagjai – mindannyian a 9.c-ből:

Állandó tagok:

Garaj Bernadett
Szabó Anna
Dávid Máté
Filep Csongor
Hrenkó Máttyás
Ötvös Márk

Lelkes, változó tagok:

Pásztor Lilla
Vincze Viktória
Tóth Márton

Böngéssz szabadon!

– avagy: nem csak a google a barátod...

Iskolánk, a Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium könyvtára november elején megrendezte a már hagyománynak számító rendezvényét, a könyvtárhasználati vetélkedőt. Ezzel mi is csatlakozni kívántunk az Iskolai könyvtárak nemzetközi hónapja nemzetközi mozgalomhoz, hiszen ez a rendezvénysorozat felhívja a figyelmet arra, hogy a könyvek, a könyvtár a diákok életében nem csak a tanulás, hanem a szórakozás szerepét is betöltheti.

Az ókori történelem, irodalom, filozófia és művészetek világába kalauzoló verseny jóvoltából olyan témakörökben is elmélyedhettek a csapatok, amelyeket a tanórákon csak érintőlegesen említenek, de elengedhetetlen fontosságúak egy magas szintű általános műveltségi szint eléréséhez – s mindeközben érdekességekre is bukkanhatnak. Hármas csoportokban mérték össze diákjaink könyvtárismereti tudásukat, ismerkedtek meg az itt található ismeretterjesztő könyveinkkel, amelyekből a vetélkedő kérdéseire felkészülhettek. Az időszaki kiadvány- és könyvismertetések, a kvíz, illetve referenz-kérdések kihívás elé állították még a legtapasztaltabb végzősöket is. A hangulatot, az érdeklődést és a lelkesedést fotóinkon lehet végignézni!

Könyvtárunk jövőre újra jelentkezik hasonló versennyel. Addig is vállalkozó szellemű tanulóink képviselik iskolánkat a Móricz-könyvtárban egész évben tartó kvízversenyen!

„KRÚDY MŰHELYÉBEN”

TANÁRAINK ÍRTÁK

Gerliczki András

Margináliák

Nemes Nagy Ágnes *Nyiló gesztenye* című munkájához*

Aműhelye

2002. január, Petőfi Irodalmi Múzeum, Látkép gesztenyefával - Nemes Nagy Ágnes emlékkiállítás.

2005. május, Petőfi Irodalmi Múzeum, Károlyi-kert, Kis magyar irodalmi herbárium kiállítás (a gesztenyefák alatt).

Mindkét rendezvény *A nyiló gesztenyék* természetes helye, ha a kiállítást a kéziratnak kijáró figyelem és tisztelet kultikus terének tekintjük, s természetes helye akkor is, ha a fát rajzoló betűsoroaktól **a szavakból formált látvány képi ábrázolását** várjuk – és kapjuk. Vers és kép, itt még egyedi tárgy. Ultima manus, az alkotó lényéhez közel. Kérdés viszont, hogy véglegesnek tekintett helyén, az életmű-kiadás textusai között, szöveggé transzformálva megőrzi-e saját hangsúlyait?

Kézvonalak vagy kézirat?

A Petőfi Irodalmi Múzeum honlapján a költemény fotója kéziratként szerepel. Talán a hivatkozott kiállítások is megerősítik a sejtést: a *Nyiló gesztenye* kézirata újra és újra saját létre tör, előbújik a nyomtatott szöveg mögül. Kézirat? Lehet-e egy képversnek kézirata? Bizonyára, ha már az üres papírra is leendő nyomdai betűket, tervezhető és kézben tartott tipográfiát vizionálunk.

De vajon a kézírás dinamikája, a vonalak változó vastagsága, a kalligrafikus rajz esetlegessége, a kibontakozó ábrázolat, a papírtól elemelt toll emléke nem azt sugallja-e, hogy ami így keletkezett, autentikus, végleges, egyedüli példány, még a metszetek vagy szitanyomatok limitált szériáját sem engedve meg? (Ez esetben persze a nyomdai termék sem lehetne produkció, csak reprodukció.)

Ha a lírai életmű mérvadó szövegkiadását tekintjük – az Osiris Klasszikusok sorozatában *Nemes Nagy Ágnes összegyűjtött versei* címmel – akkor a nyomdagép által véglegesített, a szerzői szándékot feltételező **szerkesztő** döntésével szentesített – szöveggé **tördelt** írásról kell beszélünk.

Miről akarunk beszélni?

Nemes Nagy Ágnes *Nyiló gesztenye* című alkotásáról. (Szándékosan kerülve a kézirat, a vers, a képvers, a kalligramma, a tipografált és nyomtatott szöveg kifejezéseket, feltételezve és vágyva valami eszményi, így szükségszerűen elvont létmódot a *Nyiló gesztenye*-ként megnevezett jelenység számára. Beszédünk tárgyát ily megszorításokkal viszont sohasem fogjuk megtalálni. Kérdezzünk tehát másként, és beszéljünk arról, amit látunk!)

Mit látunk?

Azt látjuk, amin tekintetünk mostanra – szándékkal – megállapodott: Többé kevésbé folytonos, de a szövegtömb – nyomtatásban szedéstükrös – szélein egyedi betűk rajzává szakadozó zsi-

* Ajánlom ezt az írást a Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium 2017-es magyar fakultációs csoportjának: Balogh Ágnesnek, Balogh Zsuzsannának, Bárány Csengének, Báthory Dórának, Király Annának, László Pannának, Nádasdi Rékának, Magyar Zsófiának, Németh Henriettának, Szakács Reginának, Zsíros Tamásnak.

nórirást. A hangokat rajzoló vonal a sorok elején-végén bimbóként duzzadó nagybetűket vastagít meg. Csak a széleken, kivéve a „Fáj” soron belüli „F”-jeit, tipográfiaiban és félig-meddig mimetikusan is hangsúlyozva ezzel szülés és születés, teremtés és teremtdés kettős fájalmát. „A csecsemő / is szenved, ha szül a nő. / Páros kint enyhíthet alázat.” – kiáltják a költőelőd József Attila sorai. Nemes Nagy Ágnes írása – bár a bimbózó-nyíló gesztenye jól felismerhetően kirajzolódik – nem lépi át a szövegszerűség határait, tudatosan betartja a latin betűs magyar ábécé, a betűírás szabályait. Éppen ezért, bár a papíron semmilyen szerzői, szerkesztői, nyomdai utasítást nem találunk, maga a szöveg korrekt nyomdai kéziratként is olvasható, miképpen a nyomtatott kiadás ezt igazolja is. Kivétel – és vitatható talán –, hogy a nagybetűk vastagítását a nyomtatott változat elhagyta, s a sorok „kiegyenesedtek”. Pedig jelentésképző tipográfiai megoldás, ahogy (mértanilag pontosan) a lomb szívébe rajzolt „Fáj” a két szomszédos sort ívve hajlítva tolja el magától, s szétfeszíti, megrezgetti a többit is, úgy, hogy azok vízszintes vonala lombcsúcstól az ágtovekekig hullámot vet...

A lomb itt a főszereplő. Szövegünkben szó szerint. Szerepel, éled, mozdul. A cím a papír tetején még tiszta szöveg, aztán a következő sor már nemcsak beszél és nemcsak ábrázol, hanem kiált. **Jajjal**, mely tudvalegőleg a nyelv ősrétegéhez tartozó, jelentésanilag hozzáférhetetlen (és kezelhetetlen) szófajú kifejezés, talán nem is közlés, cselekvés inkább. Ösztönösen kifakadó hangok, visszatartatlan beszédaktus. Indulatszó és életmegnyilvánulás, akár a gesztenyebimbókat védő levélhártya felpattanása, a levélkék, a szirmocskák nyílása...

Honnan hová tart az írás?

Azt hinnénk, a kép statikus valami, rögzített pillanat, képkocka egy elképzelt film végtelenül finom felbontású szalagján. Pedig minden képben ott sűrűsödik az idő. Az a személyes idő, mely elkészültéhez szükségeltetik, s az az egyetemes idő, amely a téma jelenéhez elvezetett...

Képként szemlélve a *Nyíló gesztenye* múlt, jelen, jövő sűrítmánya: a lomb rajzában ott a tél emléke, a bimbót repesztő tavasz jelene, a buja lombú nyár ígérete. Szöveggként való megírásának azonban határozott kezdete, vége, iránya van. A gesztenyefa képe ideaként-körvonalként vélhetően készen állt már akkor is, amikor a szerző az üres papírt kezébe vette. Az írás kitölti a képzelt kontúrokat. Ha úgy tetszik, ez a lineáris, jelen időt imitáló elbeszélés folyamatosan „kitekint” önmagából, „figyel” arra, hogy a közleményt hordozó (a gesztenyefáról tudósító) **jeltest** valami rajta kívüli, tőle hatalmasabb rendhez igazodjék: terv, tervet megvalósító szerző, szerzőt determináló világ, s leginkább – a kompozíciót tekintve – a papír széle-hossza...

A lomb kibomlása vizuálisan és verbálisan (elbeszélésként) csupa remegés, hullámozás, önmagának fájó őserő. A törzs némán és mozdulatlanul tartja-élteti mindezt, helyet adva így a külső nézőpontból elhangzó szerzői reflexiónak: „Földre dőlne már a törzse össze törne össze törne? reszket minden csepp ere”.

A *Nyíló gesztenye* képe írásból van. Ez az írás **beszéd**ből van. Ez a beszéd az elején kezdődik és a végén végződik, halad tehát, végpontja felé, hogy elmondjon valamit a nyíló gesztenyeről, s hogy sikerült elmondania, azt visszafogott megelégedéssel nyugtázza is: „s kész a nyíló gesztenye”.

Mi kész?

A *Nyíló gesztenye*. A nyíló gesztenye. A nyíló gesztenye.

A fentebbi sor mondatismétlő játéka maga a vers bátorít. A záró sorból nem lehet nem kiérezni Nemes Nagy Ágnes leheletfinom ironiáját-önironiáját, a szövegteremtő munkát lezáró elégedett sóhajtást.

Az első mondat így: **kész a Nyíló gesztenye című vers**. Talán megengedhető az intertextuális játék: „Irgalom, édesanyám, mama, nézd, jaj kész ez a vers is!” – figyelembe véve persze József Attila töredékének eltérő hangsúlyait.

A második mondat: **kész a nyíló gesztenye szóbeli ábrázolása**.

A harmadik mondat: (amennyiben sikerült a csoda, a mimézis, a teremtő utánzás) **kész a nyíló gesztenye a maga valójában**, mert elhittük, elképzeltük, és létezésének illúziójába ringattuk magunkat)

De hová lett a lírai én?

Nem találjuk. Nemes Nagy Ágnes „A hegyi költő” című könyvében a következőket írja Babitsról: „Ez a bizonyos más-látó szem volt az, a mindezek mögött lelki létfeltételeket tapogató, és tőle elválhatatlanul az a költői kéz, amely a lírai ént kiemelte a vers középpontjából, a romantika óta szokásos „én beszélek”-et más énné, több-énné, nem-énné tette, ilyen módon létrehozva a (majd leendő) objektív líra korai modelljét.” A Nyíló gesztenyének szerzője, narrátora van. Versének tárgya van, s ez a tárgy feltárul, hozzáférhetővé válik, tudattartalomként megragadva lírai szöveggé tárgyiasul. A folyamat itt csak lezajlik, lírai „dokumentációja” a *Fák* szövegében szólal meg az ars poeticák határozottságával: „Tanulni kell. A téli fákat.” Rövidebben: „Tanulni kell.”

testtől az emlékezetig:

Az út, amit a költői lélek bejár, a tekintet végigkövet, a képzelet rekonstruál. A *Fák* című költemény felismerése ez is. „és ködbe úszik át a fa, / akár a test emlékezetbe.” – szól a költemény. A gesztenye-élmény forrásairól Nemes Nagy Ágnes a *Látkép gesztenyefával* című írásában nyilatkozik: „És még valami van ott. Oda van tűzve a templom apszisa mögé egy nagy gesztenyefa. Ez a gesztenyefa is akkor a legszebb, természetesen, amikor virágzik. Különben is a gesztenyefa virágzása az évben olyan kivételes pillanat, mint amilyen kivételes az esztendőben a karácsony. Ezt mindig megnézem. Az a gesztenyefa a maga növényi mivoltában, a földízíttetésében, ahogy belenyúlik ebbe az építészeti élménybe, építészeti tapasztalatba, ami a templom maga, a templomnak ez a nézőszöge – valahogy különösen hangsúlyossá teszi az egészet. Ez a helyszín nekem fontos. De megint olyan élmény ez, ami sok emberé. Vannak helyek, amelyek nem események által nevezetesekek. Nem valami tényleges vagy szubjektív dolog teszi őket fontossá, hogy itt meg itt ez meg ez történt, vagy történt velem. Nem. Önmagukban hordanak valamiféle jelentést. Ezt a jelentést jobb híján szakrálisnak is nevezhetném. Nem azért, mert templom van benne. Én a ribizkebokorban is érzek bizonyos fajta szakralitást. Talán úgy mondanám: valamiféle jelentőség, valamiféle fontosság, aminek a voltaképpeni tartalmát megnevezni nem tudjuk.”

ami elvégezetlen

Az értelmezés munkája.

Kerekes Péter 9.b

Százéves a noszf (csakígykisbetűvel)

*„Akkor kijelölök két önként jelentkezőt”
(osztályfőnököm reakciója, amikor senki sem akart 1988-ban
az utolsó november 7-i ünnepségen részt venni)*

Valamikor régen, pontosan a nyolcvanas évek legelején, legalább annyira vártuk a szünnepokat, ünnepnapokat, mint manapság. Tény és való, hogy korántsem volt olyan gyors és pörgős a világ akkoriban, azonban a munka és a tanulás közben jólesett egy kicsit pihenni. 1980-ban kezdtem el az általános iskolát, a jóságvárosi 9. számú Általános Iskolában, ahol előbb kisdobosként (2343. számú Arany János Kisdoboscsapat), majd pedig úttörőként (1701. számú József Attila Úttörőcsapat) vettük ki részünket a szocialista társadalom építésének fáradtságos azonban igen nemesnek mondott feladatában. Akkoriban az ünnepnapok és a munkaszüneti napok is kicsit mások voltak. Például a munkaszüneti napok sorában nem találhattuk meg március 15-ét, vagy éppen október 23-át, volt helyette munkaszünet április 4-én és november 7-én. Előbbi alkalmával hazánk öntudatos dolgozói arra a soha nem felejthető hősi harcra emlékeztek, amelynek során 1944-45-ben a szovjet Vörös Hadsereg és az ekkor már szovjet szövetségesként harcoló Román Királyi Hadsereg felszabadította hazánkat a náci és fasiszta erők elnyomása alól. Arról azonban szólni sem volt szabad, hogy az ország népe egyáltalán nem élte meg ezt az eseményt felszabadulásként, hiszen a rablás, a fosztogatás, a gyilkosságok, a nemi és egyéb típusú erőszak tömegessé válása a lakossággal szemben, valamint az újbóli háborús vereség semmilyen ünnepelni valót nem szolgáltatott az ország lakosainak. A rendszerváltással tűnt el április 4. a hivatalos ünnepnapok közül, és az, hogy mennyire nem sikerült beépülnie a magyar történelmi emlékezetbe, mutatja az is, hogy ma már külön magyarázatra szorul ennek a napnak a korábbi ünnepnap mivolta.

*Baloldalon a Blazsennij Székesegyház, jobboldalon a Kreml tornyai,
az előtte látható lépcsős piramis a Lenin Mauzóleum*

A másik ünnepnap, november 7. egy importált ünnep volt, amelyet szintén a szovjet befolyás kényszerített az országra. Éppen száz éve, 1917. november 7-én robbant ki Oroszországban a bolsevik forradalom, amelynek sikerült a szovjet kommunisták régi álmát megvalósítani: forradalmi úton átvenni a hatalmat és megvalósítani a proletárdiktatúrát. Ezzel kezdetét vette a XX. század legnagyobb méretű (az Orosz Birodalom, majd a Szovjetunió volt ekkor is a világ legnagyobb területű országa), legtöbb embert érintő (a kommunista rendszer fénykorában a Föld lakosságának

egyötöde élt szocialista-kommunista rendszer fennhatósága alatt), 1917-től egészen a Szovjetunió 1991-es felbomlásáig tartó kísérlete, amelynek során sikerült megtalálni a kapitalizmusból a kapitalizmusba vezető leghosszabb utat, a kommunizmust.

1917. november 7-én, az akkor Oroszországban használt julián naptár szerint október 25-én, a szovjet kommunisták, ahogy akkor nevezték őket a bolsevikok, egy sikeres, jól szervezett állam-puccsot hajtottak. A belső és külső körülmények egyaránt kedvezőek voltak számukra. A cári Oroszország egyre komolyabb problémákkal küzdött, hiszen az első világháború komoly ember- és anyagi veszteségeket hozott a számára, a katonai kudarcok pedig megerősítették a belső ellenzékét, például az eszereket, kadetokat, oktobristákat, de megerősödött az Oroszországi Szociáldemokrata Párt mérsékelt (mensevik) és radikális, forradalmi elveket valló (bolsevik) irányzata is. Ez utóbbinak az élén állt Vlagyimir Iljics Uljanov, közismertebb, a bolsevikok között használt fedőnevén, Lenin (jelentése: Léna folyó menti). Az elégedetlenség végül forradalomba torkollott 1917 februárjában, melynek eredményeképpen a cári rendszer megdőlt, és a mérsékeltebb pártoknak sikerült hatalomra jutniuk. A bolsevikok azonban nem voltak teljesen elégedettek, hiszen közelebb jutottak a hatalom megszerzéséhez, de azt minél előbb meg akarták szerezni a polgári pártoktól. Ehhez a céljukhoz használták fel az Oroszág-szerzte létrejövő szovjeteket (tanácskozó testület), amelyekben igen gyorsan döntő befolyásra tettek szert. Népszerűségük növekedése elsősorban annak volt köszönhető, hogy a háború azonnali befejezését ígérték az ország lakosságának. Lenin 1917 tavaszán tér haza svájci emigrációjából, és azonnal a hatalom megszerzésének tervén kezd dolgozni társaival együtt. Már 1917 nyarán megkísérelték a hatalmat megszerezni, ami azonban kudarcba fulladt. Hibáikból tanulva 1917. október 25-re újabb kísérletet készítettek elő, amelyet viszont siker koronázott. Pillanatok alatt elfoglalták az akkori orosz főváros Pétervár stratégiai fontosságú pontjait (közlekedési csomópontok, hidak, kikötők, telefonközpontok, fegyverraktárak, laktanyák, közhivatalok, stb.), majd a bolsevikok betörték a cárok korábbi lakhelyére, ami a polgári kormányzat székhelye volt, a Téli Palotába. A bolsevik történetírás szerint a palota ostromára a Néva folyón horgonyzó Auróra cirkáló lövéseivel adta meg a jelet. A puccs sikerült, a Lenin és Trockij által szervezett hatalomátvétel elérte célját. Az orosz hadsereg alakulatai, bízva a háború gyors befejezésében, a bolsevikok mellett sorakoztak fel. A kommunisták hatalomra kerülése azonban nem hozta el a várva várt békét. Bár a háborút 1918 elejére sikerült lezárniuk, azonban a régi cári rendszer hívei nem nyugodtak bele hatalmuk elvesztésébe, polgárháború robbant ki a cár hívei (fehérek) és a bolsevikok, szovjetek (vörösök) között. Emiatt is sürgető volt, hogy minél előbb végezzenek a cári család tagjaival. A világ közvéleményét megdöbbentette a kommunista puccs sikere, aminek köszönhetően számos ország az intervenció (beavatkozás) mellett döntött. Céljuk elsősorban a szovjethatalom megdöntése (angolok, franciák) volt, de néhányukat főleg a területszerzés vágya hajtotta (Lengyelország, Románia, Japán). Felépésüket az magyarázta, hogy a kommunista ideológia magasabb rendűnek tekintette az állami és szövetkezeti tulajdont, nem tartották tiszteletben az állampolgárok magántulajdonhoz kapcsolódó jogait, de a külföldiekét sem. A bolsevikok egyik első intézkedési közé tartoztak az ipari üzemek, gyárak államosítása, amely a nincstelen, nélkülöző tömegek támogatását élvezte. A polgárháború és az intervenció, a létrejövő új ország, a Szovjetunió területén egészen 1925-ig elhúzódott, főleg a távol-keleti területeken. Időközben Lenin meghalt (a szifilisz és az ebből eredő más betegségei, valamint egy merényletnek köszönhetően), helyét Joszif Viszarjonovics Dzsugasvili, a mozgalomban használt nevén: Sztálin (jelentése: acélos) vette át, mint a Szovjet Kommunista Párt (SzKP) főtitkára. Az elkövetkező években megszilárdul a kommunizmus a Szovjetunióban, és ennek fontos részét képezte az egységes kommunista történelemszemlélet kialakítása, amelynek szüksége volt az ünnepnapokra. Az első ilyen, a mun-

Sztálin, Vorosilov, Mikojan, Molotov a Mauzóleum mellvédjén 1935. november 7-én

kassághoz köthető ünnepnap, május 1., ami kezdettől fogva fontos szerepet töltött be a bolsevikoknál. Május 1., egyre inkább nemzetközivé váló ünnepnek (már sok országban ünnepelték ekkor) számított, a kommunizmus és a baloldali ideológiák nemzetek fölöttiségének a kifejeződése is volt. Hosszabb távon a bolsevikok nagy álmának az előképe is felsejlik benne, a világforradalom. A szovjet kommunisták ugyanis sosem adták fel azt az álmukat, hogy egyszer majd az egész világon győzedelmeskedni fog ideológiájuk. A történelemcsinálás azonban itt nem ért véget, és ezen a ponton vált fontos eseménnyé 1917. október 25., azaz november 7.

Már 1918-tól kezdődően megemlékeztek a bolsevik hatalomátvételről, ami rögtön katonai parádéval, katonai felvonulással volt egybekötve. Ennek több funkciója is volt, hiszen ez burkolt fenyegetést hordozott a vélt vagy valós ellenfeleknek (például a többi nagyhatalomnak) és a társadalom minden tagjának, erőt és rendet mutatott (minden diktatúra imádja az ilyen erőfitogtatást - de nem csak ők), valamint az évről évre megtartott ünnepnapok az idő múlásával saját rendszerük tartósságát kívánták sugallni.

A november 7-i katonai parádé az 1920-as évektől kezdtek egyre grandiózusabb rendezvényekké válni, amely köszönhető volt az ekkortól mindinkább kibontakozó személyi kultusznak. Természetesen a jeles vagy kerek évfordulók kiemelkedtek még ezeknek a parádéknak a sorából is, Sztálin mértéktelen és gusztustalanul kritika nélküli dicsőítése pedig még ezt is tovább tudta fokozni. Óriási transzparenszek az elmaradhatatlan Sztálin-, Lenin-, Marx- és Engels-képekkel, vörös zászlók tengere, felvonuló katonák, munkások és diákok. Az egész Vörös téren szóltak a munkásmozgalmi indulók és a bölcs vezért életű beszédek.

Kezdetől fogva megvolt ennek a parádénak a katonai tartalmú üzenete is. Évről évre a szovjetek a november 7-i katonai felvonulásra időzítették a legmodernebb katonai fejlesztéseik demonstratív bemutatását. A rendszeres televíziós közvetítéseknek köszönhetően a világ közvéleménye itt láthatta a legújabb T szériájú tankok újabb és újabb generációit (a T-34-esektől a T-80-asokig bezárólag), páncélozott csapatszállítókat, vagy éppen a mozgatható kilövőállással indítható kontinentális és interkontinentális rakétákat.

A november 7-i felvonulások közül a legemlékezetesebb az 1941. évi volt. Ekkor már javában tartott a második világháború, azonban Sztálin úgy gondolta, hogy a náci Németországgal kötött szerződése, a Molotov-Ribbentropp paktum kellő felkészülési időt biztosít a németekkel megvívandó háború előtt. Sztálin ezt a németek elleni háborút, melynek eredményeként Európa egész keleti részét meg kívánta szállni, 1944-re tervezte. Szüksége is volt a hosszabb felkészülésre, hiszen az 1930-as évek végi tisztogatásokat a Vörös Hadsereg még nem tudta kiheverni, és a hadiipar – az állandó fejlesztések dacára – nem tudta a várt termelést produkálni. Ezért is érte Sztálint villámcsapásként 1941. június 22-én a német támadás híre, hiszen még nem állt készen a háborúra. Sztálin csak több nap elteltével jutott el odáig, hogy rádióbeszédében ellenállásra szólítsa fel a szovjet népet. A németek kezdeti fölénye óriási volt, és október végére már Moszkva alatt állt a Wehrmacht. A német csapatok a város ostromára készültek, előőrseik már a külvárosokba is bementek. Közben pedig véstesen közeledett november 7-e. A katonai parádé nem maradt el, hiszen ez a gyengeség jele lett volna, amelyet Sztálin nem viselhetett el. A parádét természetesen megtartották, ugyanott, ahol korábban is, a Kreml falánál, a Vörös téren, a Lenin Mauzóleum (Lenin vörös márványból kialakított nyughelye) előtt. A mauzóleum mellvédjén természetesen ott állt Sztálin is, lássa mindenki, hogy nem hagyta el a várost. A parádé rekord rövidségű, mindössze 15 perces volt, ugyanis a felvonuló alakulatok a Vörös térről közvetlenül a város ha-

*Interkontinentális rakéták
az 1970-es november 7-i katonai parádén*

1941. november 7. – a katonák
a parádéről egyenesen a frontra mentek

rei, elvtársai. Mivel a szovjet párton belüli vitákról, frakciókról, esetleges belső ellenzékről nagyon keveset lehetett tudni, a nyugati újságírók, politikusok, esetlegesen kémek az elvtársak mellvéden elfoglalt helyéből próbáltak következtetni a hatalmi erőviszonyok alakulására. Figyelték, hogy a főtítkár melyik oldalán ki áll, illetve, hogy milyen távolságra, hányadik emberként. Az ünnepség közben távolabbra vagy közelebb került a vezető elvtársakhoz, a tavalyi év során fenn volt-e a mellvéden, illetve ki került fel oda, ki került le onnan, ki kívül beszélgetett, kik nem váltottak egymással egy szót sem. Többek között ezzel is foglalkoztak a főleg az Egyesült Államokban és Nagy-Britanniában tevékenykedő kremlinológusok. Nyilvánvalóan az ebből levont következtetések a csillagjósolás vagy éppen a tenyérjósolás nivóját hozzák, de nem nagyon voltak más források.

Magyarországon csak a szovjet csapatok 1945-ös bevonulása után került napirendre november 7-e megünneplése. Hivatalos állami ünneppé 1950-ben tették, amelynek megünneplésére minden évben sort kerítettek 1988-ig, egyetlen kivétellel, 1956-ban. Kádár János éppen 1956. november 7-én érkezett Budapestre egy szovjet tank belsejében. Magyarországon nem volt katonai parádé sem felvonulás, helyette koszorúzások, jutalmak és kitüntetések osztogatása folyt, de ekkor volt például a szovjet film hete is. Az iskolákban az előtte való napon meg kellett emlékezni a nap jelentőségéről, aminek köszönhetően a mi osztályunk az általános iskola nyolc évéből legalább négyszer csinálta a november 7-i műsort. Ebben nekem mindig komoly szerep jutott, ugyanis szertornára jártam, aminek köszönhetően mindig kézen kellett állnom a műsorban. Én azóta sem láttam kézen álló orosz néptáncost, de a tanár nénink fejében ez összekapcsolódott, én meg nem mertem firtatni a kérdést.

A moszkvai katonai parádét élőben néztük a tévében már reggel hattól, hiszen Moszkvában ekkor már 8 óra volt. Gyerekkorom egyik legkedvesebb élményei közé tartozik, hogy november 7-

én reggel nem kellett suliba menni, de már korán reggel felébredtem és rohantam át a szüleimhez, akik már a kávéjukat itták az ágyban. Ilyenkor volt idő arra, hogy bebújjak közéjük, kávéba áztatott kockacukrot ehessenek és a moszkvai katonai parádét nézzük.

Napjainkban is lehet katonai parádéval találkozni november 7-én Moszkvában. 2003-tól ismét van katonai parádé az orosz fővárosban. Hagyományörző csoportok, korhű egyenruhába öltözve és korhű fegyverekkel felszerelve vonulnak fel és emlékeznek a moszkvai csata hőseire. A moszkvai csata mindenképpen egy olyan esemény, amelyre az oroszok (és az

Háború előtt az Oktogon Mussolini nevét viselte

akkor a Szovjetunióban élő összes nép) büszke lehet. Kicsit aggasztóak azonban azok az apró jelek, amelyek egyéb más jelentéstartalommal bírnak a nemzeti büszkeségen túl. Ilyen nyugtalanító elem, például az, hogy a Kreml tornyain mai napig ott díszelnek a vörös csillagok, illetve, hogy az orosz himnusz dallama mai napig a szovjet himnusz dallamával egyezik meg. Napjainkban egyre többen tekintenek Oroszországban nosztalgiával a bolsevik korszakra, amely főleg a szomszédos országok (Ukrajna, Grúzia és a balti államok) lakosait tölti el aggodalommal.

November 7-i névadásoknak esett áldozatul a Teréz körút (Lenin körút lett belőle) vagy éppen az Oktogon (November 7-e térré változott). Ezek a közterületek csak a rendszerváltáskor kapták vissza eredeti neveiket. Külön helyesírási szabályok is vonatkoztak a nagy októberi szocialista forradalom szókapcsolat leírására. Az 1954-es helyesírási szabályzat 1984-ig érvényben lévő előírása szerint az esemény nevének helyes leírása: Nagy Októberi Szocialista Forradalom. 1984-től az írásmódja csupa kisbetűs lett, akárcsak a többi történelmi eseményé.

Nemecsek Ernő nevét először csupa kisbetűvel írták, majd miután világossá vált, hogy mit tett a többiekért, akkor csupa nagybetűre írták át. Hát itt is ugyanez történt. Csak fordítva.

Háború után már November 7. tér lett belőle

DIÁKJAINK ÍRTÁK

Megnyílt a Szindbád fogadó!

A Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium amúgy is sokszínű palettája most egy újdonsággal bővült: 2016. október 27-én megnyitottuk a Szindbád fogadót iskolánk könyvtárában. Az író is ember címmel beszélgetett a jelenlévőkkel Nagy Zsuka és Gerliczki András, a nyíregyházi Vörös Postakocsi című folyóirat szerkesztői. Őket követte Illyés Péter előadóművész, illetve a József Attila Kör és a Móra Kiadó képviselői.

Legfőbb célunk – ahogy ez a ki s szellemi műhelyünk nyitólapján is megfogalmazódik:

Szeretettel várunk minden olvasni szerető, irodalmat-művészetet kedvelő vándort a Szindbád fogadó terített asztalai mellett, falatnyi harapnivalóval, csészényi forró teával, sóhajnyi tüzes lírával, álomnyi melengető mesével, s azokkal, akik mindezt idevarázsolják: írókkal, költőkkel, színészekkel, táncosokkal, zenészekkel, piktorokkal..., s legfőképpen a Fogadó vendégszerető csapatával: a Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium tanáraival és diákjaival!

Jer, vándor, nálunk megpihenhetsz!

<https://szindbadfogado.wordpress.com/>

VERSEK

Kertész Boglárka 12. A

Nincs már másom

Nincs már másom,
Csak papíron szenvedő
Elfásult szavaim s
Rég elkopott betűim.
Valahogy kifogytam s
Az esőben rohanok.
Miért? Csak futok.
Zuhog. Megállok,
Mert már nem bírom tovább.
Kés hatol bordáim közé,
Azt hiszem, vérzek.
Bennem egy egész világ volt.
Most kiömlene, ha még itt lenne.
De hisz már kiürültem.
Hisz rég elkopott betűim s
Elfásult szavaim szenvednek
Az elsárgult papíron.
Mert nekem nincs már másom,
Csak ez a 73 szavam,
Mit meghagytam.

Tavaszi pillanat

már rügyeznek a fák, hisz'
eltelt az új tél,
közben meg lágy szellő
simogatja az ágakat.
szépül a táj – újra fellélegzik –
szerelembe esik önmagával,
s a Nap sugarai óvatosan megdobbantják az aszfaltot.

Barna hajad úgy fűjja a szél,
mint lomhán lengedező fűszálakat.
De ez most jó, mert nyílik
a pipacs és már illatozik
a levendula.

és szívemen virágzik most,
egy egész világ.

túl hangos kávé

– és a pipacsos reggel
már elkezdődött.
a kávé fölé a gőz
ugyanúgy száll, mint akkor,
amikor a cigarettád füstje
kacéran szaladt el
az orrom előtt.
passzívan dohányzom
így melletted...
s míg iszom a kávémat,
a csiripelés egyre csak
erősödik – vagy halkul –
nem tudom, de idegesít,
mint téged a tik-tak
este az ágyban – de most
valahol máshol zavar –
elalváskor. mert én már
belefulladtam a szavaidba.
tisztaságra vágytam, de
betűiddel, s hangoddal
bemocsokoltál mindent
– és engem is –
most elvonón vagyok,
hogy tiszta legyek újra
és élvezhessem nélküled
a teraszon ülve, egy enyhe
nyári délelőtt, a gőzölgő
kávémat. amit feketén iszok,
mióta elmentél. mert egy
mocsokkal teli lélek,
nem érdemel édes dolgokat.
hisz' még mindig hiányzol. –

Juhász Luca 8.d

Kacagó sóhaj

kacagó sóhaj vagyok,
finoman lüktető nyakadon.
álmodban csupán,
én lépkedek puhán.
mellkasodon vár
még törött szíved, hát
összeragasztom én.
leszek én a fény,
mely kézen fog,
ha irányod rossz.
hidd el, nem hagyom,
hogy majd egy napon,
újra olyan legyél,
inkább belőlem vegyél,
kipótolom majd,
ne félj, nem baj.
szívem egy darabja.
majd összeforrasztja
apró-cseprő hibádat
a settenkedő imádat.
csendesen a kezem,
kezedbe teszem.
így összeolvadhat,
mi rég szétszakadt.

Kertész Boglárka 12. A

Idősíkok

Hajnaltájt szeretlek leginkább:
Jobban hiányzol, ha nem vagy itt;
Jobban látlak, ha itt vagy.

Azt mondják, akkor látsz valakit
Úgy igazán, mikor besötétedik.
Valamilyen pszichológiai
Dolog miatt, ilyenkor az emberek
Kevésbé tudják elrejteni a
Valódi énjüket. Emiatt
(meg mert nyilván szeretsz)
Látlak Téged ilyenkor.

A kettesen kattog az óra.
Azt hiszem megállt.
Az se akar működni, ha
Nem vagy itt. Majd ha jössz,
Megint elkezd járni.
Csak kicsit eltévedve
Az időben.

Hisz én is elkószálok
Veled az összes idősíokban.

Túlélés

kétszer fél óra alatt megmentjük a világot.
legalábbis magunkat.
a többi amúgy nem fontos.

zuhog odakint a bánat,
de nekünk van ház a fejünk fölött.
így nem esik be.
bezártuk ide a boldogságot.
a csészéből gőzölög a szerelem.
belekortyolsz s megkínálsz engem is.
elfogadom, hisz ez éltet, mert tőled van.
most lekapcsolom a lámpát,
nem látlak tőle olyan jól.

kifestesz belülről magaddal.
semmi sem választhat el minket.
már megfertőztelek magammal.
elkaptál, a halálos betegséged vagyok.
nélkülem belé(m)halsz.
velem túléled.
veled túlélem.

Dobó Hanna Sára 10.A

Az Operaház Fantomja

Vibrál a zene
angyali szépség
elindul lassan
titkok homálya
szerető szívem
lelke vágya
egy férfira
Vezesse feléd

Én úgy félek
félve lép
a sötét feléd
vágyakozva int
még remél
egy apró szó
titkon föltekint
kábítón.

Élete-szerelme

Foszlik, oszlik, inal szerte,
Férfiszívet megviselte.
Harag, féltés visszakúszik,
bőröd alatt csak megbúvik.

Tiszta érzés...tiszta benne,
tiszta lelke a szerelme.
Szellő hozta, sellő viszi
Ezer szállal megkötözi.

Szíven üt, de rád talál
ha nem akarod... megtalál.

Címtelen

Hajszálaidról sisteregve
Arcodon átsuhanva, bizseregve
Testeden forrón végigkúszva
Ráz a szerelem feszült érdessége
Elbújik ruháid alatt
És nem marad semmi más
Csak a melengető ragyogás
Tarkódat cirógatva egy ideig veled maradok
De tudom, ha érzéseimet így hajszolom
Holnap úgy is megfutamodom.

Biztosan

Most biztosan ülsz a kanapén
Valami virtuális világ vesz körül éppen, közben
Várod, hogy belepjen a boldogság, mint csillagok
De csak a mocskok fed le egyre jobban,
Mert a cél szentesíti az eszközt ugyebár.
És élvezed, hogy te ezt megteheted;
Kit érdekelnek a többiek?
Biztosan másokat is ural a csend belülről
És te miért lennél önmagad?
„Köszönöm, hölgyem, még gondolkozom,
Habár biztosan jó muri lenne,
Talán nemet kell mondanom.”
Hát maradj csak,
S élvezd a néma gyilkolást.

Végszó

Üss meg, Nyikolaj!
Ámulva figyeld, ahogy ajkaim mögül
Szívárog a bódító vér
S karolj át, mielőtt újra lecsap
Fehér karod;
Ahogyan koponyám széthasad,
Millió darabra hull személyem,
S mielőtt végleg kihúnyna fényem,
Csókolj könnyezve homlokon,
Óvatosan helyezz a sírba,
Amit magadban ástál nekem;
Holnap talán én is betemetlek téged magamban.

Maradnék

Téged kereslek minden virágnak
Tavaszi, bódító illatában, s
A surranó csöndben fürödve, vagy
Hajnali ködben merengve.
A szél heves zúgásában,
Valami sötét átjáró zugában.
Halhatatlan lélekdarab
Folyik ujjaid közt halkan;
Örökre ott ragadtam.
Rejts el füled mögé, mint sodort cigaretta;
Szívd el lényemet titokban,
S mélyen a tüdődben megrekedek majd;
Soha nem múltó életveszély.

Szurovcsák Márton 11.C

Mid vagyok?

Mid vagyok?
Mosoly az arcodon?
Nem tudom.
Talán túlgondolom.

Testetlen
Illat a ruhádon?
Szentelen,
Torz folt az álmodon?

Mid vagyok?
Egy féltett sóhajod?
Nem tudom.
Talán túlgondolom.

Meztelen
Gyönyöröd a sötétben?
Hegtelen
Kincsed a tökélyben?

Mid vagyok?
Számodra egy halott?
Nem tudom.
Talán túlgondolom.

Végtelen
Gyötrelmem az éjben,
Képtelen
Harcban élve érted.

Mid vagyok?
Valamit akarok?
Nem tudom.
Talán túlgondolom...

Juhász Luca 8.d

Testedről

Napfényben úszó,
Arcodon kúszó,
Hajnali sugár,
Ajkadon sután,
Lágy táncát lejti,
Szemedet kelti,
Fehéren kúszva,
Egyre csak zúzva,
Feltöri héját,
Eléri célját,
Folyik nyakadon,
Beléd szabadon,
Ruhádba bújik,
Melleden kúszik,
Hasadon nyúlik,
Lesi ágyékod,
Keres tájékon,
Valami szépet,
Szűzies képet,
Széttárt combodról,
A két dombodról,
Lábaid között,
Ágyvéged mögött,
Lefekszik melléd,
Végzi a szemlét,
Amit én kértem,
Amit én kértem.

Zombor Márton 10. D

Karolj belém

Karolj belém
Légy enyém,
ki karját fonja karomon át
Lánc kezeiből, tánc szívemből
Távozás
A hidegből

Napok óta

Napok óta csak jár az agyam
Tudatlanul, nem tudom, mit tehetnék
Mindenki sorsa kilátástalan
És most...
Most érted visszamennék
De meghallottuk az ősi harangot
A nagyot
És fáj, hogy vittem a keresztet,
És fáj, hogy át kellett adnom másnak,
És fáj, hogy a lélek léket eresztett,
És fáj, hogy szíveink nyugalmat
Nem találnak.
Szavaid húsomba marnak most,
Jönnek, meg nem állnak
A léken át a lélekig.
Fáj, hogy szenvedsz miattam árván
De tudnod kell, drága barátom;
A jószág is fáj ám.

Szél

Várd a vihart
a tökéletest
és vele újra megéld
amit én
őt ne add
soha, senkiért
a vihar dobál
hangod elhal
és hirtelen a csend beáll
a szél felemel
és a titok
te leszel.

Vágyó

Dobok adják a ritmust szívemben
Amire finom zongoraszó válaszol
A tiédben
De hol a karmester,
Kiében?

NOVELLÁK

Kerekes Péter 9. B

Galatea

Soha nem éreztem semmit. Se a nap sugarainak simogatását, se a hold gyöngéd fényének érintését. Nem éreztem hideget vagy meleget, esőt vagy szelet.

Kifaragtak, egy férfi, ki mintha saját asszonyaként szeretett volna. Elöntött messzi földről származó kelmékkal, ékszerekkel, melyeknél szebbet még nem láttam, de soha nem köszönhettem meg neki.

A saját ágyában adott nekem helyet, ölelt, csókolt, de tudta, hogy nem vagyok igazi. Szeretni akartam, viszonzni azt, amit nekem kínált, de soha nem volt rá lehetőségem. Egy szobor voltam, nem tudtam kifejezni, hogy szeretem őt, nem tudtam mozogni, beszélni, semmit.

Aztán egy nap egyedül voltam a helyiségben. Beszűrődött a fény, rásütött elefántcsont szerkezetemre, de engem nem érintett meg. A barna falak csak nyomasztottak, a szerszámok sem jelentettek semmit. Az ágyon fekve, ugyanúgy vártam az éjjelt.

Nem tudom, mikorra járt, a fények halványultak, de bennem kigyulladt valami. Faragott mellkasomat mintha tűz járta volna át, belülről égtem, s elkezdett valami kalapálni bennem.

Hazaért, addigra már a lángok egész bensőmet nyaldosták, az ujjaim hegyét, fejem búbját, lábam ujjait. Mellém feküdt, s mint minden éjjel, átkarolt. Érintésére mintha a tűz kétszeresére gyulladt volna, a külsőmet mardosta, ami elkezdett puhulni, átváltozni a kemény elefántcsontból puha bőrré, átengedve az érzéseket, a meleget, a tapintást, s egyszerre kinyílt a szemem, mindent tisztábban láttam, a sarokban ülő széket, a fal barnaságát, a takaró gyűrődéseit...

Észrevette, hogy életre keltem, ajkamhoz tapasztotta ajkát, s attól a pillanattól fogva ember lettem.

Juhász Luca 8.d

Galatea

Valami megérintett. Nem, inkább valaki. Éreztem, hogy egyre közelebb kerül hozzám, a meleg levegő előttem távozott belőle. Testem puha bársonyba süpedt, a nyakék kövei hűtötték nyakam, amely jóleső érzést adott és megnyugtatta vadul pumpáló szívemet.

És ekkor hirtelen megcsókolt. Majd még egyszer. Egész testemet előntötte a forróság, arcom hirtelen lángba lobbant. Szemem még nem szokott hozzá az újonnan jött világossághoz, a Nap sugarai selymesen érintették bőröm. Sűrű pislogások után megpillantottam környezetem és azzal együtt a fölém tornyosuló férfialakot.

Hosszú, barna haja hátra volt elegánsan fogva, csak egy kósza tincs takarta el szép arcát. Nagy, barna szemeiben az öröm és a bámulat együttes érzése csillogott. Karakteres, mégis kecses orra alatt puha, telt szája sarkában egy buja mosoly bujkált. Frissen borotvált arca felfedve hagyta arcéleit és férfias állát. Ruhája szabadon hagyta a vállát és izmos karjait. Tekintetéből izzott az előkelőség és a hatalom, mégsem rettentem meg tőle. Hirtelen, hosszú, formás kezei végigsimítottak arcomon. Ez volt a legelső alkalom, hogy láttam ezt a férfit és a mozdulatait, mégis úgy éreztem, mintha mindenkinél jobban ismerném minden gondolatát.

Feszült, kinos és egyben ünnepélyes csend telepedett fokozatosan körénk. Mind a kettőnknek voltak kérdései a másikhoz címezve, mégsem szólalt meg egyikőnk sem. Mert éreztük, hogy ennek nincs most itt az ideje. A pillanat olyan fontos jelentőséggel bírt, hogy nem volt szívünk megszakítani ezt a hallgatást. Csak néztünk egymás szemébe, miközben a szobán kívül történő események és hangok monoton zúgássá, majd semmivé foszlottak. Teljesen kizártuk a külvilágot, kizárólag mi ketten maradtunk, összeforrt tekintetekkel, némán.

Ő mozdult elsőnek. Nem szólt egy szót sem, egyszerűen finoman megfogta az egyik kezemet, és a nyitott ajtó felé vezetett. Amint kiléptünk rajta, gyönyörű virágoskert tárult elé, amely a nyugvó Nap pirosuló fényében még színpompásabbnak és elkápráztatóbbnak tűnt. Bámulatomból Ő zökkentett ki, amikor a rózsák irányába mutatott kecses ujjával. Arcán az eltökéltség szikrája látszott, tudtam, hogy tervez valamit. Még mindig kezemet gyöngéden tartva (mintha attól félne, hogy bármelyik pillanatban köddé válhatok) indult el az előbb kijelölt területre. Együtt néztük, ahogyan a bokor kacskaringós szövedékében egy-egy vörös rózsza árván kikandikál, arra várva, hogy valaki elvigye magával.

Mintha belelátott volna elmém titkos zugába, szabad kezével előrenyúlt, és óvatosan (nehogy megsértse szép kezét a védelmező tövisek valamelyike), letörte a számomra legkedvesebbnek bizonyuló virágot. Lassan felém fordult, és a rózsát a másik kezembe adta. Így néztünk egymásra ezen az elvárásolt helyen mindaddig, míg a Nap utolsó sugara is el nem tűnt a láthatáron. Ekkor mintha elváltak volna egy képzeletbeli, csodás madzagot, egyszerre kezdtünk el beszélni.

Rólunk írták...

Lélegzetelállító diákrajzok a Krúdyban

2016.11.22.

A nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium az Iskolai Könyvtári Világhónap alkalmából rajzpályázatot hirdetett „Emberi arcok” és „Érzelmek kifejezése egy képen keresztül” témákban. A két szervező, Jósvainé Harsányi Ágnes és Bérczes Gergely kiemelten fontosnak tartják, hogy a tehetséges kezű diákoknak lehetősége nyíljon megmutatni magukat, ezért a pályázatra beérkezett gyönyörű alkotásokból kiállítás nyílt az iskola aulájában.

– A pályázatunk témájaként középponti szerepbe helyeződött az arc és a test, főként azért, mert a portré és az alakrajz egyaránt sokrétűen megközelíthetők, ezekben a fiatalok elengedhetik kreativitásukat és képzelőerejüket. A diákok alkotásait látva úgy gondolom, sokan már nem úgymond középiskolás szinten rajzolnak, hanem akár egyetemi közegben is elismert munkákat készítenek. Gyönyörű alkotások készültek, egészen az izomtónusokat, ízületeket reprezentáló anatómiai rajzokon át a teljesen laza, gesztusfestő munkákig – mondta *Bérczes Gergely*, aki rajztanárként és egyben tehetség-gondozóként mindenben segíti a művészetek iránt érdeklődő fiatalokat.

DÍJAZOTTAK

1. téma – Portré

- I. helyezett: Fabók Luca 12.c
- II. helyezett: Nagy Fanni 7.d
- III. helyezett: Dancsiskó Eszter 10.d

Különdíj: Eölyüs Panna 11.c

2. téma – Egész alakos kép

- I. helyezett: Juhász Luca 8.d
- II. helyezett: Jenei Regina 10.d
- III. helyezett: Majoros Viktória 10.d

Különdíj: Noviczki Eszter 7.d

Kategória nélküli különdíj:

Müller Melinda 12.b

(képek és szöveg: *Farkas Fanni*)

(megjelent:

<http://hellonyiregyhaza.hu/tartalom/1134/lelegzetelallito-diakrajzok-a-krudyban-2016-11-22>)

Nyíregyháza új kedvencei – Dóra és a felfedezők

Az igazság az, hogy a gitárosunk Gábor és a basszusgitáros Gergőke a testvéreim, már kiskorunk óta zenélünk együtt. A dobosunk Levente Gáborral játszik egy gitárzenekarban. Igen, gitár! Mivel ő zeneiskolai keretek között gitározik. A billentyűsünk Martin (aki egyébként dobol is) Levente osztálytársa. Szó mi szó, elég érdekes felállásunk van, mert úgymond a hangszereket válto-gathatjuk is egymás között!

NYERŐ ÖTÖS

Bemutatnád a zenekar tagjait?

A zenekarunk legifjabb tagja, Major Gergő, aki ugyan még csak 10 éves, de igyekszik felvenni a lépést a „nagyokkal”. Ő a Vikár Sándor Zeneiskolában zongorázik és nyár óta a bátyjától, Gábor-tól tanul basszusgitározni, több-kevesebb sikerrel – reméljük inkább többel! (nevet) Az „Élvezd” feldolgozásunkban (ami nemrég került fel a Youtube-ra) rappelt és néha még vokálozik is. Tóth Martin a billentyűsünk egyfajta médiaszakember is. Neki köszönhetjük a videóklippeket és a fotókat. Ha éppen nem zongorázik, akkor különböző ritmushangszerekkel színesíti az adott dalt. Farkas Bács Levente a leglelkesebb tagja a Dóra és a felfedezőknek, ha izgulunk a fellépés előtt, mindig tud valami megnyugtatót mondani és ő szeret a legjobban előre tervezni. Mindezek mellett pedig kitűnő dobos. Major Gábor egyfajta támaszom is egyben, nagyon összeszokottak vagyunk és értjük egymást a színpadon. Ő írta a Válasz című számunk zenei részét, én pedig a szöveget. Szerecsére nagyon jól kiegészítjük egymást. Manapság már Girincki Márton is pengeti a húrokat, mint szólógitáros. És én lennék Major Dóra a felfedezők közül, mint a legidősebb, igyekszek összefogni a csapatot és szervezni, amíg kellően benő a fejük a lágya a fiúknak!

STÍLUSFELFEDEZŐK

Milyen stílusú dalokat játszatok?

Még nem találtuk meg a stílusunkat, ezért felfedezünk, de a könnyed hangulatú akusztikus zenét kedveljük a legjobban. Ebből a felfedezésből ered a Dóra és a felfedezők nevünk is.

Vannak előadók, akik inspiráltak, hatottak rátok?

Személy szerint a Margaret Island a kedvenc zenekarom, több számot is játszottunk tőlük. Emellett a kanadai Walk off the Earth zenekart is nagyon szeretjük.

MINDEN HÉTEN PRÓBA

Milyen gyakran és hol szoktatok próbálni?

Ahogy időnk engedi: az iskola mellett (Gáborral a Krúdy Gyula Gimnáziumba járunk, Martin és Levi pedig nyolcadikosak a Kodály Zoltán Általános Iskolában, épp most készülnek a felvételi-re) is igyekszünk hetente egyszer összeülni. Ha van konkrét fellépés amire készülünk, akkor lehetőleg minél többször. Gábor hangmérnöknek készül, így az ő szobája lassan már úgy néz ki, mint egy kisebb stúdió: hangfalak, hangtörők, szintetizátor, gitárok stb. És persze jó sok hely is van. De a próba nem feltétlen helyfüggő, a Zeneiskolában és a Krúdyban is próbáltunk már.

NYÍREGYHÁZA ÚJ ÜDVÖSKÉI

Volt már valamilyen komolyabb fellépésetek?

2016 tavaszán megnyertük a Debreceni Kedv, remények, trillák versmegzenésítő verseny Közönségdíját, 2016 őszén pedig 1. helyezést értünk el a Nyíregyházi Like tehetségkutató Zene kategóriájában.

A nyíregyházi Vidor fesztiválon többször is szerepeltünk. Felléptünk a Korzóban, különböző rendezvény központokban és persze iskolánkban, a Krúdy Gyula Gimnáziumban. Hála Istennek az utóbbi időben a városi fellépéseknek köszönhetően páran felfigyeltek ránk és különböző rendezvényekre kaptunk meghívást.

AZ ELSŐ SAJÁT DAL: A VÁLASZ

Augusztusban adtátok elő az első saját dalotokat. Mesélj egy kicsit az előkészületekről és magáról a dalról is!

Majdnem egy óráig ötleteltünk, milyen is legyen a dal, hogy kicsit tükrözzön minket és szerethető legyen, mikor egyszer csak valahogy beugrott a refrén, innentől már könnyű dolgunk volt. Bevallom legnehezebb a legelső sor megírása volt, de aztán ezen is túljutottunk. Nagyon jólesik, hogy a fellépéseken az ismerőseink már kívülről fújják a szöveget és velem együtt énekelnek!

A Válasz című dalotokban furulyán is játszol. Fontos számotokra, hogy a modern zeneiség mellett a tradíciók is megjelenjenek?

Igen fontos, mivel a zeneiskola már egész kicsi korunk óta életünk része. 11 éve játszom furulyán, mellette kezdtem el előbb zongorázni, aztán énekelni. Martin és Levi pedig kodályosok, ahol természetesen a fiú kórus tagjai, ezért hasonló az álláspontunk ebben is.

A zenekar tagjai különféle városi rendezvényeken és klubkoncerteken fordultak már meg, fiatalos lendületet visznek a sűrű hétköznapiakba. Terveik közé tartoznak a nyári koncertezések, az új dalaikra pedig Youtube-on találhattok rá.

A legfrissebb információkért keressétek őket Facebookon és Instagramon.

szöveg: Farkas Fanni

fotó: az együttes saját képei

(megjelent: <https://www.nyiregyhaza.hu/nyiregyhaza-uj-kedvencei--dora-es-a-felfedezok-2015-12-22>)

Csak egy dal, de „csapásszintű”

2017.01.18 12:05

Lassan a nyíregyházi underground élet is megismeri a Black Stage zenekar nevét

Mi a közös egy középiskolás diáklányban, egy történelem-testnevelés szakos egyetemista srácban és egy fiatal antikbútor-kereskedőben? – szól a találós kérdés, amire valószínűleg nem sokan adnának helyes választ. Ha már szabad a gazda, elárulom: Farkas Fanninak, Szentpéteri Dánielnek és Bíró Péternek egy rugóra jár az agya: a Rock’n’Roll rugójára, ami addig feszítette őket ott belül, mígnem tavaly júniusban megalapították a Black Stage zenekart.

Zenei ars poetica

– Danival körülbelül egy éve zenéltünk együtt, amikor belebotlottunk Fanniba egy szórakozóhelyen. Ismertük egymást, így nem le-

pett meg, hogy megkért, segítsék felvenni néhány saját dalát. Amikor meghallottam énekelni, tudtam, hogy ő lesz a mi emberünk. Voltak elképzeléseink, eredetileg rockabilly-t akartunk játszani, de úgy döntöttünk, jelöljük ezt a projektet, és elindultunk egy akusztikus, populárisabb úton – *idézte vissza a sorsdöntő találkozást Peti, a banda dobosa.*

Elkezdődhetett a közös munka, melynek eredménye öt, a legnépszerűbb videómegosztó oldalra feltöltött dal. Lassan a nyíregyházi underground élet is megismeri a Black Stage nevét, a pró-

bák mellett ugyanis a fellépések sem maradnak el. A zenekar saját számaik mellett feldolgozásokat is játszik a koncerteken.

– Nemrég elkezdtem basszusgitarózni, amivel remélem, erősíthetem a hangzást, de ez még nagyon kezdetleges. Az ars poeticánk az, hogy minél kevesebb hangszerrel játszunk, annál kisebbek az elvárások és annál nagyobbat szól, ami a színpadon történik. A helyzet azonban, hogy a hitvallásunk lassan változik, mivel több hangszeren játszunk, mint amennyien vagyunk. Ezt a tudásunkat pedig valószínűleg hamarosan kamatoztatjuk – *avatott be Fanni, aki jelenleg a Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium végzős diákja.* A zene mindig jelen volt az életében, magánének tanszakos volt a Vikár-zeneiskolában, tagja volt a Hang-Szín Tanodának és különórákra is járt. Amikor a továbbtanulásról kérdeztem, annyit mondott: színésznőként képzei el a jövőjét, de ha nem veszik fel, közgazdász lesz.

Két lábbal a földön

– Rítmusgitaróست keresünk, és ha sikerül rátalálnunk a negyedik tagra, megcélazzuk a nyári fesztiválokat. Lehet, hogy ez most fellengzősen hangzik, de két lábbal állunk a földön és ismerjük a határainkat. Az év elején felvesszük a már megírt számokat és továbbiakat írunk, amiből kivesszi a részét mindenki. Bár mindannyian hajlamosak vagyunk a melankóliára, most úgy tűnik, sikerült egy viszonylag vidám dalt összehozni – *jegyezte meg Peti,* s elárulta: nemrég azon versenyeztek Fannival, hogy ki ír jobbat egy hét alatt. A lány az utolsó pillanatban küldte el a szerzeményét, aminek eredménye az – *érzésük szerint* – eddigi legjobb Black Stage-nóta, a rádióbarát Csak egy dal, amit az egyetemista gitáros a „csapásszintű” jelzővel illetett.

Visszajelzések

– Persze, csak azért, hogy darabra meglegyen, nem írunk, a Tingli-tangli csak a Kispálnak jött be igazán. A kapott visszajelzések pozitívak, az meg kifejezetten inspiráló, hogy vannak, akik a koncerteken velünk éneklük a saját dalainkat.

*szöveg: KM-CsA
fotók: az együttes képei*

(megjelent: <http://www.szon.hu/kelet-csak-egy-dal-de-csapasszintu/3342716>)

(Az interjú óta eltelt pár hónap rengeteg változást hozott a Black Stage életében. Elsősorban rátaláltak egy kreatív basszusgitárosra, Jónás Gáborra. Ezt követően átálltak a Cajon-ról akusztikus dobra, az elektroakusztikus gitárról pedig elektromosra. A nyári terveik között szerepel, hogy eljussanak minél több fesztiválra zenélni, ennek érdekében folyamatosan intézkednek, próbálnak, koncerteznek és stúdióznak.

szerk.)

Játék az élet...

(avagy: „Színház az egész világ”)

„Menjetez, készüljetez!” – kószaz szubjektív perspektíva

Mi történik akkor, ha egy tucat – mínusz egy – életvidám és kreatív fiatal beszabadul egy alig tíz négyzetméteres pincébe? Jó kérdés, nekünk fogalmunk sem volt.

A történet 2016 szeptemberében kezdődött, amikor értesültünk a színjátszó kör létrejöttéről. A Krúdyból néhányan – *Farkas Fanni 12.c; Bornemissza Ida, Fehér Anna, Hegyes Boglárka 11.c; Garaj Bernadett, Vincze Viktória 9.c; Riczu Sára, Tóth Szilvia 8.d* – úgy gondoltuk, megnézzük magunknak, mi is folyik ott. Csupa ismeretlen alak... Nem okoz ez nekünk gondot, a légkör kellemes, hát csi-

náljuk! Az elején még mind a huszonötön együtt dolgoztunk, ismerkedtünk és a beszédgyakorlatok mellett improvizációs játékokat játszottunk. CSINÁLJUNK DARABOT! Adjuk meg a módját, legyen kettő! (Na, jó... három.) HA nincs ellenvetés. Már miért lenne? Egy csoportból kettő lett, és egy harmadik, a kezdő-mazochisták számára.

Én leszek a címszereplő!

Megkaptuk a szövegkönyveket, olvasópróbával kezdtünk. Kárpáti Péter Én, a féreg című Kafka-kabaréja az első átolvasás után mindnyájunkat lehengetelt. Ott álltunk, mi, lelkes amatőrök, és el nem tudtuk képzelni, hogy ebből egy nap épkézláb darab lesz. Lehet éppen, de a mienk? Ilyenkor van szükség egy olyan rendezőre, mint a mi Éva nénink (Vona Éva színész, drámapedagógus), aki messzemenő vakmerőséggel és hatalmas reményekkel állt neki a rendezésnek. A páratlan pozitívitás és lelkeség könnyen ragályossá válhatna ezen a tíz négyzetméteren. Így lett a jelen idejű feltételes módból, múltbeli kijelentő. Kezdetét vette a próbafolyamat. A szereposztás Éva néni előzetes ismereteire, megfigyeléseire épült. Mielőtt a darabhoz nyúlunk, érdemes elolvasni a könyvet, ami inspirálta a színdarab íróját (ha átdolgozás), kutakodni egy keveset a szerző után,

úgy istenigazából belemerülni. Felépíteni a saját karakterünket. Hogy csináljam, hogy jó legyen? Egyáltalán... milyen úton induljak el? Lassan körvonalazódott a próbák alatt, majd a végén összeállt és működött. Szencziációs próbafolyamat volt, nagyon sokat tanultunk a technikák, praktikumok és fortélyok mellett emberségről, az elme hatalmáról, hasznos és szórakoztató történetekkel lettünk Majd arra lettünk figyelmesek, hogy minden gátlásunkat levetkőzve, a magunk egyszerűségével és nyakatekertségével együtt, mi, különböző, de mégis hasonló mániakus hibbantak szépen, lassan egy kis családdá kovácsoltunk. Így történt, hogy a Metamorfózis-színkör formabontó produkciója (Én, a féreg) Országos Diákszínjátszó

Találkozón ezüst minősítést kapott, no meg *Farkas Fannink (12.c) színészi különdíjat*, kimagasló teljesítményéért.

Ide nekem az Oroszlánt IS!

November közepéig improvizációs játékokon éltünk, reakciókat vizsgáltunk, hatásokkal, érzésekkel dolgoztunk. Ezáltal közelebb kerültünk önmagunkhoz, elkezdtünk belelátni társaink „miért?”-jeibe. Amikor rendezőnk, Viki néni (Császári Viktória- drámapedagógus), úgy gondolta, elérkezett az idő, előrukkolt az ötlettel, hogy akár Shakespeare-t is játszhatnánk! (Nem tudtuk még akkor mekkora fába vágjuk a fejszénket!) A szereposztást megfigyelési alapján készítette el úgy, hogy mindenki a lehető legtöbbet hozhassa ki magából, tökéletesen! Ebben a szerepben (Tomporné) határokat feszegethettek, többféleképpen ereszthetem ki a bennem rejlő erőt és energiát. Kedvemre mozoghatok, énekelhetek és szórakoztathatok másokat, saját magamon túl. Lehetek ripacs és lehetek effekt. Mindkettő kedvemre való. És ezeken kívül még nagyon sok minden lehetek. A módszer bevált, a folyamat kezdetét vette. Három kisebb csoportban próbáltunk, ezekből állt össze a darab. Uralkodók/láthatatlanok (őket soha nem neveztük el.), Szerelmesek és Mesterasszonyok. Karakterépítést tanultunk, mozgás-tréningeken vettünk részt, pörögtünk – forogtunk – emeltünk – csúszkáltunk. Segítettük a másik munkáját ott, ahol tudtuk. Együtt ötleteltünk. Megfeszített tempó, nagy áldozatok és elkötelezettség. A páratlan társaság időt és energiát nem sajnálva kimerülésig próbálkozott: szétszedtük, újragondoltuk, összeraktuk és tökéletesítettük magunkat és a darabot. Sokszínű produkciókat (Szent Iván éjjelén) az ODT- n arany minősítéssel díjazták és öt színészi különdíjat is szétosztottak körünkben. Iskolánkból Hegyes Boglárka (11. c), Farkas Fanni (12. c) és én, Fehér Anna (11.c) részesülhettünk ebben a hatalmas megtiszteltetésben. Azóta Szolnokot is megjártuk a nyomokban Shakespeare-t tartalmazó színdarabunkkal, ahol kitörő lelkesedéssel és jóleső-vastapssal fogadtak bennünket. Reméljük, sokszor debütálhat még eme csoda-darab nagyközönség előtt, idegen színházak deszkáin.

Végül, vonja le a konklúziót

Röviden? A színház sosem-múló társ, a színház örök vágyakozás, a színház szerelem! Csináljunk hát bátran színházat!

Fehér Anna 11.c

Csokonai a szekrényben (avagy: rendhagyó magyarórák)

Idén több alkalommal is rendhagyó módon történtek a magyarórák.

Emelt szinteseink (12.c és d) „tudományos konferencián” adtak számot ismereteikről, illetve bizonyították kreativitásukat, rátermettségüket egy olyan situációban, amely „nem középiskolás fokón” kívánta meg tőlük ismeretük rendszerézését, átadását, összegzését.

Ebben a tanévben szinte állandó „vendég-előadóval” bővült a Krúdy, hiszen dr. Minya Károly, a Nyíregyházi Egyetem intézetvezető tanára többször is ellátogatott hozzánk. Hol a diáknyelv volt a téma – „Sóderparty” –, hol a különböző stílusrétegekről és kommunikációs jellegzetességeiről hallhattak a 9.c és a 11.b osztály tanulói egy-egy szellemes előadást.

József Attila-értelmezések

Irodalmi konferencia
Meghívó és Program

Nyíregyháza, Krúdy Gyula Gimnázium
2017.január 30.

PROGRAM:

Megnyitó beszédet mond: **Magyar Zsófia**

1. Ülésszak – elnök: **Németh Henrietta**

Kerekasztal-beszélgetés: *A hazaszeretet József Attila költészetében*

Moderátor: **Magyar Zsófia**

Előadók: **Balogh Ágnes**: Ezmélet

László Panna: A Dunánál

Szakács Regina: Hazám

2. Ülésszak – elnök: **Nádasi Réka**

Előadók: **Bárány Csenge**: Kései sirató

Balogh Zsuzsanna Zsófia: Gyermekké tettél

Király Anna: Anya-gyermek viszony József Attila verseiben

3. Ülésszak – elnök: **Zsüros Tamás**

Előadók: **Magyar Zsófia**: Születésnapomra

Nádasi Réka: A Flóra-versek

4. Ülésszak – elnök: **Bárány Csenge**

Előadók: **Németh Henrietta**: Tudod, hogy nincs bocsánat

Zsüros Tamás: Karóval jöttél

Báthory Dóra: Talán eltűnök hirtelen

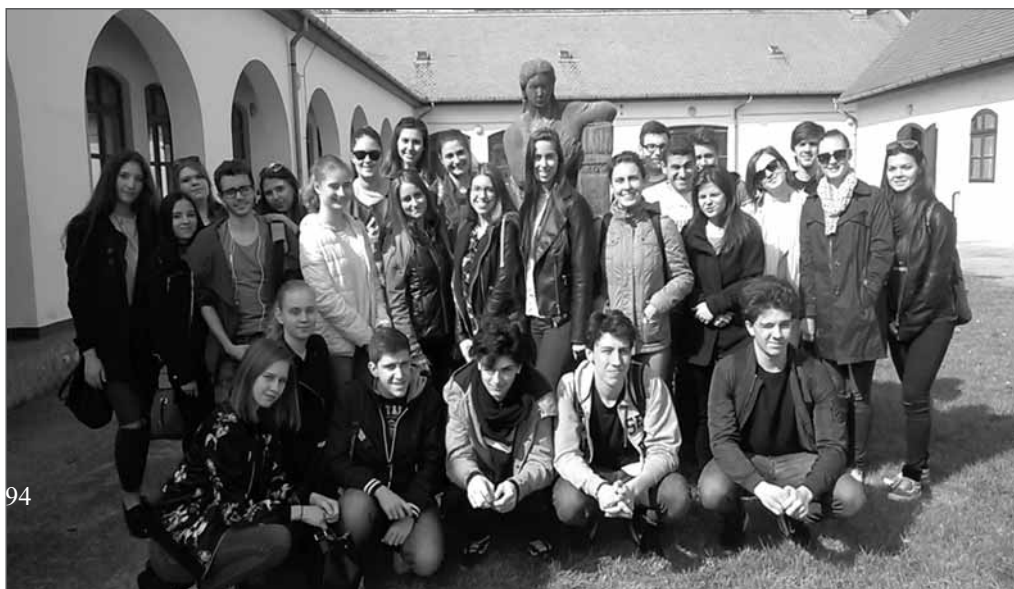
Kerekasztal-beszélgetés: *József Attila kései költésze*

Moderátor: **Balogh Zsuzsanna Zsófia**

A konferencia vendőke: Gerliczki András

A 11.b osztály rendhagyó órája messzebbre sikeredett, ugyanis a debreceni Déri Múzeum tudományos igazgatóhelyettese, dr. Lakner Lajos avatta be őket a Debreceni Irodalom Házában Csokonai „szekrénybeli” életébe, illetve a nyugatosok és a város kapcsolatába.

Fiatalok hitelvállalása

Manapság a hitelezés a pénzügyi tranzakciók egyik legmeghatározóbb formája, a gazdaság nélkülözhetetlen eleme. A hitel egy olyan pénzügyi művelet, amelynek során a hitelező lemond az áru, szolgáltatás azonnali kifizetéséről, vagy közvetlenül pénzt ad az adósnak, aki a hitelszerződésben foglalt feltételek teljesítésével kifizeti a megállapodott összeget, azaz a tartozását. A hitelnek számos fajtája van. Ilyen például a jelzáloghitel, áruvásárlási hitel vagy a diákhitel, ami az egyetemisták körében nagyon elterjedt.

A **diákhitel** egy kedvezően kidolgozott hitelkonstrukció, amely a felsőoktatásban részt vevő hallgatók számára igényelhető, alacsony kamat mellett. Azonban felvétele egy felelős döntés! A kölcsön felvétele hosszú távú pénzügyi elköteleződést jelent. Az igénylőnek kamatokkal együtt kell visszafizetni a felvett összeget. A kölcsön törlesztésének megkezdése a hallgatói jogviszony megszűnését követően, de legkésőbb 40 éves korban válik esedékessé. Az egyetemi hallgatók érdekében a hitel visszafizetése biztonságos, tervezhető, az átlagos friss diplomások pénzügyi helyzetéhez igazodik. Ennek ellenére számos kockázat, veszély merülhet fel:

A diákhitelek napi kamatozásúak, ami azt jelenti, hogy a hitel igénylésének napjától a visszafizetés napjáig, napi szinten halmozódik a tőketartozásra a kamat. A konstrukcióra kamatos kamat számolódik, tehát a ki nem fizetett kamat minden év végén tőkésítésre kerül. Ennek következtében a felvett hitelösszeg (folyamatos előtörlesztés nélkül) a visszafizetés megkezdését követően nőhet.

A diákhitel törlesztését a hallgatói jogviszony megszűnését követő negyedik hónapban kell megkezdeni, ez alól nem jelent felmentést az sem, ha regisztrált álláskeresők vagyunk. A törlesztés első két évében a minimálbér alapján történő kötelező törlesztés összegei olyan alacsonyak, hogy jellemzően nem fedezik az éves szinten, a tőkére számított kamatot. Ha a minimálisan előírt összeg nagyságában törlesztünk, akkor a tartozás a törlesztés első időszakában tovább nőhet. A részleteknek minden hónap 12. napjáig meg kell érkeznie a diákhitel számlaszámára, ugyanis amennyiben ez nem történik meg, hátralékba kerülünk, lejárt tartozására az ügyleti kamatnál magasabb késedelmi kamat kerül felszámításra.

Véleményem szerint, ha tehetjük, ne folyamodjunk diákhitelért, mivel a fenti feltételek bekövetkezése esetén pénzügyi nehézségekbe kerülhetünk, ha nem rendelkezünk megfelelő anyagi háttérrel. Helyette kezdjünk bele egy vállalkozásba vagy vállaljunk munkát, így megfelelő jövedelemhez juthatunk, hogy az egyetemi tandíjat vagy egyéb más költségeket fizetni tudjuk.

A diploma megszerzése utáni években a fiatalok többsége lakásvásárláson gondolkodik, azonban sokuk nem rendelkezik megfelelő nagyságú pénzügyi forrással, csak egy részével. Családot szeretnének alapítani és úgy gondolják, hogy ehhez saját lakásra, esetleg házra van szükség, így a jelzáloghitel mellett döntenek. A többi hitelhez hasonlóan, a lakásvásárlási hitelben is számos veszély rejtőzik, melyek még kockázatosabbak lehetnek, például a fizetési határidő elmulasztása a foglalt elvesztését jelenti. Új építésű ingatlan vásárlásánál piaci hitelt kapunk csak támogatott helyett, ami azt jelenti, hogy ha nem tudjuk vagy akarjuk teljesíteni a támogatott hitel valamelyik feltételét – és ez csak a hitelfelvételi folyamat során derül ki –, akkor máris drágábban fogjuk kapni a hitelt, mint amivel előzetesen számoltunk. Ha bármi miatt elhúzódik vagy ellehetetlenül az adásvétel, akkor a már átadott önerőt vissza kell kapnunk. Ha ezt az eladó nem tudja – vagy nem akarja – visszaadni, akkor hosszas pereskedésre is sor kerülhet, annak minden költségével és kiszámíthatatlanságával.

Nem jó döntés fiatalként hitelekkel teli életet kezdeni. Kezdetben válasszuk az albérletet, és, miután elérünk egy pénzügyileg stabil helyzetet, akkor döntünk a lakásvásárlás mellett. A hitel-feltételek változása vagy a nem jól megtervezett hitelkonstrukció esetén adósságcsapdába sodródhatunk, amiből gyakran nem találunk kiutat. Az adósság elkerülése érdekében fontoljuk meg a döntést és minden eshetőséget vegyünk figyelembe.

Összességében a hitelek lehetnek rövid távú megoldások, de hosszú távon sokszor nem kifizetendők, mivel jelentős plusz kiadást jelenthetnek. Fiatalok szempontjából nézve nem érdemes kölcsönért folyamodni. Diploma megszerzését követően egy biztos, jól fizető állás az elsődleges cél, így megfelelő egzisztenciát tudunk kialakítani a családalapításhoz.

Koháry Patrik 12.d.

A hitelfelvétel lehetőségei, szerepe

A mindennapi életünkben rengeteget hallunk a hitelekről mind a médiából, mind pedig ismerőseinktől, rokonainktól, kollegáinktól. Ez a jelenség nagyban képes befolyásolni életszínvonalunkat és az életkörülményeinket. A média hajlamos úgy beállítani a hiteleket, mint egy pozitív és könnyű mód a költségek rendezésére. Ezzel szemben az emberektől és a hírekből általában azt halljuk, hogy milyen káros a hitel, és, hogyan teszi tönkre ez számtalan ember életét egy pillanat alatt, teszi őket adóssá egész életükre. De mi az igazság? Érdemes-e és lehetséges-e életünket úgy alakítani, hogy ne legyen szükségünk hitel felvételére?

Véleményem szerint nem érdemes és nem ésszerű hitelt kizárni az életünkéből, ha előre akarunk jutni és gyarapítani akarjuk vagyónkat. Ezek igénybevétele nélkül szinte lehetetlen sikeressé válni pénzügyeink terén. Csak olyan esetben valósítható meg a hitelmentes élet, ha az egyén olyan anyagi háttérrel rendelkezik, amellyel teljes mértékben ki tudja elégíteni anyagi szükségleteit és vágyait. Az ilyen eset nagyon ritka és speciális.

A hitel egy olyan pénzügyi művelet, amelynek során a hitelező lemond az áru, szolgáltatás azonnali kifizetéséről, vagy közvetlenül pénzt ad az adósnak, aki a hitelszerződésben foglalt határidőre kifizeti a megállapodott összeget, azaz a tartozását. A nemzeti banktól a jegybanki alapkamat alapján jutnak hitelhez a kereskedelmi bankok, amit ők továbbfolyósítanak hitelezőik számára. Ezek általában magánszemélyek, cégek és vállalkozások.

A mai gazdaság egyik mozgató rugójává vált a hitel. Ennek segítségével egyre nagyobb pénzforgalmat tudunk generálni az adott államon belül, így nagyobb tőke tud hasznosulni. Ez tőke a bankokban összpontosul, amelyek cégek és vállalkozások létrejöttéhez, fejlődéséhez járulnak hozzá, valamint segítenek nekik az innovációk megvalósításában is. Ha mindenki hitel nélkül akarna boldogulni, akkor a bankok tönkremennének, a kamatok lecsökkennének, így a lakosság a felesleges tőkéjét nem tudná bevinni a gazdasági körforgásba, ami inflációhoz és a gazdasági növekedés lelassulásához vezetne. Ez pedig lemaradást eredményezne a globális versenyben. Ennek elkerülése érdekében fontos a stabil, megbízható, tőkeerős bankrendszer, ahova az emberek szívesen kötik le pénzüket – és ahonnan szívesen vesznek fel hitelt.

A hitel könnyebbé és gyorsabbá teszi a különböző módszerek, eszközök és árucikkek elterjedését a szerényebb anyagi helyzettel rendelkező személyek és vállalkozók számára. Ez a jólét és az életszínvonal növekedéséhez vezet.

A hitel nem csak állami szintű vagy hosszú távú, hanem közvetlen előnyökkel is jár. Így például gyors lehetőséget biztosít olyan álmok, célok elérésére, amelyek e nélkül lehetetlenek vagy csak lassan, hosszú évek alatt tűnnek elérhetőnek. Ebben az esetben a jó hitel alapos kutatást, elemzést, pénzügyi tervezést igényel. Sajnos néhány esetben az elsöre jövedelmezőnek tűnő befektetések sem lesznek mindig nyereségesek.

A hitel segítséget nyújthat vészhelyzetekben, amikor hirtelen nagy összegre van szükségünk. Ilyen eset lehet a sürgős autójavítás és a költséges egészségügyi ellátás egy súlyos betegség vagy baleset esetén.

Továbbá a hitelkártyák megjelenése is rengeteg előnnyel jár. Ha ésszerűen használjuk, és nem esünk bele abba a hibába, hogy túlköltekezünk, akkor az ezzel történő vásárlás nemcsak egyszerű, kényelmes és gyors lesz, hanem költségtakarékos is. Ugyanis a bankok néha árkedvezményeket is biztosítanak bizonyos helyeken történő vásárlások esetén. Ez főleg a nagyobb jövedelemmel rendelkező rétegek számára előnyös, hiszen náluk kicsi túlköltekezés esélye. A hitelkártyák száma ma Magyarországon 1,4 millió körül mozog, de a magyar lakosság többsége sajnos még mindig a készpénzt preferálja a nyugati országokkal ellentétben.

A lakosság nagy része azért nem vesz fel hitelt még akkor se, ha szüksége lenne rá, mert fél a kockázatvállalástól és a kamatok rohamos emelkedésétől. Abban igazuk van, hogy a különböző deviza- és váltakozó kamatozású hitelek esetén hatalmas a kockázatvállalás. Azonban vannak fix kamatozású hitelek, ahol a kockázati faktor szinte teljesen elhanyagolható.

Sok embernek az problémája a hitellel, hogy könnyen hatalmas pénzügyi problémát tudnak okozni. Ezek általában emberi tudatlanságból következnek be és csak ritkán van köztük globális

problémákhoz, politikai döntésekhez. Gyakori eset, amikor az ügyfelek a lehetőségeiket messze meghaladó mértékű havi fizetési kötelezettségeket vállalnak a hitel felvételekor egy pillanatnyi jólét érdekében, abban reménykedve, hogy majd valami csoda folytán 20-30 éven keresztül hónapról-hónapra tudják fizetni a rossz hitel emelkedő törlesztő részleteit. A probléma csak fokozódik, ha ennek törlesztésére újabb hitelt vesz fel az illető. Van, amikor gépjárműre, telefonra, utazásra, ajándéokra vesznek fel hitelt, ezekkel óvatosan kell bánni, hiszen ezek vagy csak veszteséggel vagy egyáltalán nem is értékesíthetők.

Néhány ember attól fél, hogy a bankok megpróbálják becsapni őket, hiszen nehéz kiigazodni a sok fajta hitelajánlat között. Ilyen esetben érdemes egy független szakember segítségét kérni.

Ezen érvek alapján könnyen beláthatjuk, hogy a hiteleknek sokkal több előnyük, mint hátrányuk van. Tehát a hitel könnyen előrébb tud juttatni életünkben. Egyedül arra kell figyelniük, hogy ésszerűen használjuk ki az ebben rejlő lehetőségeket. Az fejlődő országok lakosságának nagy részének a hitel szerepet játszik a mindennapi életében, hiszen a szegényebb rétegek számára ezek létfontosságúak, a felsőbb rétegek tagjai pedig általában hitelkártyával rendelkeznek, és a hitelre történő vásárlásból származó előnyöket élvezik. A hitelrendszerünk még azonban fejleszthető. Ha sikerül ezt véghezvinnünk, és kihasználjuk az ebben rejlő lehetőségeket, akkor egy szebb és élhetőbb világot tudunk majd létrehozni.

Pollák Nándor 12.d

Ember vs. természet avagy a soha véget nem érő ördögi kör...

A Föld válságban van. Az ehhez vezető folyamatok már hosszú évtizedekkel ezelőtt megkezdődtek, azonban az utóbbi időkben egyre intenzívebben jelentkeznek, amely magyarázatot ad arra, hogy miért is tart világunk jelenlegi állapotában. A válság, amelyről beszélek, nem gazdasági, nem etnikai, még csak nem is vallási... Azoknál sokkal magasabb szintű: környezetünk, élőhelyünk, a természet van veszélyben! Mint azt valószínűleg minden értelmes földi ember tudja, az elmúlt néhány évtizedben a természet, közvetlen környezetünk, olyan mértékű állapotromlásra ment és megy keresztül, amely semmi biztatóval nem kecsegtet a jövőt tekintve... Azonban a legnagyobb probléma még mindig az, hogy bár az emberek nagy része fel tudja fogni – és képes megérteni – a helyzet súlyosságát, mégsem próbálnak meg tenni ellene – holott ez a kérdés talán modernkori életünk legfontosabb kérdése, amely egyre jobban sürget és választ követel. Ez az a kérdés, amely nem csak a különálló egyén, de kollektíve az egész emberiség jövőjének kulcsa.

Azonban valamilyen szinten mégis különbséget kell tennünk az individualitás és a globalitás között, ugyanis személyes véleményem szerint a kollektív, globális környezetvédelem kiindulási pontja és esszenciális összetevője az egyéni környezetvédelem. Ugyanis a nemzetek, országok – és maga az emberiség is (mint globális fogalom) egyénekből, individuumokból tevődik össze. Pontosan ugyanez a helyzet környezetünk védelmével kapcsolatban is. Ahhoz, hogy világméretű összefogás jöjjön létre, először minden embernek be kell látnia, hogy a változások nem következnek be maguktól, így a helyzet javulása csak akkor várható, ha minden ember változtat saját életén.

A téma felvet egy másik érdekes, ám legalább annyira fontos kérdést, mint az előző: a jövőben az emberközpontúság vagy a természetközpontúság kerül majd a középpontba. Véleményem szerint a mára kialakult helyzet egyik fő oka az, hogy túl kis hangsúlyt helyeztünk a környezetre, a természetközpontúságra – és gyakran túl nagyot az emberközpontúságra. Ameddig közvetlenül nem tapasztaljuk saját bőrünkön akár aktív tetteink (pl.: környezetszennyezés), vagy passzív magatartásunk (pl.: szelektív hulladékgyűjtés kihagyása) következményeit, addig hajlamosak vagyunk érdektelenek és gyarlók maradni.

Úgy gondolom, hogy a természetközpontúságnak egyre nagyobb teret kell kapnia világszerte annak érdekében, hogy a környezeti problémák valamennyire enyhüljenek. A kialakult helyzetben minden épeszű ember szeme előtt ugyanannak a célnak kell lebegnie: megállítani a természet pusztulását. A természetét, amely nem csupán fák és állatok, hanem amely saját élőhelyünk, otthonunk,

szüleink és a jövőben gyermekeink otthona, amelyet ha most nem védünk meg, talán semmi nem marad belőle. Így mi más kerülhetne a közeljövőben a középpontba, ha nem a környezet és annak védelme?! Ha az folytatódik, ami kb. 40-50 éve elkezdődött, akkor egyszer kivágyják majd az utolsó fát, egyszer elfogy az összes kőszén, és egyszer bizony nem lesz több a talán legnagyobb kincsünk-ből sem... A vízből.

A technika gyors fejlődése és a természet romlása komoly társadalmi következményekkel jár. Elég csak az elmaradottabb afrikai országokra, akár törzsekre gondolnunk. Mindennapos problémájuk az éhezés és a vízhiány. A gazdagabb, fejlettebb országokban élők gyakran nem törődnek ezekkel a jelenségekkel, és úgy hiszik, hogy velük ez nem fordulhat elő, azonban tisztán látszik – és a szakértők egyre gyakrabban figyelmeztetnek –: ha nem történnek komoly változások a környezetvédelem terén, akkor a Föld teljes lakossága erre a sorsra fog jutni, függetlenül attól, hogy hol él.

Úgy gondolom, hogy környezetünk állapotának megóvására és javítására sokkal nagyobb hangsúlyt kell fektetnünk, mint eddig, és ennek egyetlen módja az, ha a környezetet helyezzük a középpontba, akár lemondva önző érdekeinkről annak érdekében, hogy változást érzünk el –, hogy valóban tegyünk valamit otthonunkért, a természetért.

Takács Félix 12.b

A Titanic bosszúja avagy a környezetszennyezés és a globális felmelegedés hatásai

Az emberiség technikai vívmányai, gépezetei felfoghatatlan mennyiségű energiát igényelnek. Ahhoz, hogy a mindennapjaink kényelméhez elengedhetetlen járművek, gépezetek, elektronikai eszközök és sok használati tárgyunk energia- és nyersanyagigényeit kielégítsük, napi szinten szennyezzük környezetünk és zsákmányoljuk ki bolygónk. Tudományos szempontból legfejlettebbnek tekinthető korunk ragyogását megzavarja a tény, hogy a természet számára káros tevékenységeink már megfigyelhetők és kimutathatók, következményei pedig közvetve vagy közvetlenül, de veszélyeztetik a bolygónk, az emberek egészségét és a jövőben az emberiség biztos jelenlétét a galaxisban.

Milyen tevékenységek vezettek pontosan idáig, és hogyan kerülhették el ezek az egyre alaposabb mérnökök, felügyelőbizottságok és orvosok, tudósok figyelmét? A válasz a múltban keresendő. Az első ipari forradalom, mint az emberiség fejlődésének egyik legfontosabb mérföldköve, rengeteg technológiai, gazdasági és társadalmi újítást eredményezett. Ami az azóta eltelt időben megváltozott, az emberiség energiaigénye. Mára már szinte minden háztartásba bevezetett áramról beszélhetünk amellet, hogy azok már közművesítettek is, és már az internet is alapfelszereltségnek tekinthető. Konklúzióként megállapíthatjuk: az ember – ha energiatermelésről és azzal kapcsolatos igényeinek kielégítéséről lesz szó – mindig emberközpontú döntéseket fog hozni, nem mérlegelve annak hosszú távú hatásait, és ezzel nagy mennyiségű szennyező anyagot juttat – közvetve vagy közvetlenül – a környezetbe.

Úgy tűnhet hát, hogy se az emberek, se vezetőik nem foglalkoznak a környezetszennyezéssel. A 20. század végén és a 21. században azonban új tudományág nyert teret, amelynek fő feladata ezeknek a folyamatoknak az elemzése és negatív hatásainak minimalizálása. Ennek hála mára már a fejlesztéseknek köszönhetően rengeteg alternatív, környezetbarát energia-előállítási módot ismerünk: a szél-, víz- és napenergia által biztosított olcsó és környezetbarát energiát. Ezeknek a megvétele és beépítése igaz, még elég drága – és ez beárnyékolja az évtizedekre biztosított olcsó energia kilátásait –, de a további technológiai fejlődésnek köszönhetően kis időn belül mindenki tisztán előállított elektromos árammal üzemelő gépkocsikkal és tömegközlekedési eszközökkel fog utazni; kisméretű, nagy hatásfokú napelemek által előállított energiát fog használni otthonában; olyan termékeket fog vásárolni, melyeket környezetszennyezés nélkül állítottak elő. Ezek alapján bátran gondolhatjuk, hogy a környezetszennyezés megoldása évtizedeken belül eljön, és az emberiség elindul a fenntartható fejlődés útján, aminek a végén már dereng az intergalaktikus utazások és az örök élet utópisztikus körvonala.

Ám nem ez a környezetszennyezés egyetlen aspektusa. Az ember a számára hasznavethetetlen, más folyamatok során fennmaradt vagy terhét képző tárgyakat is a természetbe juttatja, további pusztítást okozva. Ezek a hulladékok állatfajokat pusztíthatnak ki, élethetlenné tehetnek területeket – az összes negatív változást felgyorsíthatják. Ezért elengedhetetlen a környezetközpontú látásmódra való áttérés.

Világunkban sok dolgot az érdek diktál, sok döntést olyan pénzzel és hatalommal rendelkező csoport hoz, amelynek sokszor következményei nem is őket, hanem emberek nagyobb tömegét érintik, akik sokszor ezekre válaszreakció nélkül, vagy tudomásul sem véve élnek tovább a szokásos módon. Ezt súlyosbítja az a tény is, hogy a klímaváltozást nem fogadja el minden ember valós veszélyként az egyértelmű jelek ellenére sem.

Nagy változások vannak kilátásban az emberek életében és nézőpontjában. Közel kerültünk egy fontos dologhoz, ami véget vet az ember- és érdekközpontú világnézetünknek. Ha itt lesz, igyekeznünk kell maximálisan a részesévé válnunk – és akkor elmondhatjuk magunkról, hogy a bolygót és az emberi fajt mentettük meg.

Kun Ábel 12.c

A modern reklámpiac veszélyei

A XXI. század reklámjai hihetetlen mértékben befolyásolják az átlagember életét. Bele se gondolnánk, hogy mikor bekapcsoljuk a televíziót vagy a rádiót, de még ha csak egyszerűen sétálunk is egyet a parkban, mennyi reklámmal és hirdetéssel találkozhatunk, melyek kihatnak arra a napunkra, hetünkre, életünkre.

Egy igazán jól kidolgozott reklám sok apró részletből tevődik össze. Akkor tud ránk meghatározó hatást gyakorolni, ha ezek a részletek tökéletesen össze vannak hangolva emberi érzelmeinkkel, érzékeinkkel. De vajon hogy is lehet, hogy látásunkra, hallásunkra, szaglásunkra és tapintásunkra egyaránt befolyással bírnak azok a dolgok, amiket szinte észre sem veszünk?

Egyszerű mindennapi példákkal tökéletesen megválaszolható ez a kérdés. Gondoljunk csak a chips-re. Mindenki evett már chipset életében, sőt mindenkivel volt már úgy, hogy eszébe jutott a gondolat: „de ennék most egy kis chipsszet!” Hogy ennek mi is az oka? A reklám. Ha a tévében nézünk, ennek az egyszerű burgonya szeletnek csodálatos színei vannak. Már a zacskója is feltűnő, általánosságban mindenki által kedvelt színek borítják, tehát a látásunkat máris kipipálhatjuk. Minden chips reklámban a „főhős” szájába vesz egy darabot, majd egy mozdulattal roppant rajta egy hatalmasat, és máris eljutottunk ahhoz a ponthoz, amivel hallásunknak és tapintásunknak is vége, és ezt mind a csomagolás teszi. A zacskónak a csörgése ugyanis azt imitálja fülünknek, amit reklámban láthattunk és hallhattunk. Tehát véleményem szerint a mai reklámkészítőknek már nem feltétlenül van szükségük hazugságokhoz folyamodni, ha tényleg színvonalas munkát végeznek, mert csak egy „zacskó” és minden érzékünk a markukban van.

Azonban vannak olyan értékesítéssel foglalkozó cégek, akik abból élnek, hogy hazudoznak. Ez részemről nem csupán egy szurkálódó, a mai kereskedem ellen szóló megjegyzés, hiszen előző félévben egy hasonló cégnél dolgoztam. Egy darabig hihetetlenül elégedett voltam, gondolván, ez egy remek lehetőség a fejlődésre az emberi kommunikáció terén is. Már körülbelül 4 hónapja dolgoztam ott mikor elkezdett zavarni egy gondolat. Ez a gondolat minden munkanappal egyre jobban erősödött. Én minden nap 4-5 órát azzal töltöttem, hogy össze-vissza hazudoztam az embereknek az életemről, a családomról – mindezt azért, hogy eladjak nekik olyan dolgokat, amikről a cég folyamatosan kapta a panaszokat és a felháborodott leveleket. 6 hónap kellett hozzá, hogy végleg döntést hozzak. Otthagytam, de legalább megláthattam saját bőrömön tapasztalva, mi is a jelentősége a hazug reklámoknak.

Létezik-e egyáltalán olyan reklám, ami arra ösztönzi az emberek nagy többségét, hogy vegye meg a terméket, és mégsem tartalmaz semmit, ami nem igaz? Egyáltalán miért lenne érdeke az embernek ilyen reklámot alkotni? Hiszen tapasztalataim alapján abból is kényelmesen megélhet egy cég, ha hazudik. Az emberek kihasználásával is pénz lehet keresni. De a pénz nem lehet minden!

Viszont jót tenne-e nekünk vagy a különböző vállalatoknak, ha minden reklám teljes őszinteséggel beszélne, és kimondaná, amit gondol???

A válasz nehéz, de jó kommunikációval, folyamatos visszajelzéssel közösen haladhatunk felé. Talán egy nap el is érjük.

Farkas Fanni 12.c

Marketingfogások (Bízhatunk-e az internetben?)

A 21. század a technika kiteljesedésének kora, ahol a központban – a tudomány segítségével – az ember saját létének könnyítése áll. Ezzel együtt megjelenik a társadalomnak való megfelelő kényszere, az olyan elvárások teljesítése, amelyek a közelmúltban elképzelhetetlennek tűntek volna. A reklámok jelentős része ezen ideálokra támaszkodik és kihasználja az egyén személyes vágyát, ami a társadalomba való beilleszkedés. Minden nap új, csodátéví szereket dobnak a piacra és adnak el termékeket milliók számára, és – mint sejthetjük – e vásárlói réteg jelentős része a marketingfogások irányítása alatt vette meg a terméket. A hirdetésben azonnali hatást hirdettek, de ennek ellenére a legtöbb esetben nem csak az időtartammal volt probléma, hanem a hatás elmaradásával. Innentől jelenthetjük ki, hogy a vásárló az igen erős marketinges hatás alatt elfeledkezett a józan eszéről!

Véleményem szerint egy termék megbízhatósága a gyártó feladata lenne, és felelősséget kell vállalnia a termék bármilyen jellegű hibájáért. Viszont ez miért nem történik meg valós esetekben? Ma egy terméket több ezer cég is gyárthat. Egy gyártó legfőbb szempontja, hogy terméke eladható legyen és versenyben maradjon a többi céggel, ezen felül az üzletekben az ő termékét válasszák azonos termékek helyett. A piacon való fölény biztosításához a termékének szüksége van egy megfizethető árra, megfelelő készlet mennyiségre és egy adott minőségre, hogy sikeres legyen. Mivel a mai világban az emberek az otthonukból végzik a vásárlást, így a házhoz érkező termékénél a minőségi faktorból lefaragnak. Számukra továbbra is a bevétel a fontos, és – mivel csökkentettek a termék elkészítésének költségén – ezzel el is értek céljukat. Így termékeik minőségük romlásának következtében kikerülnek az üzletekből és már csak digitális úton lesznek elérhetőek. Itt kerül a marketing a központba, hiszen az üzletekben már nem tudnak forgalmazni, de termékeiket továbbra is el kell adni. Mivel e gyenge minőségű termékek a hirdetések által hamarabb eljutnak az otthonülő vásárlókhoz, nagy valószínűséggel hamarabb megveszik, mint bolti társaikat. A vásárló csak az interneten fog információt találni a termékről, ahol a cég – természetesen – csak a pozitív tulajdonságokat emeli ki, a termék hiányosságait kihagyja vagy hazudik róla. Így a vásárló a termék tényleges ismerete nélkül fog vásárolni.

A piac mai állása egy vállalkozásnak profitálóbba teszi, ha e módszer alapján árul és hirdeti gyengébb minőségű árukat az online vásárlók számára. Hiszen az internetes, telefonos vásárlások során – a jelenleg még tapasztalatlan – interneten és mobilhálózatokon vásárló réteg könnyen meggyőzhető különböző marketingfogásokkal egy termék kifogástalanságáról, így tehát ha a termék hibás vagy selejtes, ugyanúgy eladható, mint a drágább, de jó minőségű – akkor meg melyik az üzlet? Mára már sok vállalkozás ezen könnyen irányítható rétegre alapoz, és napi szinten kihasználja a technikai iránti naivitást, hogy mindent elhittessenek, amit a hirdetésekben leadnak.

Összességében azért gondolom, hogy nem lehet egy olyan marketing felületet biztosítani, ahol az ígéretek és a hirdetések tartalma valós, mert létezik jelen esetben olyan út, amely sokkal profitálóbba egy vállalkozás számára ennél a bevételi módszernél nem foglalkoznak az alkalmazásával, mely emberek megtévesztését, megvezetését igényli, hiszen a kihasználók köreiből csak a pénz számát, minden más másodlagos.

Turóczy Dániel 12. a

SPORT

Hajrá Krúdy!

Hármasugró bajnokaink

Balogh Csengét (9.c), országos 2. helyezettet és Leveleki Bencét (10.c), tizenhatszoros országos bajnokot, ifjúsági EB 12. helyeztjét és Európai Ifjúsági Olimpiai Fesztivál 6. helyeztjét kérdeztük sportjukról, a hármásugrásról.

Mi egy hármásugró feladata?

Csenge: A lényege az, hogy az ugró háromszor ugrik egymást követően, az első két ugrást ugyanarról a lábról indítja, a harmadikat pedig az ellenkezőről.

Hogy kerültek az atlétika ezen ágára?

Csenge: Magát az atlétikát már régebben kezdtem, és ezt igazából az edzők szokták látni, hogy ki miben jó, így az ő tanácsukra maradtam ennél az atlétikai ágnál.

Bence: Én 5.-ben kezdtem el az atlétikát. Eleinte futásokkal próbálkoztam, majd utána indultam el távolugró versenyeken, és – szintén – az edzőm javaslatára kezdttük el a hármásugrást 2 évvel ezelőtt, ami bevált.

Hogyan készültök fel a versenyekre? Mennyi edzésetek van?

Bence: 6 edzésünk van egy héten, minden nap más fajta. Van gyorsasági, ugró, technikai, erősítő.

Csenge: Mindig az év szakaszától függ: van alapozási időszak, amikor jobban hajtanak minket, s ilyenkor az általános állóképességre is nagyobb hangsúly kerül.

Mennyire van időtök más tevékenységre? Előfordul, hogy le kell mondani a szórakozásról?

Bence: Nyilván rengeteg lemondással jár, eleve, amikor versenyszazon van, akkor nem mész bulizni a barátokkal. De, ha az ember életében igazán fontos, értékes valami, nem is érzi „lemondásnak”.

Csenge: Szinte minden hétvégén verseny van, és azt nem hagyhatjuk, hogy annak rovására menjen a szórakozás. De szerintem be lehet osztani az időt, ha valaki meg akarja csinálni, akkor úgy is belefér minden.

Inkább adottságtól/tehetségtől függ, hogy ki milyen jól ugrik vagy lehet fejleszteni?

Csenge: Kell adottság, de mindent kell fejleszteni, tehát nincs olyan, hogy valaki jó benne és nulla edzéssel is jobb lesz, mint a többi, akik nem olyan tehetségesek. Az adottság igazából csak egy alap.

Bence: Az adottságot egy bizonyos szintig/ideig tudod kihasználni, utána egyre nagyobb mértékben számít az edzés, és, hogy mennyit adsz bele.

Milyen érzés egy országos versenyen lenni? Szokatok izgulni?

Bence: Nekünk ez már megszokott. 😊 Én inkább izgatott szoktam lenni, mert várom, hogy ugorhassak és versenyezhessek. Ez azért valamennyire az életünk, ezért edzünk, ezért szenvedünk minden edzésen, hogy ott kihozzuk magunkból a maximumot.

Csenge: Én szoktam izgulni☺ – de mivel ez egyesületi szinten megy, ezért mindig közösen versenyzünk országosan is – s így nem vagyunk egyedül.

Nem unalmas egy csapatjátékhoz képest?

Csenge: Egy versenyen teljesen magadra koncentrálsz, amikor ott vagy a pályán, és ott van az, hogy teljesítened kell, akkor nem lesz unalmas.

Bence: Szerintem külső szemmel sem unalmas, hiszen folyamatosan változik a helyezés, ugorják le a másikat – és valamikor az utolsó ugrás dönt.

Miért szeretik?

Bence: Amikor szenvedsz az edzésen, majd versenyen megjön annak az eredménye, állsz a dobogón és átveszed az érmet, az nagyon felemelő érzés.

Csenge: Azért, mert mindig feszegeted a saját határaidat. Más egy csapatsportban első helyen állni, mint egyedül, mert akkor tudod, hogy egyedül te csináltad, te érted ezt el.

Meddig akarjátok folytatni, mi a célotok vele?

Csenge: Nekem még inkább rövid távú céljaim vannak, most például azért edzek, hogy kijussak az EYOF-ra, mint csapattag - nem csak mint kerettag, ami most vagyok ott.

Bence: Én mindenképpen szeretném folytatni, és vannak hosszú távú céljaim is, például, hogy egy olimpiára ki tudjak jutni. Ezt mindenképp meg akarom csinálni és tenni is fogok érte. Most a nyári VB-re készülök.

Köszönöm az interjút, érjétek el céljaitokat!

Koháry Odett 9. d

Több mint négyszáz fiatal indult a 2017. március 24-26-án Kiskunfélegyházán rendezett tollaslabda országos diákolimpiai döntőben. Péntektől vasárnapig a B-kategóriában, szombaton és vasárnap az A-kategóriában mérköztek a résztvevők hat korcsoportban.

Simon Balázs (9.D) korcsoportjában az országos 2. helyen végzett.

Országos Haditorna Verseny

Az Országos Haditorna versenyen a Sóstói Múzeumfaluban a Krúdy Gyula Gimnázium immár második alkalommal, most 6 csapattal vett részt.

A lelkes Krúdys csapat az ajándék, részvételi pólóban pózol

Kézilabda Amatőr Országos Döntő

Új sportág kapott szárnyra – Megsüvegelendő az országos V. hely

*Mi vihettük a magyar zászlót az ünnepélyes megnyitón!
(elől: Pollák Nándor, Mészáros Sándor, hátul: Mohácsi Ármin, Takács Félix)*

dő, tehetséges diákkal kiegészült csapatot a diákolimpia amatőröknek kiírt versenyére. Januárban kezdetét vette a torna a megyebeli csoportkörökkel, ezek jó alapot jelentettek egy kis összeszokás-hoz, ugyanis edzésből a korlátozott lehetőségek miatt csak három adatott.

A megyei döntőn ugyan a csapatunk alulmaradt egy igen szoros meccsen, de Nagykanizsa visszalépése miatt a Krúdy gárdája is képviselthette magát a Nyíregyházán rendezett országos döntőn.

Egy győztes mérkőzés után az öröm pillanata

Ez a történet az akkori 10.D osztály teszi óráin kezdődött, amikor Takács Sándor tanár úr a tanmenetbe illesztette a kézilabdával való megismerkedést. Az alapszabályok tisztázása után gyorsan mindennaposá vált az órákon való kézizés, ekkor felmerült valakiben a nagy ötlet: induljunk el az amatőr diákolimpiai bajnokságban!

A 2016/2017-es tanév elején tanár úr készséggel nevezte az akkor már több kézilabda iránt érdeklő-

Elsőként három csoportmeccs várt ránk, az első mérkőzés március 30-án, pénteken vereséggel végződött, de a társaság hihetetlen módon összeszedte magát és a másik kettőt megnyerve, csoport másodikként az 5-8. helyekért szállhatott harcba. A vasárnap egy igazán hajtós győzelemmel vette kezdetét és a második meccsen sem okozott csalódást a Krúdy. E módon az iskola történetének első kézilabda csapataként országos 5. helyen végeztünk. Köszönjük tanár úrnak a kézilabda sportág megismerését, elsajátítását, a versenyre való felkészítést, ill. a kedves szurkolóknak a hihetetlen buzdítást. Habár a csapat ked-

venc mondása – „Edzünk, győzünk, be-rúgunk!” – hiányos volt a tréning terén, biztos vagyok benne, hogy egy nagyon kedves emlék marad a csapat minden tagja számára!

Petróczy Dániel 11.d

Csapat balról-jobbra:

*Mácsai Gergő, Takács Félix, Takács Sándor
testnevelő Mohácsi Ármin, Kiss Kende, Kiss
Marcell, Buczászky Dániel, Magyarai Má-
tyás, Juhász Levente, Pollák Nándor, Mészá-
ros Sándor, Petróczy Dániel, Freund Ákos
A képről hiányzik: Pollák Balázs, Varga Péter*

Egy kis ATLÉTIKA és más sportágak, mert ezekben is jók vagyunk!

Városi, megyei, országos diákolimpiai versenyek

Hidas Réka 11. d
VI. kcs. 800 m
I. hely

Juhász Maja és Kiss Doróttya 11.d
VI. kcs 1.500 m I. hely

Garai Georgina
12. évfolyamos tanuló
3.000 m-en verhetetlen volt a városi-megyei diákolimpián, valamint a megyei mezői futóversenyen.

Juhász Maja 10.d
IV. kcs 1.500 m II. hely

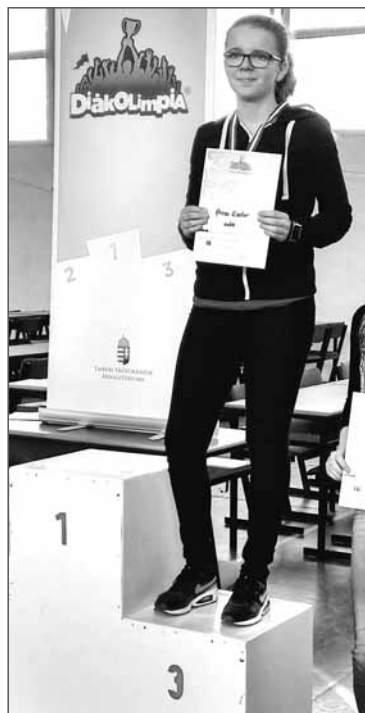
Németh Eke Lilla 7.d – sportága: kardvívás
Országos Diákolimpiai döntő IX. helyezett

Boldog mosoly
az olimpiai bajnok Szilágyi Áron társaságában

Úgy indultam el erre a versenyre, hogy mi lenne ha..., mert minden vágyam az volt, hogy egy országos döntőn az első 3 helyezettben benne legyek!! Annyira nem volt új nekem ez a verseny, mivel már több alkalommal jutottam ki csapatban és egyéniben is az országosra, de eddigi pályafutásom során számomra ez volt a legidegvesztőbb verseny, hisz szinte ugyanolyan erősségű játékosok mérköztek meg egymással. Nagyon szoros volt az élmény. Elégedett vagyok magammal, mivel a 9 meccsből csak 2 játszmát veszítettem (azt is az első 2 helyezettől), és én úgy gondolom, hogy ez egy reális eredmény, mivel a sakkot csak hobbiként űzöm.

Orosz Eszter 9.d

Országos Diákolimpia – Orosz Eszter 9.d sakk egyéni III. hely

*Diákolimpia megyei bajnok és Országos Diákolimpia VII. helyezett csapata
balról –jobbra: Gyüre Fruzsina 11.d,
Nagy Bettina 7.d, Gerle Zsanett 11.a*

Diákolimpia országos döntőjén részt vett tanulók és testnevelők

Külső egyesületekben versenyző diákjaink is szép eredményeket értek el. Tájéfutóink minden tagja a megyei döntőről országos döntőbe került. Balról-jobbra:
 Balku Nóra 11.d, VI. kcs. I. hely,
 Sztojka Milán IV. kcs. I. hely
 Tóth Johanna VI. kcs. III. hely
 a képről hiányzik
 Balku Levente IV. kcs. II. hely

Kosárlabda

Amatőr kosárlabdacsapatunk Debrecenben Mikulás Kupán vett részt. Tapasztalatszerzés, versenyhelyzet, játéksituációk és taktika volt a fő szerep. Jó lehetőség volt olyan csapatok ellen játszani, akik az elmúlt bajnoki évben országos döntősök voltak.

Nem vallott szegyént csapatunk az országos döntőkön folyamatosan résztvevő ellenfelek között.

Országos VII. helyezett a Krúdy „B-kategóriás” kosárlabda-csapat!

A Krúdyban mindig is nagy hagyománya volt a kosárlabdázó fiatalok nevelésének. Az elmúlt években az „A-kategóriás” diákolimpiai küzdelmek mellett több sportágban – többek között a kosárlabdában is – megrendezésre kerültek a „B-kategóriás” (amatőr, igazolással nem rendelkező sportolók) versenyek.

A 2015/16-os tanévben már szerepeltünk krúdys kosárcsapatával, azonban akkor még kénytelenek voltunk megelégedni a megyei döntő 2. helyezésével, miután a ÉVISZ csapatától vereséget szenvedtünk.

Az előző év hibáiból tanulva – és a bizonyítási vágytól fűtve – vágott neki a csapat a 2016/17-es idénynek. Kovács Tibor és Takács Sándor tanár urak vezetésével egyre rendszeresebb és magasabb szintű edzőmunkák kezdődtek, és az első fordulók fölényes győzelmei után egyre közelebb került a csapat az országos döntőben való részvétel jogának kiharcolásához. Ehhez azonban még egy nagy akadályt le kellett küzdenie a csapatnak... Az ÉVISZ-t. A meccs kemény küzdelmet hozott, amely végén azonban – az előző évért revansot véve – a krúdys csapat örülhetett, így biztossá vált az országos döntős szereplés.

A döntőnek az idei évben Pécs városa adott otthont 2017. 04.07-04.09. között az ország 20 legjobb csapatának részvételével. A sérülések és betegség miatt megfogyatkozott krúdys csapat hatalmas meglepetésre első 3 meccsét megnyerve, csoportelsőként jutott tovább a legjobb 8 közé.

A megyei döntő győztes csapata

felső sor, balról jobbra:
Kovács Tibor, Mészáros Sándor,
Zólyomi Szabolcs, Vízi Roland,
Takács Sándor,
Szöllősi Bence, Zöldesi József.

Alsó sor, balról jobbra:
Takács Félix, Márczi Levente,
Leveleki Bence, Tarek Ferenc,
Kovács Gergely

A 4. és 5. meccsen kezdtek el mutatkozni a fáradtság és a létszámhiány jelei, így ezen a 2 meccsen a csapat vereséget szenvedett, azonban még mindig versenyben volt az előkelő 7. helyért, amelyet a döntő utolsó napján meg is szerzett a krúdys legénység.

A csapat sikeréhez a szezon egészében hozzájárultak a kiváló egyéni teljesítmények, a csapat összetartása és összhangja, valamint a döntőre Farkas István tanár úrral kiegészült edzői stáb áldozatos munkája.

Takács Félix 12. b

**Kosárlabda B33 –
Megyei döntő és
országos elődöntő után
Országos döntőbe jutott
a csapat**

Balról-jobbra:
Kovács Tibor testnevelő,
Keul Tamás,
Farkas Dániel,
Elek Tamás,
Szerényi Zoltán,
a képről hiányzik
Balogh Bendegúz

Országos elődöntőig jutottak:
Kiss Kende Csongor,
Mohácsi Ármin,
Vizi Roland

Városi Diákolimpia IV. korcsoport fiú Megyei Bajnok – országos döntő résztvevője

Balról-jobbra
Kovács Tibor testnevelő,
Bodnár Balázs,
Hengersperger István,
Nagy Márk,
Takács Sándor testnevelő,
Petróczy Kornél,
Tömöri Péter,
Paulik Máté,
Zsigó Miklós,
Balla Dénes,
Csikós Botond,
Metzner Martin,
Kun Ágoston,
Botrágyi Tibor,
Magyari Gergő

Kosárlabdacsapatunk megalakulása egy edzőtáborral kezdődött 2016-ban. Akkor még csak ismerkedtünk a sportággal. Tanárnőnk, és egyben edzőnk, Varga Csoba Erika vezetett be minket a kosárlabda csodálatos világába. Később, pár edzőmeccs után, bátorságunk támadt az országos diákolimpia profi és amatőr bajnokságába is benevezni. A profi bajnokságon országos 8. helyezést értünk el, míg az amatőr bajnokságon megyei 2. helyezést. Ezek alatt rengeteg tapasztalatot és meccsrutint szereztünk, ami ebben a sportágban elengedhetetlen. Alig 1

évnyi kosarazás után a csapatunk büszkén tekint az elért eredményekre, és boldogan várjuk a jövő év megmérettetéseit is.

Csapattagok:

Herczku Maja, Balogh Zsófia, Molnár Orsolya, Cserés Zsófia, Endrédi Flóra, Gazdag Olívia, Greksza Mária, Harsányi Panna, Juhász Zsófia, Hidas Réka, Kovács Orsolya, Horváth Evelin, Szabolcsi Henrietta, Fényes Dorina, Kotricz Hédi

Eredmények 2016/2017 tanév

Amatőr Diákolimpia

Kosárlabda, VI. kcs., fiú Megyei II. hely, Országos Döntő VII. hely

Leveleki Bence,	Takács Félix,	Vizi Roland,	Zöldesi József,
Márczi Levente,	Tarek Ferenc,	Zólyomi Szabolcs,	Kovács Gergely
Mészáros Sándor,	Vígh Botond,	Bodnár Ákos,	

Kézilabda V.-VI. kcs. Megyei II. hely, Országos Döntő V. hely

Leveleki Bence,	Pollák Nándor,	Freund Ákos,	Petróczy Dániel,
Takács Félix,	Pollák Balázs,	Juhász Levente,	Magyari Máttyás,
Mészáros Sándor,	Bucsánszky Dániel,	Kiss Kende Csongor,	Mácsai Gergő,

Megyei Diákolimpia

Kosárlabda IV. kcs. fiú I. hely

Bodnár Balázs,	Balla Dénes,	Magyari Gergely,	Tömöri Péter
Zsigó Miklós,	Csikós Botond,	Metzner Martin,	
Nagy Márk,	Botrágyi Tamás,	Paulik Máté,	
Hengsperger István,	Kun Ágoston,	Petróczy Kornél,	

Városi Diákolimpia

Labdarúgás

IV. kcs. VII. hely

Bodnár Balázs,	Hengsperger István,	Kósa László,	Paulik Máté
Zsigó Miklós,	Balla Dénes,	Mezei Balázs,	
Nagy Márk,	Petróczy Kornél,	Orosz Róbert,	

Megyei Diákolimpia

Sakk

VI. kcs.	I. hely	Melik Gábor
	II. hely	Blahota Réka
V. kcs.	I. hely	Orosz Eszter
	II. hely	Varga Marcell
IV. kcs.	I. hely	Nagy Bettina
VI. kcs. csapat	I. hely	Nagy Bettina, Gyüre Fruzsina, Gerle Zsanett
	II. hely	Melik Gábor, Petó Dávid, Varga Marcell, Gergely Ákos

Országos Diákolimpia

Sakk

VI. kcs. csapat	VII. hely	Nagy Bettina, Gyüre Fruzsina, Gerle Zsanett
V. kcs. egyéni	III. hely	Orosz Eszter

Megyei Diákolimpia

Korcsolya

IV. kcs. 200 m	I. hely	Zsigó Miklós
400 m	I. hely	
800 m	I. hely	

Diákolimpia megyei döntő

Mezei futás

I. hely	Garai Georgina
IV. hely	Németh Csaba
II. hely	Bajzáth Péter

Diákolimpia országos döntő

Mezei futás

XIII. hely	Bajzáth Péter
------------	---------------

Fair Play Kupa MLSZ labdarúgás, városi

X. hely

Tóth Mózes, Petróczy Kornél, Tukacs Péter, Magyarai Mátyás, Vajda Kristóf
 Petróczy Dániel, Mészár Máté, Vigh Botond, Karsai István,

Diákolimpia országos döntő frizbi

VIII. hely

Tóth Gergely, Pollák Nándor, Elek Tamás, Hegymegi Bálint, Keul Tamás
 Hegymegi Bence, Komlói Teréz, Jeles Áron, Lescheta Balázs,
 Éles Dávid, Gerle Zsanett, Bodnár Tamás, Major Dóra,

Diákolimpia városi döntő Atlétika

100 m	II. hely	Leveleki Bence	800 m	I. hely	Hidas Réka
200 m	I. hely	Leveleki Bence	100 m	I. hely	Balogh Csenge
1.500 m	I. hely	Garai Georgina	200 m	I. hely	Balogh Csenge
100 m	I. hely	Varga Péter	távolugrás	I. hely	Balogh Csenge
200 m	I. hely	Varga Péter	1.500 m	I. hely	Kis Dorottya
súlylökés	I. hely	Tökési Levente	1.500m	II. hely	Juhász Maja
súlylökés	II. hely	Paulik Bence	1.500 m	II. hely	Bajzáth Péter
diszkosz	II. hely	Tökési Levente	távolugrás	II. hely	Nagy Dániel
diszkosz	III. hely	Paulik Bence	4x100 m fiú	I. hely	Takács-Leveleki
3.000m	I. hely	Bajzáth Péter			-Varga-Nagy

Megyei Diákolimpia Tájfutás normál táv

IV. kcs	I. hely	Sztojka Milán	VI. kcs.	I. hely	Balku Nóra
	II. hely	Balku Levente		III. hely	Tóth Johanna

Országos Diákolimpia kardvívás

IV. kcs.	IX. hely	Németh Eke Lilla
----------	----------	------------------

Diákolimpia megyei verseny eredmények

1.	*Varga Péter	11.c	Távolugrás	I. hely	663 cm
2.	*Leveleki Bence	10. c	Távolugrás	I. hely	720 cm
3.	*Nagy Dániel	10 .c	Távolugrás	I. hely	620 cm
4.	*Garai Georgina	12.c	1.500 m	I. hely	5:50,53
5.	Bajzáth Péter	11.a	1.500 m	III. hely	5:13,1
6.	Bajzáth Péter	11.a	3.000 m	III. hely	11:31,3
7.	*Tökési Levente	11.c	diszkosz	II. hely	42.77
8.	*Tökési Levente	11. c	súlylökés	I. hely	13.31
9.	*Paulik Bence	10.d	Súlylökés	II. hely	13.11
10.	Paulik Bence	10.d	diszkosz	V. hely	35.28
11.	*Balogh Csenge	9. c	100 m	I. hely	12.3
			200 m	I. hely	26.2
			távolugrás	I. hely	514 cm
11.	*Sztojka Milán	7.d	tájfutás	I. hely	
12.	*Balku Levente	8.d	tájfutás	II. hely	
13.	*Balku Nóra	11.d	tájfutás	I. hely	
14.	*Tóth Johanna	11.b	tájfutás	III. hely	

A csillaggal jelölt sportolók eredményükkel Diákolimpia országos döntőbe kerültek !

Összeállította: Takács Sándor

ÉLETÜNK

*„Micsoda boldogság az, jónak lenni.
A világon ez a legtisztább, legvalódibb öröm.”*

Krúdy Alapítvány

Az Alapítvány székhelye: 4400 Nyíregyháza, Epreskert u. 64.

Az Alapítvány célja:

Az Alapítvány a feladatok megvalósítása útján elősegíti a nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium már érettségizett diákjainak együttműködését és együttes tevékenységét a Gimnázium anyagi és erkölcsi támogatásáért, jó hírnevének öregbítéséért, továbbá e tevékenységeket maga is támogatja. A támogatáson keresztül célja továbbá a mindenkori gyakorló diákok képzésének elősegítése, az egykori és a gyakorló diákok közötti kapcsolat elmélyítésének anyagi támogatása.

Mindezek alapján az Alapítvány közhasznú tevékenységet lát el

E célok megvalósítása érdekében az Alapítvány feladatai:

- Támogatást nyújt a Gimnázium részére az alapítványi célok megvalósítása végett;
- Elősegíti a tehetséggondozást, a tanulmányi vagy más szempontból kiemelkedő diákok iskolai, ül. iskolarendszeren kívüli tanulmányainak, ül. e tanulmányok folytatásának támogatását;
- Az alapítványi célok megvalósítása érdekében előadásokat, tanfolyamokat, kiállításokat, művészeti, kulturális és sport programokat szervez és támogat;
- Széles körben támogatást nyújt a Gimnázium és volt diákjai kapcsolattartásának elmélyítésében, és s kapcsolatok keretében rendezvényeket szervez;
- Megfelelő publicitást teremt a célként megfogalmazott eredmények elérése érdekében;
- A tehetséggondozást és a kiemelkedő diákok támogatását ösztöndíjak és pályázatok útján is végzi;
- Működéséhez szükséges körben a feladatok megvalósítása érdekében non profit gazdasági tevékenységet folytat.
- Az Alapítvány vállalkozási tevékenységet csak közhasznú céljainak megvalósítása érdekében, azokat nem veszélyeztetve végez. A gazdálkodása során elért eredményét nem osztja fel, azt az alapító okiratban megjelölt tevékenységére fordítja.
- A SZJA 1 %-ból befolyt összeget a következő év szeptemberéig az intézmény tanulói javára fordítja, a végzős évfolyamot osztályonként 50.000 ft-tal támogatja, amely jutalomkönyvekre fordítandó a tehetséges tanulók számára.

Az Alapítvány nyitott, ahhoz bármely bel- vagy külföldi természetes vagy jogi személy csatlakozhat névvel vagy anonim módon, amennyiben az Alapítvány céljaival egyetért és gyarapítja annak vagyonát.

Az Alapítvány képviselőt és vagyonának kezelését az élén álló Kuratórium látja el, melynek munkáját az elnök vezeti. A Kuratórium 9 főből áll, elnökét és titkárát a tagok egyszerű többséggel választják.

A Kuratórium személyi összetétele az alábbi:

A Kuratórium elnöke: Rák Tiborné
Kuratóriumi tag, gazdasági vezető: Petrilla Árpádné
Kuratórium titkára: Dr. Vasas József

Kuratóriumi tagok: Hudivók Róbert Dombrády László
Baksa Ferencné Kecsoné Bodnár Mária
Chriszt Gyula Ákos Zsuzsanna

Az Alapítvány határozatlan időre alakult, önálló jogi személy, melyet a Ptk-ban megjelölt jogok illetnek meg, ill. kötelezettségek terhelnek.

Az Alapítvány pártoktól független. Az Alapítvány országgyűlési képviselőjelölt állítását és támogatását nem végezte, nem végzi és ezt a jövőben is kizárja tevékenységéből, részükre anyagi támogatást nem nyújt, és közvetlen politikai tevékenységet nem folytat.

*Rák Tiborné
a Kuratórium elnöke*

Krúdy Sportalapítvány

A Krúdy nem csak matematika-fizika. Nem csak biológia-kémia. Nem csak a tanulásról, a tanulmányi versenyekről és a továbbtanulásról szól. Krúdysnak lenni sokkal több, egyfajta életforma, egy olyan életérzés, ami semmi máshoz nem hasonlítható. Az iskola a sok tanulás ellenére is lüktet, pezseg, ahol mindig történik valami, ahol mindig lehet valami újat alkotni, és ahol a diákok mindig újabb kihívásokat kereshetnek.

Ennek az életérzésnek a kialakulásában elvülhetetlen szerepe volt-van a sportnak, az iskolai sportéletnek. A mozgás, a versenyzés, a sportsikerek, a sportban való sokoldalúság ugyanúgy a Krúdysok sajátja, mint a lelkiismeretes tanulás és a sikeres érettségi. A Krúdy, alapításától kezdve a sport egyik megyei fellegvára, annak ellenére, hogy a felvételi eljárásban nem ez alapján válogatjuk diákjainkat. Mivel azonban a diákjaink tanulásban való szorgalma és elszántsága a sporttevékenységükben is érvényesül, nem csodálkozhatunk a sport iránti elkötelezettségen és a rengeteg sportsikeren.

A sportnak az iskolában betöltött meghatározó szerepe készítette elődeinket arra, hogy jó húsz éve megalapították a Krúdy Sportalapítványt. Az akkori iskolavezetés, lelkes szülők és sportot kedvelő, a diákok sorsát szívükön viselő helyi vállalkozók döntöttek úgy, hogy létrehoznak egy alapítványt, mely az iskolában működő – és elsősorban a tanulmányi munkát támogató – másik alapítvány mellett kizárólag a diákok sportéletét kívánja segíteni.

A hangos gondolkodás utáni konkrét cselekvést az ebbe indokoltá, hogy a rendszerváltást követően az állam jelentősen kivonult a sporteseményekkel kapcsolatos költségek finanszírozásából, így a versenyek egyre többre kerültek a diákok és szüleik számára. Az intézmény úgy gondolkozott – és mai napig igyekszik azt az elvet követni –, hogy ha a diákjaink az iskolájuknak szereznek jó hírnevet, az iskolát népszerűsítik kiváló eredményeikkel, akkor az iskola igyekezzen ehhez olyan módon hozzájárulni, hogy a szakmai felkészítés mellett a versenyeztetés költségeit is próbálja előteremteni, illetve a legkiemelkedőbb versenyzőit méltóképpen jutalmazni.

Az alapítvány létjogosultságát mutatja, hogy a mai napig működik, és egyre nagyobb szükség van a tevékenységére. Az iskolai sportélet profilját eleinte egyértelműen a kosárlabda határozta meg, így az alapítvány tevékenysége is sokáig csak ennek a sportágnak a támogatására korlátozódott. A segítségünket persze meghálálták diákjaink, rengeteg országos döntőbe jutással, helyezéssel, sőt országos bajnoki címekkel igazolták, hogy a támogatásunk jó helyre került. Örvenedes tény ugyanakkor, hogy az utóbbi években – jórészt ösztönzésünkre is – folyamatosan bővül azon sportágak köre, amelyekben diákjaink versenyeznek, és amelyekben jelentős eredményeket is fel tudnak mutatni. Csapat sportágak közül látványosan erősödött a fiú foci, a lány röplabda és strandröplabda, illetve mindkét nem atlétika és sakk iránti érdeklődése. Már ezekben a sportágakban is megyei és országos döntőkkel büszkélkedhetünk, sőt sakkban már komoly országos eredményeket is hoztak diákjaink. Tanulóink sokoldalú érdeklődését jelzi ugyanakkor, hogy egyre erősebb a frizbicsapatunk, egyre sikeresebbek a kézilabdázóink, az amerikai focistáink, biatlon, duatlon és triatlon versenyzőink, és világversenyeken érnek el helyezést diákjaink pl. íjászatban, sportlövészetben, küzdősportokban és lovaglásban is.

Az alapítás után az alapítvány sokáig adományokból és az iskolához kötődő szülők 1%-os SZJA felajánlásából működött, azonban a rengeteg sportoló diák, az egyre több verseny és az egyre szebb versenyeredmények továbblépésre készítették a mindig segíteni akaró kuratóriumot. Egy olyan rendezvény megteremtésében gondolkodtunk, amely méltó a krúdys hangulathoz, lelkesedéshez és versenyszellemhez; ami népszerű lehet a diákjaink és szüleik körében, és ami egyúttal segítheti az alapítványunk további működését azáltal, hogy bevételt is eredményez számunkra. Így született meg a mára talán már iskolánkon kívül is ismert Krúdyfeszt rendezvényünk. Az esemény kiindulópontja az iskolában már az alapítástól beindult kosár-kupa volt, ami az utóbbi évtizedekre hagyományosan öreg-diák kupává vált. A rendszeresen március közepén megrendezendő kupa jól érzékeltette számunkra, hogy a volt krúdysok milyen erősen kötődnek

korábbi iskolájukhoz, mennyi segítséget képesek megadni a mai diákok minél alaposabb felkészítéséhez. Ezt alapul véve gondoltunk egy olyan sportnap megrendezésére, ami egyúttal családi nappá is szélesedne, és az öreg diákok mellett a jelenlegi diákokat és főleg a szüleiket is bevonnánk, ami tovább erősíthetné bennük a Krúdyhoz való tartozást, és azt a meggyőződést, hogy a legmegfelelőbb helyre adták a gyermeküket. A Krúdyfeszít ötletét nagyon pozitívan fogadták mind a diákok, mind a szülők, így hat alkalom után bátran kijelenthetjük, hogy hagyományt teremtetünk.

A nap egyfajta áprilisi tavaszcsalogató akció, ahol a legtöbb minden a szabadban, az iskolaudvaron zajlik. A diákok tucatnyi sportágban versenyeznek, egyéniben és csapatban is, persze a szülők aktív részvételével. A versengés lényege, hogy minél többen jelentkezzenek, minél több embert tudjon a nap megmozgatni. Pontokat már a jelentkezésért is lehet kapni, így nem csoda, hogy nagy az érdeklődés minden sportág iránt. A versenyek osztályonként is zajlanak, a nap végén kihirdetjük a legeredményesebb osztályokat. A szülők mindeközben szintén versengenek, osztályok közötti főzőversenyben mérik össze tudásukat. A verseny lényege, hogy az osztályok az elkészített ételeiket kóstolójegyekért árúsítják, mellyel az alapítványt támogatják. Az iskola sportpályáján több száz anyuka-apuka sűrög-forog, süt-főz-árúsít, miközben időnként elrohannak egy-egy pingpong vagy focimeccsre, esetleg sorversenyre. A programot színesíti, hogy az udvaron felállított színpadon egész nap változatos zenés-táncos produkciók zajlanak, ahol ma már nem csak iskolánk növendékei, hanem nagyon sok külsős csoport is szórakoztatja a résztvevőket. A nagy pörgés közben pedig, akinek mégis akad egy kis szusszanásnyi ideje, az udvar különböző pontjain lévő kreatív játékokat is kipróbálhatja. A nap végén, az eredményhirdetésen díjazzuk a főzésben és az összesített versenyben legjobban szereplő osztályokat, melyek során állatkerti belépőket, kalandpark belépőket, bowling utalványokat, éjszakai fürdőzést, fesztiváljegyeket, vízitúrát, pizza- és cukrászdautalványokat stb. adunk a legjobbaknak. A nap egy igazi felhőtlen kavalkád, sok nevetéssel, kellemes beszélgetésekkel, sokoldalú szórakozással. A rendezvényt a visszajelzések alapján a kuratórium évről évre próbálja fejleszteni, színesíteni, hogy mindig tartogasson valami újat a résztvevőknek. Így válik kezdeményezésünk lassan krúdys hagyománnyá.

Az alapítvány az éves bevételeiből a diákok edzéseinek költségeit, a tömegsport lehetőségeinek bővítését és a versenyekkel kapcsolatos költségek kifizetését igyekszik támogatni. Fontosnak tartjuk ugyanakkor legkiválóbb versenyzőink díjazását is. A ballagáson köszönjük meg a végzős évfolyam legsikeresebb sportolójának az iskola érdekében kifejtett sporttevékenységét. A legjobbak pénzjutalommal járó emléklaplakettet kapnak, a többiek pedig elismerő oklevélben részesülnek.

A Krúdy Sportalapítvány kuratóriuma ezúton is szeretné megköszönni a szülők és a diákok munkáját, a sportélethez való hozzáállását, mellyel hozzájárulnak ahhoz, hogy az alapítványunk továbbra is működjön, és hasznos tevékenységet folytasson. Az eredmények, a széles körben tapasztalt lelkesedés, az őszinte és önzetlen támogatások pedig arra ösztönzik a kuratórium tagjait, hogy tovább gondolkodjanak, és újabb megoldásokat keressenek az alapítvány tevékenységének, lehetőségeinek szélesítésére.

Szerényi Róbert
A Kuratórium elnöke

A KrúdyFeszt

A sulinkban már nincs is tanév Krúdyfeszt nélkül, ez már egy igazi hagyományos családi rendezvény. Ilyenkor minden a szórakozásról, a sportról és az aktív pihenésről szól. Senki sem foglalkozik a tanulással és a dolgozatokkal, mindenki próbálja jól érezni magát és kihasználni ezt a lazulós napot. Kicsit ilyen csapatépítő tréninges feelingje van számomra, hiszen a szüleink itt ismerik meg egymást és a tanárainkat is igazán, valamint rengeteg osztályversenyen is részt veszünk, amiken közösen próbálunk nyerni – vagy ha nem, kiválóan érezni magunkat – együtt!

Tavaly már egyszer voltam a feszten – bár még „külsősként” – és akkor is nagyon élveztem, pedig különösebben semmiben sem vettem részt. Most jöttem rá igazán, hogy teljesen más krúdys diákként részt venni rajta, a megszokott környezet és az ismerős emberek által sokkal jobban el tudtam magam engedni, és ténylegesen a közösség tagjának éreztem magam.

Ezen a napon egyszerűen nem lehet unatkozni! Legfőképpen a csapatversenyek hozzák meg a hangulatot, hiszen minden osztály a legjobbra törekszik és próbál nyerni.

A lányokkal mi fociban próbáltunk szerencsét, de ... eléggé porig aláztak minket – amire nem vagyunk büszkék –, de ettől függetlenül imádtuk minden percét a meccseknek. Aztán szurkoltunk a többieknek, akik kosaraztak és floorballoztak. Ők több sikerrel jártak, mint mi, így megvédték az osztály becsületét a mi nevünkben is. A szülőknél is akadt egy-egy hely csapatokban, és a végén jobban élvezték, mint a gyerekeik – főleg a futball ragadta magával az apukákat. Aki pedig nem csapatjátékos szellem/jellem, az megmérkőzhetett asztaliteniszben és sakkban.

Alaphangulatot mindig kell teremteni bármilyen rendezvényen, hogy az embereknek megjöj-jön a kedvük és energikusak legyenek. Ezt pedig nem is lehetne mással elérni, csakis zenével! Az nem számít, hogy pop, rock, vagy elektronikus - csak legyen ritmusa. Szerencse, hogy számtalan tehetséges énekes van a sulinkban, és mindegyikük örömmel énekelt a sportolóknak vagy sütőgető felnőtteknek. Az ételeken pedig meglátszott, hogy jó hangulatban készültek, mert finomabbnál finomabbakat kóstolhattunk. Volt gyros, kürtőskalács, különféle édességek és még rengeteg streedfoodos-étel, amit csak felkaptál és már vihetted is magaddal. Szóval, ha éhes lennél, vagy kifáradtál és szükséged van energiára, pánikra nincs ok: itt aztán lehetett enni rendesen!

Ezek után még mindig voltak programok. Az élő csocsó még engem is meglepett, amikor megláttam, de rengetegen kíváncsiak voltak rá és kipróbálták. A falmászás is eszméletlenül jópofa dolog volt, ami alpból jó ötlet, mert sokan szeretik ezt a sportot hobbiként is. A két legpoénosabb program pedig a buborékfoci és a szumó volt, szinte mindig teltházás formában ment a játék. Mindkettőben van rajtad egy hatalmas dolog (buborék, öltözet), amitől nem tudsz normálisan mozogni, és garantált, hogy elesel – ez pedig megmagyarázza, hogy miért is vicces.

Késő délután már azt csináltunk, amit csak szerettünk volna – mi például még játszottunk pár lazább kosármecset –, aztán fáradtan hazamentünk. Az egész Krúdyfesztnek van egy sajátos hangulata és légköre, ami annyira pörgős és felszabadult, hogy nagyon gyorsan telik az idő, és észre sem veszed, de már vége is a napnak. Volt krúdysok is vissza szoktak látogatni ilyenkor, hogy találkozzanak tanáraikkal és barátaikkal. Szóval mindig rengeteg ember van a gimiben, és egytől egyig mindenki fergetegesen érzi magát ebben a „nagy családi hangulatban”, de igazából ez a lényege az egésznek: hogy közösen jól érezzék magukat az emberek egy remek szombati napon. Remélem, ez szokás sokáig meg fog még maradni - és mi is visszajöhetünk majd egyetemista korunkban is.

Májner Melinda 9.c

Diákélet a Krúdyban

A 2016/17-es tanévben változatlanul folytak le a DÖK által szervezett programok. Nyár végén rendeztük meg a Verébtábort, ahol megismerkedhettek az új diákok a jövődébeli osztálytársaikkal, osztályfőnökeikkel, tanáraikkal. Az új évfolyam tanulói három napon át töretlen lelkesedéssel vettek részt különböző feladatokban, ahol megmutathatták ügyességüket, elszántságukat, kiélhették kreativitásukat és színészi tehetségüket (már ha volt nekik).

A tizenkét csapat elszántan versenyzett, még a hetedikesek is, akik csupán egy napra érkeztek – de annál több élménnyel távoztak. A tábor lehetőséget adott az osztályoknak, hogy valamennyire összeszokjanak – már amennyire négy nap alatt össze lehet boronálni csaknem negyven diákot. Mindenestre valamennyien pozitív élményekkel tértek haza és újult erővel vágtak neki a tanévnek. A második megméretetésük a Verébatató volt, amikor egy péntek délutáni sorversenyen mérköztek meg egymással osztályonként a kilencedikesek és a hetedikesek. A versenyt a 9.B osztály nyerte, a győzelemmel képviselték az iskolánkat a városi verébataton is, ahol szintén felülkerekedtek a többi indulón.

Novemberben következett a Halloween. A tanulók magukra öltötték a legijesztőbb maskaráikat, álarcukat. Ismét megmutathatták tehetségüket azok a kreatív diákok, akik saját kezűleg készült jelmezben töltötték a napot.

A II. Krúdys bál egyike volt az idei nagyobb eseményeknek. A gimnázium tanulói december 10-én este is az iskolában voltak, hogy kulturált módon szórakozzanak. Az épület auláját égő-sorok és lufik díszítették – ezzel meghitt hangulatot kölcsönözve a táncparkettnek, ahol egész este ropták a táncolni vágyó diákok. A diákönkormányzat tagjai mindent megtettek a zavartalan szórakozás érdekében. Az est fénypontja – a jelenlévők szavazatai alapján – a bálkirály és bálkirálynő kihirdetése volt.

Idén a Farsang és a 12 órás kosár egy napra estek. Ez nem okozott gondot senkinek, rengetegen vettek részt egyaránt a kosármecceken és öltöztek be farsangi jelmezbe. A 12 órás kosáron a csapatok szakadatlanul játszották a mérkőzéseket vagy szurkoltak együtt osztálytársaiknak, barátaiknak. A rendezvény minden évben összekovácsolja a diákságot, ezen a napon mindenki egy emberként biztatja a csapatát vagy harcol a győzelemért.

Ezek a tervek nem sikerülhettek volna a diákönkormányzat nélkül, ami idén is új vezetőséggel működött. A DÖK teendőiről Várad Miklóst, az idei elnököt kérdeztem, akit a Verébatatóval egy időben választottak meg a diákok. Az iskola vezetősége és diákönkormányzati vezetőség tagjai – Török Ferenc, Mácsai Gergő, Vigh Botond, Lévai Roxána – mindenben támogatták, segítették az elnököt. Elsődleges céljuk volt a fiatal, vállalkozó szellemű diákokból egy összetartó csapatot kovácsolni, amihez nagyban hozzájárultak a DÖK Túrák, ahol a diákönkormányzat tagjai egy hétvégét együtt töltöttek, ezzel megalapozva, majd erősítve az együttműködést. Az általuk szervezett események sikere a lelkes diákoknak köszönhető, akik egész évben segítették az elnök és a vezetőség munkáját.

Miklós előtt áll még egy verébtábor megszervezése, ahol – reményei szerint – továbbadhatják a krúdys hagyományokat és a krúdys szellemet.

Lévai Roxána 11. d

Rólunk írták...

Akitől felpezsdül a nyíregyházi diákélet

2016.09.19.

A nyíregyházi Mustárház Ifjúsági és Információs Iroda egy korábbi programján találkoztunk először **Mácsai Gergő**vel, akinek szervezőképességére és kreativitására már akkor felfigyeltünk. Azóta megtudtuk, hogy a Krúdy Gyula Gimnázium 17 éves tanulója szinte minden idejét annak szenteli, hogy kiálljon a diákok érdekeiért és megannyi izgalmas, egyedi programot szervezzen – ezért tagja a Diákpolgármesteri Irodának is, iskolájában pedig jelenleg a Diákönkormányzat elnöke. A fiatal sportos fiú szabadidejét legszívesebben barátaival tölti, és, hogy mi ösztönzi munkája során, interjúnkból kiderül.

Miért tartod fontosnak, hogy foglalkozz a nyíregyházi fiatalokkal, kiállj értük bizonyos témákban?

Nyíregyházán sajnos a fiatalok sokszor passzívak, nem töltik együtt szabadidejüket. Én úgy látom, hogy ha akár egy ismerőstől, baráttól, osztálytárstól azt a megerősítést kapják, hogy igenis egy adott közösségi program jó, és érdemes részt venni rajta, az valóban hatásos tud lenni. Ezért gondoltam, hogy fontos az, hogy képviseljem az érdekeiket, és a különféle szervezetekben olyan programötletekkel álljak elő, melyeknek közösségformáló és összehozó ereje van. Nagyon szeretném, ha a városnak összetartó diákserege lenne, ami akár példaértékű lehetne más nagyvárosok számára is.

Melyik általad szervezett eseményre emlékszel vissza legszívesebben?

Számomra a legmaradandóbb, és egyben legnagyobb volumenű program a Diákpolgármesteri Iroda és a Mustárház támogatásával létrejött első nyíregyházi Pokémon-vadászat volt, melyet augusztusban rendeztünk. Nagyon jó érzés volt egy kreatív és lelkes csapat tagjai közé tartozni, és végül a rendezvényünknek is pozitív visszhangja volt, több mint száz résztvevővel zártunk.

Véleményed szerint mi kell ahhoz, hogy egy rendezvény elnyerje a fiatal közönség tetszését?

Szerintem nincs olyan, hogy rossz program. Minden érdeklődési körű diák meg tudja találni azt az eseményt, ahol igazán jól érzi magát, legyen szó zenéről, táncról, sportról vagy egyéb szabadidős elfoglaltságról. Azonban ami nagyon fontos, az a jól szervezettség – ez áll minden sikerrel záródó rendezvényünk mögött.

Ha már a szervezésnél járunk, szerinted mi egy jó szervező titka?

Legyen érdeklődő, nyitott, hallgassa meg mások véleményét is, hiszen a közönség az, akinek idezőjelben a kedvére kell tenni egy-egy rendezvény alkalmával. Fontos az, hogy két lépéssel előre járjon az illető, és ne okozzon problémát semmilyen esetleges fennakadás vagy változás, rugalmasan álljon a dolgokhoz.

És végezetül... Mit szeretsz leginkább a munkádban?

Nagyon szeretem egyrészt azt a folyamatot, amikor az ötleteimből és terveimből közös erővel megvalósul egy program, másrészt pedig azt, amikor ezek az események jól sülnek el, és pozitív visszhangot váltanak ki. Az iskolai rendezvényeknél plusz öröm az, hogy a segítségével öregbíthettük az iskola hírnevét.

szöveg és képek: Farkas Fanni

(megjelent: <https://hellonyiregyhaza.hu/tartalom/889/akitol-felpezsdu-a-nyiregyhazi-diakelet-2016-09-19>)

Juhász Luca 8.d

ALFA ÉS OMEGA

„Menj hajós, vitorláidra szívek vannak hímezve!”

7.D

A legnagyobb változás ebben a tanévben történt velünk. Közel két évvel ezelőtt több mint százan szerettünk volna a krúdyok lenni, s csak nekünk, harminchetünknek sikerült bejutnunk az ország egyik legjobb gimnáziumába.

A felvételi lap megérkezése után felgyorsultak az események. A beiratkozást s a rövid nyári szünetet eseménydús verébtábor követte.

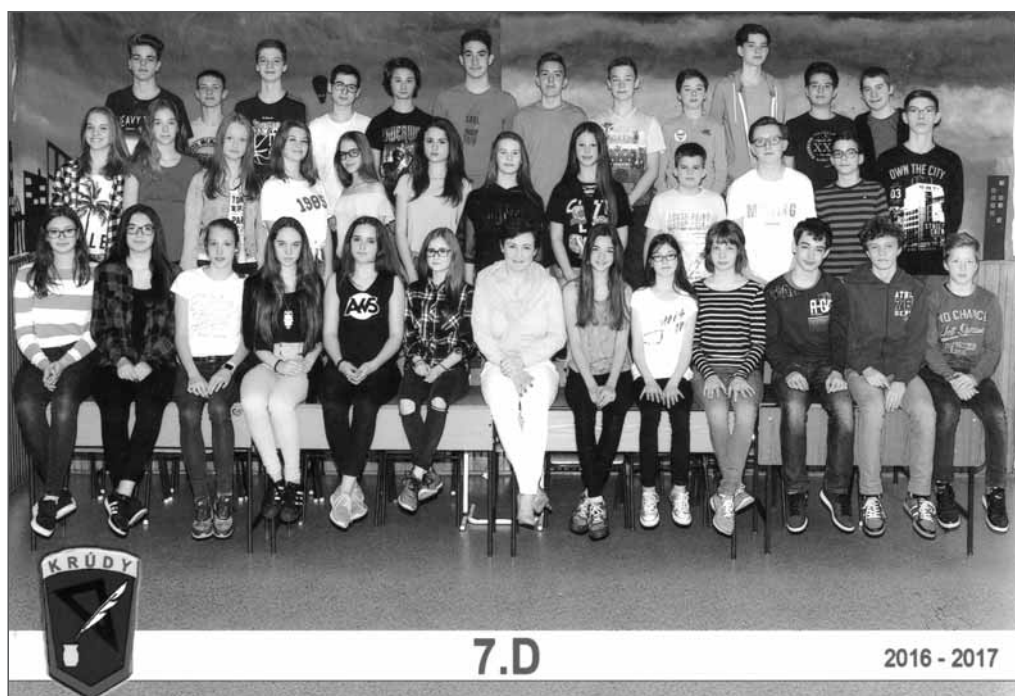
Most, hogy visszaemlékszünk, igen megilletődöttek voltunk az első napokban, hiszen új tanárokat és osztálytársakat ismerhettünk meg. A gimnáziumban nagyobb a felelősség és a kötelesség is. Ezt a próbát mindannyian kiálltuk. Hamarosan kiderült, az osztály remek csapatot alkot. Ez megmutatkozott a közösen elkészített pompás teremdszben. A kreatív dekoráció egy városi sziluettet mutat be, ezzel téve hangulatossá az amúgy átlagos órákat. Az ötöske becenévvel ellátott osztályterem a második otthonunkká vált.

Az osztályterem örököse Páll Csilla, magyar-történelem szakos tanárnő. Nemcsak humán, hanem erkölcsi tudást is átad nekünk, ezzel is segítve felnőtté válásunkat. Bár mindannyian különböző iskolákból jöttünk, mégis hamar megtaláltuk az összhangot. Harminchét aprócska gyerek különböző vágyakkal, szándékokkal, tervekkel. A kezdeti lelkesedésünk az órai jelentkezéseken túl a versenyeken való részvétellel párosult. Fel sem tudnánk sorolni a közismereti tantárgyakból elért eredményeinket. A szellemi próbatételeken mellett a sportot is nagyon szeretjük. A szokásos labdajátékokon túl a sakkban és a vívásban is szép eredményeket értünk el. Boldogan pattogatjuk a labdát az udvaron vagy ülünk a trambuliban a világ nagy dolgait megvitatva. Szívesen és örömmel vagyunk itt.

Kicsi osztályunk kiemelkedő csapatmunkáról tett tanúbizonyságot elsőként a márciusban megrendezett az Ausztrál-napon, ahol másodikkok lettünk. A Krúdy-Festen jó szellemi és fizikai képességeinket latba vetve a képzeletbeli dobogó harmadik fokára állhattunk.

Lassan a kitöltött bizonyítványaink is mutatják: sikeres évet tudhatunk a hátunk mögött.

Szabó Agoston – Sztojka Milán 7. d

Krúdys szellemiség 9. A

Életem egyik legmeghatározóbb döntésével kerültem szembe a továbbtanulásakor. 4 év annyi jelentőséggel bír, és magában az elhatározás se elég, keményen meg kell dolgozni, hogy méltó lehess a kiválasztott iskolához. Nem kerestél sokáig, rögtön megdobogtat-

ta a szívemet a Krúdy Gyula Gimnázium. Sok szépet és jót hallottam ugyan az iskoláról, és kétség sem fért hozzá, hogy a legmagasabb szintű oktatásban részesülhetek, hiszen az országos rangsorban kiemelkedő helyet foglal el, van azonban valami, ami ezeknél is nagyságrendekkel fontosabb: a szimpatikus szellemiség, a diákokhoz való megfelelő hozzáállás. Egyszóval egy olyan szféra, ahova szívesen megy be az ember.

Vajon ezt is meg tudja adni nekem ez a gimnázium?

Leírhatatlanul boldog voltam, amikor megjött az értesítő: felvettek a matek tagozatra! Hamar összeszedtük a jövőbeli osztályt a közösségi oldalak segítségével, és szerveztünk pár közös programot. Ekkor már affelől nyugodt lehettem, hogy csodálatos emberekkel tölthetem el az előttem álló éveket.

Az iskolakezdés előtti héten szervezik hagyományosan a verébtábort. Aki csak tudott, részt vett ezen a felejthetetlen 4 napon. Ízelítőt kaptunk a krúdys életből, de igazán csak akkor érezhettük át a krúdys szellemiséget, amikor 1 hét múlva mi is belecsöppentünk ebbe a magával ragadó világba. Megszéppentségünkön már az első héten úrrá lett az elégedettség és nyugalom. A légkör rendkívül barátságos volt, családiás és befogadó. Idő közben megismertük tanárainkat, akik mindannyian szeretettel fogadtak bennünket. Odaadó gondoskodásuk, diákközpontúságuk és segítőkészségük egyaránt biztonságerzetet adott, ösztökélt minket – és a lelkesedésünk mind a mai napig tart! Roppant hamar kialakult egy bensőséges viszony, kiemelten az osztályfőnökünkkel. A nagyon közvetlen és mindig minden körülmények között a tanulók mellett kiálló, felülmúlhatatlan szervezési képességgel megáldott DÖK az iskolavezetéssel együtt garantálja az izgalmas mindennapokat.

A harmadik hét péntekjén verébbatató-délutánon vettünk részt, ami módfelett vicces és iz-

galmas osztályközi vetélkedő volt. Számomra még meghittebbé és barátságosabbá teszi a környezetet az a szokás, mely szerint a tantermét minden osztály saját ízlése alapján díszítheti ki, és ezeket a verébnapon rangsorolják. Természetesen senkinek sem a győzelem volt a fő, hanem egy olyan különleges kis világ megteremtése, ahol örömmel tölti napjait 4 éven át. Mi egy kedvelt könyv illetve filmsorozat, a Harry Potter köré építettük a dekort. A „lebegő” Nimbus 2000 seprű-órarend, a szárnyas kulcsok és az osztály festékes lábnyomával elkészített egyedi tekergő-térképe elnyerte a zsűri tetszését, és a befektetett rengeteg munka meghozta gyümölcsét: a legjobbnak ítélték a 9. a termét!

Első különleges krúdys élményünk a diákbál volt december közepén. Idén az ezüst és fekete szín volt meghatározó. Jót tett a kikapcsolódás a közeledő félévvel járó nyüzsgés mellett, a zene, a ruhák és a társaság eredménye egy felejthetetlen este lett. Őszi szünet előtt Halloween alkalmából kicsit lazíthattunk a mindennapok ütemén. Különleges és sokszor meghökkenítő jelmezekben töltöttük el azt a pénteket a pedagógusokkal egyetemben. Az iskolakarácsony is varázslatos volt, meghitt hangulatban telt az osztályban, miközben az aulában a sütívásáron elkezdtük az ünnepi menüre edzeni a hasunkat. Farsang alkalmából újra ötletes jelmezekben özönlöttünk az órákra, újfent tanárainkkal karöltve. Ezen a napon került megrendezésre sokunk egyik kedvenc programja is, a 12 órás kosár. Utánozhatatlan volt a hangulat, mozogtunk és szurkoltunk együtt, sőt az osztály vegyes csapata 3. helyezést vihetett el, és ami az igazi kincs volt: egy pizzát.

Hagyományosan minden évben megrendezésre kerül egy olyan nap, amikor minden egy kiválasztott országról szól. Idén Ausztrál-napot tartottunk. Élő bejelentkezésen beszélünk Ausztráliáról, furcsa, de izletes ételekkel kísérletezhettünk, valamint sok-sok érdekes vetélkedőn vehettünk részt, mint például kenguru-ugrálás, tojásfutás vagy horgászat, és még rögbizhettünk is. Reméljük jövőre is lesz hasonló program, nagyon élveztük!

A kulturális művelődés is nagyon fontos az iskolában, külön bérlet van a színházban, amelynek keretében 4 csodás előadást tekinthetünk meg. Az Operakaland programjába is bekapcsolódhattunk, és Puccini Bohém élet című művét néztük meg a fővárosban. Májusban Erkel Ferenc méltán híres Bánk bánját lesz lehetőségünk megtekinteni, és alig várjuk, legtöbbünket teljesen magával ragadott az opera világa.

A félév nagyon gyorsan elszállt, mire észbe kaptunk, már itt volt a tavasz, hamarosan év vége, és már 1 éve lesz, hogy a krúdysok tábort erősíthetjük, amire nagyon büszkék vagyunk. A napokban arról beszélgettünk, milyen soknak tűnt az a 4 év, amit itt töltünk, de immár tudjuk, mennyire roppant kevés is ez az idő. A jóból sohasem elég, szokták mondani. Ez maradéktalanul igaz a mi Krúdy Gyula Gimnáziumunkra, ugyanis itt a jövőre nézve nem csak tárgyi tudást kapunk, hanem

már most felsorolhatatlan életre szóló élménnyel is gazdagodhatunk, és tudom, a tapasztalatok elkísérnek majd bennünket, segítséget nyújtva a felnőtté válás útvesztőjében.

A Krúdy számomra mindent megadott, amire számítottam, jobb helyet nem is választhattam volna! Nem tudom elégszer megköszönni, hogy a részese lehetek ennek a páratlan világnak.

**MERT KRÚDYNAK LENNI
EGY ÉLETÉRZÉS!**

A 9. B osztály „évértékelője”

A Krúdy Gyula Gimnázium több mint egy egyszerű iskola. Családias légkörű második otthon. Barátokra találhat itt az ember és segítségre, biztatásra, ösztönzésre. A tanárok arra törekszenek, hogy olyan emberek távozzanak ebből az iskolából, akik megtalálják a helyüket az életben, bárhol is legyen az.

Rengeteg céltudatos ember jön ebbe az iskolába, akik tudják, hogy céljuk elérésében itt minden segítséget megkapnak. Azonban nem csak a magukban teljesen biztos emberek találhatják meg itt, amire szükségük van: azok, akik még nem tudják, mit akarnak, nyugodtak lehetnek, hiszen megkapják azokat az alapokat, amire támaszkodva megvalósíthatják későbbi céljaikat. *(Tudlik Mirjam)*

Szeptember első napján lettünk hivatalosan egy osztály. Takács tanár urat már a verébtáborban megismertük és megkedveltük. Az első pillanattól kezdve közvetlen velünk. Az osztályunk nem igazán tekinthető átlagosnak, mindegyikünknek a személyiségében van valami különleges, ami feldobja a hétköznapiakat. Sokfélék vagyunk, de mindenki elfogadja a másikat, ezért szerintünk ez a legjobb osztály! *(Lukács Eszter)*

Itt sosem unatkozik senki, zajlik az élet. Kiváló, összetartó a közösség, mindenki segíti és támogatja a másikat. Nincs kivételezés, kiközösítés, mint néhány más iskolában. Nagyon szeretem ezt az osztályt, legfőképp az osztályfőnökünket, Takács Sándor tanár urat, mert ő nemcsak egy kiváló tanár, hanem egyben a barátunk és a támaszunk is. Hozzá bármikor fordulhatunk, ha valami baj van, vagy ha örömünk van, segít és tanácsokkal lát el, együtt örül velünk. De ez igaz az itt tanító összes tanárra. *(Mátyás Nikolett)*

Bevallom, sokkal jobban élveztem az első napot a Krúdyban, mint azt képzeltem. Remek embereket ismertem meg, az osztályfőnökünk is jó benyomást tett ránk Takács tanár úr színes személyisége fel tudja dobni a mindennapjainkat, és könnyedén lehet vele beszélgetni bármiről. Az osztállyal és az iskolával kapcsolatban a legfontosabb – és ezt biztosan tudom –, hogy az elkövetkező években minden nap nyugodtan és mosolyogva fogok belépni a tanterembe, ahol a barátaim várnak. *(Kotán Enikő)*

Az év folyamán rengeteg rendezvény színesítette a hétköznapjainkat. Akár az „Ausztrál nap”-ról, akár a 12 órás kosárról volt szó, mindannyian lelkesen és izgalommal vártuk a közelgő eseményt.

Tanáraink felszabadult hangulatú, érdekes óráira szívesen járunk. A diákok bátran kérdezhetnek, kérhetnek segítséget a tanároktól, akik sohasem elutasítóak velünk szemben. Örülök, hogy ebbe az iskolába jelentkeztem, és egy új nagy család tagja lehetek. *(Juhász Agnes Nikoletta)*

A tanárok nagyon kedvesek, jól képzettek, igyekeznek minél több új dolgot megtanítani nekünk, amiért hálásak vagyunk. Azért szeretek ide járni, mert a tanulás mellett a hagyományok őrzésére is nagy gondot fordítanak. Boldog vagyok, hogy a Krúdys család tagja vagyok, és soha nem döntenék máshogy az iskolaválasztásban. *(Tamás Adél)*

Számomra nagyon sokat jelent, hogy sikerült bejutnom az ország egyik legjobb gimnáziumába. Tükön ülve vártam a postán az eredményt, hogy felvesznek-e vagy sem. És tádáá... most itt vagyok! Miután megtudtam, hogy bejutottam a biológia tagozatra, a kezdeti öröm után nagyon megijedtem, hiszen mindenki tudja, hogy a Krúdyba nagyon sok okos diák jár, és félttem, hogy ki fogok lógni a sorból. Szerencsére nem ez történt. Amióta itt vagyok az iskolában, rengeteg nevetésben és örömben volt részem. Úgy érzem, megtaláltam a legjobb utat ahhoz, hogy megvalósítsam az álmaim, és emellett még jól is érzem magam. *(Szűcs Lilla)*

A tanárok nemcsak tanítványként, de partnereként is tekintenek ránk, akiknek néha szükségünk is van pár jó poénra vagy egy kis beszélgetésre. A diákok sokfélék. Van, aki a rap műfaj fanatikusa, van, aki a rockot hallgatja éjjel nappal a Green Day-pólóját viselve. Minden egyes diák eltér valamiben, s ez így gyönyörű.

Elindultam egy hosszú úton szeptember elsején. Barátokat és ismerősöket szereztem, új dolgokhoz csatlakoztam, magamra találtam s megváltoztam. Nem lettem maraton futó, sem a fizika megszállottja. Nem vagyok szerelmes, de összetörtem a szívemet párszor. Egyszerre lettem okosabb és ostobább. De nem mondhatom azt, hogy megbántam, hogy ide jöttem. Próbáltak lebeszélni, de én biztos voltam, s a szeretet, bizalom, tudás, elfogadás, amit itt kaptam, örökre megváltoztattott. Kijelenthetem: a Krúdy életem legjobb döntése volt. *(Kerekes Péter)*

Osztálytársaim, az iskola tanulói színes, egyedi személyiségek, akik bármivel szemben elfogadóak, senkit sem ítélnék el. A nem megszokott, kevésbé elterjedt elfoglaltságok üzői is partnerre találhatnak az iskolán belül. Hovatartozás, kinézet, vallási, politikai nézetek nem befolyásolják az új barátságok kialakulását.

Célom, hogy egyszer orvos legyek. Úgy gondoltam, hogy célom eléréséhez a Krúdy gimnázium tanulóivá kell válnom, és ahogyan telik az idő, úgy jövök rá egyre jobban és jobban, hogy nemcsak orvosná, hanem egy tisztességes emberré váláshoz is közelebb fogok kerülni az iskola elvégzése után. *(Radvánszki Lilla)*

Az első félév rendkívül gyorsan elszállt. Olyan volt, akár egy pillanatkép. Az iskola programjai még jobban összekötöttek bennünket, annyira, hogy a családi napon már nem csak a pályán játszó játékosok, hanem a pálya szélén álló gyerekek és szülők is felszabadultak, teljes szívvel szurkoltak.

Ránézve az osztályképre rengeteg emlék jut eszembe: a közös nevetések, felejthetetlen viccek, a sok-sok együtt töltött idő. Hihetetlen, hogy egy év eltelt, olyan, mintha csak pár nap lett volna! *(Fekete Orsolya)*

Az elmúlt év nagyszerű volt. Az osztálytársaim mérhetetlenül kedvesek, barátságosak. A zord mindennapokat színes programok dobják fel, mint például az osztályterem díszítése, a mikulás-járás, a karácsonyi vásár, ahol nagyon finom süteményeket lehetett megkóstolni. De volt már az év során diákbuli és nemzetközi nap is. A legjobb esemény azonban a KrúdyFeszt volt.

Összegzésül: egyáltalán nem csalódtam a Krúdyban, és egyetérték azokkal, akik úgy gondolják, hogy a város LEGJOBB gimnáziuma. *(Berbécs Barbara)*

Minden a verébtáborhoz vezethető vissza...

9. C

Minden a verébtáborhoz vezethető vissza. Ott találkoztunk a már krúdys diákokkal, akik megmutatták, hogy milyen is az új gimnáziumunk közössége, ami nagyon szabad szellemű, befogadó, de – amikor szükség van rá – mindenki erején felül tud teljesíteni egy-egy cél érdekében. Tehát bedobtak minket a mélyvízbe, és mind fizikailag és szellemileg kikészítettek minket, de a közös „szenvedés” lehetőséget adott a barátságok kezdetére: mert együtt könnyebb volt panaszkodnunk, hogy izomlázunk van és fáradtak vagyunk.

Igy a suliban már könnyebb dolgunk volt, mert egymást már kezdtük ismerni, egyedül a tanárainkról nem volt még sejtésünk sem. Általános iskolában telebeszélték a fejünket, hogy a gimnáziumban már mindenki szigorúbb lesz, és nem lesznek ilyen „jófejek” velünk a tanáraink, de ez egy hatalmas nagy hazugság!!! Lehet, hogy csak itt van így, de ha éhes vagy, nem kell 45 percet korgó gyomorral végig ülnöd, és szinte mindig van esélyed kijavítani a jegyeidet, ami a mi helyzetünkben sosem árt.

Aztán a szürke hétköznapokból és a dolgozatokból a programok sokasága rántott ki bennünket. Az iskolai verébnapon már egy osztályként és egy közösségként álltunk a feladatokhoz – és rengeteget nevtünk a saját szerencsétlenségeinken. Ez már egy jó jele a csapatszellemnek, ha egymáson tudunk szórakozni, de úgy, hogy az nem sértő senki számára sem. Az afterparty, azt hiszem, még jobbra sikerült (bár pár embernek lehet picit homályosak az emlékei, biztosan csak a „fáradtság” lehet az oka).

Pestre is elutaztunk vonattal, hogy egy szép operát (Puccini: Bohémélet) nézhessünk meg az Operaházban. Természetesen csakis az előadás miatt mentünk – és az Arénapláza csak kis szerepet töltött be az aznapi programok közül. Viszont nemcsak a fővárosban művelődött az osztályunk, hanem a városi vízekben is sikeresen részt vettek a diákok, különböző versenyekre is készültünk és elsőskhöz képest nem is teljesítettünk rosszul. Apropó: ha már a versenyzésről van szó, a sportolók is keményen dolgoztak egy-egy éremért! Aki pedig eddig nem érezhette, hogy milyen egy csapat része lenni vagy egyéni rekordot dönteni, az most kedvet kapott hozzá – például a röplabdához vagy a frizbihez. Főleg a 12 órás kosáron jött meg a kedve még annak is, akit eddig nem kötött le

egy jó kosármeccs! Mert a hangulat az valami eszméletlen ezen a rendezvényen, ritkán látni ennyire szurkoló diákokat egy gimis sporteseményen.

Decemberben lehetőségünk nyílt ellátogatni Bécsbe is. Az odavezető út fárasztó volt, de hamar eltelt a jó társaság miatt. Megnéztük a schönbrunni kastélyt, amely gyönyörű volt, végigsétáltunk a híres MariahilferStraßen, és este pedig elváltuk a karácsonyi hangulatot a forgatagban. Ott megkóstoltunk számtalan édességet: cukrozott almát és mézeskalácsot, de ehettünk kolbászt is akár. Irtózatosan hideg volt, de a meleg tea és a forralt bor kicsit kiolvastott minket – és tanárainkat. Visszatérve Magyarországra az első krúdys Diákbálunk közeledett, és mi még a szokottnál is jobban készültünk rá. Azon az estén annyit táncoltunk, hogy már a alig bírtunk állni – és hazaérve csak bevágódtunk az ágyba hullafáradtan, de azért megérte, még ha másnap délig aludtunk is.

Félév előtt – mint mindig – jöttek a javító felelések és a jegyek bepótolása. Ahhoz, hogy ezeket túléljük, kellett a kikapcsolódás. Ilyen volt a korizás, amikor tesiről elengedtek minket, de igazából nem is maradt el annyira az az óra, mert a jégen csúszkálás felért pár kör futással, egyedül a helyszín nem volt ugyanaz. Ha pedig nem mozogtunk, akkor különféle előadást hallgattunk például arról, hogy mi is a siker és hogyan érthetjük el; vagy az Otp-ben tippeket kaptunk az okos és következetes gazdálkodásról. Ezek nem fárasztottak le úgy, mint egy fizika vagy egy történelem óra.

Ami pedig nagyon izgalmas volt és feltöltött minket, az az Ausztrál-nap. Lehetőségünk nyílt az ausztrál nagykövettől kérdezni, felfedezni az ország élővilágát – főleg a kígyó volt a figyelem középpontjában –, valamint megkóstolhattunk különféle ételeket és megismerhettünk jellegzetes sportokat.

Ez a kicsivel több mint félév, amit a Krúdyban átélünk, rengeteg élményt nyújtott nem csak tanulás szempontjából, hanem minden tekintetben. Mi is megváltoztunk, és mondanám, hogy csak pozitív irányban – de erre a tanáraink lehet rációlnának. Szóval megszámolni sem tudom, mennyi dolog történt velünk – és ennek az évnek még koránt sincs vége!

Színek napja a Krúdyban

Már az augusztus is jól kezdődött/végződött! Krúdys életünket a sóstói verébnapokon kezdük, ahol a „nagy felsősök” felkészítettek bennünket elkövetkezendő életünk minden megpróbáltatására – főleg, ami az állóképességünket illeti. Megismerhettük egymást, tanáraink egy részét – s kiváló hangulatban tölthettük azt a néhány napot.

Aztán eljött 2016. szeptember 30., ami a Verebek – és egyben a színek – napja is volt a Krúdyban. Ugyanis az A osztály rózsaszínbe, a B osztályba járók lilába, a C osztály tanulói pirosba és a D-s diákok citromsárgába öltözve töltötték ezen a pénteken napjukat.

Délután kezdődött el az avatásunk. Nyitásként a Micimackó-dalt énekeltük, csakhogy visszaemlékezzünk a verébtáborra. Ezután az osztályok közötti vetélkedésre került sor. A DÖK-ösök szórakoztató játékokat találtak ki számunkra, amit végül a B osztály nyert meg, így ők mehettek a városi verébavatóra. A több hete készülő teremdecorációinkat is ekkor értékelték. Az A-sok nagyon ötletes, Harry Potter stílusú terme végzett az első helyen.

Másnap este volt az after-partynk, ahol megválasztottuk a Krúdy Mrs. és Mr. verébét is. A hangulat végig fergeteges volt. A táncparkett állandóan tele volt táncoló és a mai slágereket éneklő diákokkal.

Seprényi Kitti 9.c

12.A

Bizonyára mind ismeritek az érzést: a furcsa magányt, amit mind éreztünk az első napjainkon, hisz egy teljesen új közegbe kerültünk, új arcok, új emberek. De ahogy teltek a napok ez pillanatok alatt elmúlt, mert egyre jobban megismertük egymást. Így megy ez mindenkivel, minden osztállyal. A végén pedig már senki sincs egyedül. Egy nagy csapat vagyunk, ezt pedig minden egyes KrúdyFeszt-en bizonyíthattuk. És most nem csak a mi osztályunkról be-

szélek, mert egészen biztos, hogy ez mindenkire igaz, minden osztályra. Hisz egy kicsit mind ugyanolyanok vagyunk. Nézzetek ránk! Mi mind krúdysként hagyjuk el a gimit, nem csak olyan „ezt is letudtam” hozzáállással, ahogy az átlag. De mindannyian különbözünk. Lehet, hogy a mi évfolyamunkkal „eltűnnek” a 90-es évek szülőttei, akik még sokat használták a Windows 90-et. Most pedig itt vagyunk. Bár a tanáraink megszenvedtek értünk, és azért (valljuk be) sokszor mi is szenvedtünk, de ezt mind csak megköszönni tudjuk. Ők megtették a lehető legtöbbet, hogy úgy menjünk el, hogy felkészültünk nagyjából mindenre. Az egyetlen, amire nem lehet, az a nagybetűs élet. Ehhez magunkat kell megismernünk, hogy tudjuk, kik akarunk lenni és hogyan tovább, mihez kezdjünk az életünkkel. Most pedig van az az érzésem, hogy ha lehetne, akkor megmaradnék ezekben a napokban, hogy még egy kicsit krúdys lehessenek. De az idő megy tovább és mi tovább repülünk. Ezalatt a négy év alatt a hernyókból pillangók lettünk, próbálgattuk szárnyainkat: akár egy pénteki bulin, egy szombati házibulin, vagy azon a három osztálykiránduláson (mert a harmadikon túl messzire repültünk). De megtanultunk repülni és most megyünk tovább, mert eljött az ideje. Ha pedig mégsem, akkor meg hát so-sincs olyan, hogy va-lahogy ne legyen!

12.B

2013. szeptember 1. „Krúdy Gyula Gimnázium, Nyíregyháza. Átléptük az iskola ajtaját, és ezzel kezdetét vette életünk egy új, csodálatos szakasza. Gyerekek voltunk, tele kétségekkel, vágyakkal és reményekkel.

4 év telt el azóta, és bizonytalan, önmagukat kereső tinédzserekből célokkal és tervekkel teli felnőttekké értünk. És hogy mit is jelentett számunkra a krúdys lét? Nehéz szavakkal kifejezni... Kalandot, élményt, tapasztalatot. Elevenen élnek az emlékezetemben az első órák, az új arcok, majd az idő előre haladtával a barátságok, az együtt eltöltött iskolán kívüli esték, ahogy egy tanteremnyi idegenből szép lassan osztállyá érettünk. Hiányozni fog a 12 órás kosarak, a krúdy-fesztek, az osztálykirándulásokon a hátizsákban rejtegetett – de persze hangosan összekoccanó – sörös üvegek világa, egymás szekálása, és az órákon a tanerők tűrőképességének vizsgálata... Nyomot hagyunk magunk után, hiszen 4 év alatt mi is az iskola történelmének részévé válhattunk és 4 év alatt sok mindennel gazdagodtunk... Tudással, tapasztalattal, rengeteg boldog pillanattal, csodálatos emlékekkel. Emlékekkel, melyeket, bár elmegyünk, magunkkal viszünk és soha nem feledünk. Nem feledjük tanárainkat, akiknek hálával tartozunk az átadott tudásért és persze a ritka lyukas órákért... Nem feledjük drága osztályfőnökünket, Vass Mihályné Marika nénit, aki nélkül minden bizonytalanságunk sem tarthatna ott, ahol jelenleg tart. Nem feledjük barátainkat, akikkel az évek során egymásra találtunk, és nem feledjük portás néniünket, Jutka nénit, aki minden krúdys napunkat bearanyozta.

Életünk egy izgalommal teli, pezsgő korszaka lassan lezárul és egyetemista éveinkkel egy új fejezet kezdődik, de egy valami biztos... A szívünkben minden itt töltött percünket magunkkal visszük, és ha elhangzik majd az a bizonyos kérdés, talán az emlékektől meghatódva, elszoruló torokkal, de büszkén válaszoljuk majd: „Krúdys voltam!”.

Takács Félix

Osztálytalálkozó 12. c

2027 szeptemberében. Már az iskola előtt találkoztunk néhányan, bár a köszönés kicsit döcögősen sikeredett, mintha újra félős kisdíjak lennénk. A portán Jutka néni pakolászik, harsány nevetése ugyanúgy köszönt, mint az első nap. Jólesik valami ismerős, kedves a Krúdy szelleméből, ami úgy tűnik, ennyi év után is változatlan. Kár, hogy csak délutánra tudtuk szervezni a találkozót a munkaidő miatt. Jó lenne tudni, vajon mi lehet a régi tanárainkkal.

25-ös terem a másodikon. Emlékszem, mert szinte már a mindennapos tesi része volt a rengeteg lépcsőzés fel és le. A teremben már mindenki a helyén ül a padban, és senki sincs azon meglepve, hogy pont én érkezek az utolsó percben – mint régen.

Az osztályfőnök – mint mindig – most is pontos. És mosolygós. Szinte semmit sem változott. Hiába rég elballagtunk már, szemünkben még mindig az az osztályfőnök, akit szerettünk és tiszteltünk. Egy rövidke beszéd után azonnal előjön a rengeteg emlék, és innentől szinte egymás szavába vágunk. Ugyanazzá a hangos osztállyá váltunk, mint akik voltunk.

Emlékeztek a piritósra Borika néni büfijében? Vajon van még sulirádió? Kell még harcolni az ebédért a menzán? Valakitől előkerül egy régi „kajajegy” és a kis zöld fecni hirtelen mindenkinek ismerős lesz.

Mi minden is voltam a négy év alatt... voltam összefirkált kisveréb, megszeppent kilencedikes, friss nyelvvizsgás, tornaművész majd kémiatudós, lelkes faktos és „még lelkesebb” alapórás, majd izguló végzős, felkészült érettségiző, meghatott ballagó – röviden: büszke krúdys.

A régi barátok, barátok újra egymásra találhatnak. Még megkeressük együtt a régi tablónkat és nevetünk azon, hogy mennyire fontosnak tűnt akkor egy fotózás.

Ahogy lassan mindenki hazaindul, rá kell hogy jöjjenek, igazán én soha nem ballagtam el. Azóta is magamban hordozok mindent ebből a négy évből, és azt hiszem, én is olyan felnőtté váltam, aki ezeket az éveket emlegeti fel a gyermekeinek, ha valami boldog nosztalgiahoz támad kedve.

Szakács Regina és Király Anna

12.D

6 évvel ezelőtt szinte még kisiskolásként léptünk be ebbe a nagy gimnáziumba. Ezalatt az idő alatt rengeteg dolog történt kicsiny kis osztályunkkal, együtt sírtunk, neveltünk, és – ami a legfontosabb – tanultunk. Természetesen a tananyagot is, de most elsősorban nem erre gondolok: tanultunk egymástól, egymásról, az életről. Most így belegondolva, valóban nagyon sok mindent megtanultam a 6 év alatt. Például azt, hogy nincsen tökéletesre kivasalt krúdys blúz. Nincs tökéletesre megtanult témakör sem, se tökéletesre megírt dolgozat. De azt is megtanultam, hogy mindez nem a legfontosabb.

Úgy látom, hogy mind az iskola, a tanáraink és a hat év közössége nagy mértékben tett hozzá a mostani gondolkodásmódomhoz és személyiségemhez. Olyan tapasztalatokat élhettem át, amiknek a következményeit levonva sokkal érettebben, szinte már majdnem igazán felnőtt fejjel indulhatok neki az egyetemnek, a nagy betűs ÉLETnek.

A kilátás a Krúdy ablakából tényleg gyönyörű: a jövőkép biztató, tanítgattak, terelgettek miniket (amire valljuk be, sokszor szükségünk is volt!), de egy biztos: tökéletes helyünk volt ahhoz, hogy átéljük a gimnáziumi évek minden szépségét.

„Ezt is elviszem magammal, viszem magammal” – csendül fel a fülemben a Budapest Bárnóta. Viszem a krúdyfesztés lázban égő hangulatot a nyertes gyrosunk ízével. Viszem az osztálykirándulásaink kora reggel indulós ásitásait. A tábornút rofogását. Az iskolai CSENGŐT. (Emellé természetesen Jutka néni Jó reggelt kívánok! mondatát is elviszem!) Az ebédlősor hierarchiájának az elméletét is magammal viszem. A 4-es terem szekrényei előtt eltöltött órákat – vagy éppen a szekrényben, ez már részletkérdés. Az orgonaillatot, amit a ballagás előtt éreztünk, miközben serényen, igazi csapatmunkában díszítettünk. A nyári szünetek előtti zsongást, aminek kezdetét a szép bizonyítványaink pecsételtek meg véglegesen. (Egyébként, hogy kicsit villogjunk, a 12 D osztálynak minden évben kifogástalan volt az átlaga.) Magammal viszek minden perc késést, felelést, dolgozatot... és a tesiccuccomat sem felejttem otthon, azt is viszem!

Mindezek mellett mérhetetlen nagy köszönettel tartozunk a tanárainknak, hogy nem egy csapat sablonos nebulót kovácsoltak belőlünk, hanem megadták nekünk az esélyt a szabad gondolkodásra, probléma- és feladatmegoldásra. Külön ki szeretném emelni a „pótanyunkat”, Sallai Judit tanárnőt, akinél jobb osztályfőnököt kívánni sem tudtunk volna. Az egész évkönyv is kevés lenne, hogy felsoroljuk azt a sok jót, amit kaptunk. A már említett, felejthetetlen élmények, nem maguktól hullottak az ölünkbe.

A bölcs mondás szerint nem a cél az igazán lényeges, hanem az út, amit közben bejárunk. A mi utunk ezen része, a krúdys évek, életünk talán legmeghatározóbb és legszebb éveit maradnak.

Persze, most a nagy céljainkra kell koncentrálnunk, de közben sosem feledjük az itt eltöltött időt, a hat évet, amely hozzásegített minket az álmaink kezdetének eléréséhez.

Major Dóra, Tar Biborka, Suller Balázs

BALLAGÁS

Drága Végzős Diákok, Tisztelt Tanárok, Kedves Szülők és Vendégek!

A mai nap nem egy szokásos péntek, amikor agyunk már csak a pihenésen, esetleg az esti szórakozáson jár. A mai napon – úgy érzem – több feladatunk van. Most egy kicsit álljunk meg, és tekintsünk hátra. Pontosan egy éve még ti is velünk együtt díszítettétek az iskolát a ballagás napján, számoltátok a perceket, hogy mikor mehettek már haza, és nagyon valószínű, ha utoljára is, de epekedve vártátok az érettségi szünetet. Azóta eltelt egy év és sok minden változott.

Túljutottatok egy nagyszerű, de konfliktusoktól sem mentes szalagavató szervezésén, felejthetetlen szerenádokon és rengeteg krúdys hétköznapon. A hétköznap szóhoz gyakran a „szürke” jelző társul. Úgy gondolom, hogy aki krúdys, az ilyet nem tapasztal. Mindennapjaink ugyanis tele vannak élményekkel. Gondolok itt a témazáró előtti pánikra és az azt követő földöntúli örömrre, amikor ötösrre sikerült a számonkérés. A rengeteg iskolai rendezvény, a várva-várt osztálykirándulások, a tengernyi közös siker egy valódi családdá kovácsolt benneteket – bennünket. Biztos vagyok abban, hogy más iskolákban is jó tanulni, de krúdys diáknak lenni – ennél sokkal több.

Még nem is említettük azokat a „pótanyukákat”, és „pótapukákat”, akik végigkísérték a krúdys évek rögzös útjain. Ért titeket siker és kudarc is egyaránt. Sokszor érezhettétek, hogy elegetek van, de a nehézségek ellenére a lényeg változatlan: mindig lebeg a szemetek előtt egy cél, és egy igazi krúdys diák addig dolgozik, amíg el nem éri azt! Tanáraitok nemcsak a szaktárgyak rejtelmeibe avattak be, hanem életre és emberségre is tanítottak. Ahogy Aristoteles írta: „*A tanulás gyökere keserű, de gyümölcse édes!*” Tudom, hogy most nem illik ilyen horrorisztikus dolgokról beszélni, mint az érettségi, de remélem ott megtapasztaljátok ezt. Sikeres érettségi vizsgát kívánok az egész iskola nevében.

Őszintén szeretném, hogy minden sikerüljön, amit elterveztek, akármennyire is hatalmas a cél. Tárjatok minden ajtót szélesre, bátran lépkedjete előre és higgyétek el, hogy tényleg bármi sikerülhet! Nektek egészen biztosan.

Szüleitek sokszor mondogatták, hogy a gimnáziumi évek lesznek fiatalokotok legszebb éveit. Ezekről az esztendőktől tényleg rengeteg mindent kaptatok. Tudást, szeretetet, szerelmet és barátságot is. Pár hónap múlva szétszóródtok a szélrózsa minden irányába, de egyvalami egészen biztosan összetart majd benneteket: a felbecsülhetetlen krúdys szellem.

Elvileg nekem most búcsúznom kellene tőletek, pedig egyáltalán nem szeretnék. El sem tudom mondani, hogy mennyire fogtok hiányozni. Szeptemberben egy kicsit üresek lesznek a folyosók, és még rengeteg arcot fogok hiába keresni a szememmel. De ez az élet rendje, ahogy telnek az évek, előbb utóbb kész felnőttek lesztek. És – ha megkérhetlek titeket –, azt a csibészes, kíváncsi mosolyt, ami olyan nagyszerűen áll mindannyiótoknak, tartsátok meg, amíg csak lehet!

A búcsú sokféle lehet. Én hiszem, hogy ez most egy vidám, jelképes búcsú. Az iskola mindig örömmel lát majd benneteket, mivel a krúdys diáklét egy életre szól. Kívánok nektek legalább ilyen élvezetes egyetemi éveket, és őrizzétek meg lelketekben a legnagyobb ajándékot, amit kaphattatok: a krúdys szellemet!

Radvánszki Ronett 11.d

Szeretettel köszöntöm tanárainkat, hozzátartozóinkat, iskolánk tanulóit, minden jelenlévőt és titeket, kedves ballagó diáktársaim!

Pár évvel ezelőtt, az első évnnyitónk után, csak csodálkoztunk, hogy az milyen gyorsan, alig pár perc alatt eltelt. Akkor még nem gondoltuk, hogy ugyanilyen gyorsan már a saját ballagásunkon találjuk magunkat, s itt mérhetjük az időt. A krúdys blúz, a helyszín és a tanárok maradtak, ami viszont változott, hogy most már nekünk állnak sorfalat, nekünk díszítik a termeket, s miattunk lett rejtélyes módon a környék virágállománya szegényebb. Mi, akik utoljára állunk itt gimnazistaként, mi sem vagyunk már ugyanazok, és ez így van jól. Valamelyest felnőttünk, komolyodtunk s remélem, hogy okosodtunk is.

Mától az önálló jövőnk lassanként elkezdődik. De talán nem kell ettől nagyon megijednünk. Ugyanis a 4 és 6 év alatt megkaptunk minden támogatást, melyre szükségünk lehet az első lépéseink megtételéhez ezen az új úton. Sok mindenkinek tartozunk köszönettel ezért, például a fejlődésünkben oroszlanrészt vállaló pedagógusoknak.

Kedves Tanáraink!

Az évek során levonhattuk a következtetést, hogy mindnyájan nagyszerű tanárok. Szakmailag felkészültek és tárgyuk mesterei, ez tény, de én itt most nem erre gondolok. Hanem arra, hogy mindig figyeltek ránk és a problémáinkra, segítettek, ha kell és formálták egyéniségünket. Bizton állítom, hogy bármelyikükről példát vehetünk, hogy hogyan kell emberségesen viselkedni. Mindezeket hálással köszönjük.

Most pedig azokhoz fordulok, akik nélkül lehetetlen volna ma itt állnunk.

Kedves Szülők, akik felneveltetek minket!

Képtelen lennék felsorolni, hogy miért lehetünk hálásak nektek, hiszen ti voltatok, vagytok és lesztek még életünk legfőbb támaszai, az elsődleges példaképeink, s azok, akik szeretetére mindig számíthatunk. Azt viszont muszáj megemlítenem, hogy nem magától értetődő és nem mindennapi, amit tettetek értünk. Engedtétek, hogy tanuljunk, sőt sokszor köteleztetek minket rá, akkor is, ha rövidlátóan nem láttuk értelmét. Tudtátok, hogy eljön ez a nap, s hogy fáradozásaitok megkönnyíthetik jövőnket. Köszönjük, hogy értünk ennyi mindent feláldozatok, s nekünk mindig a legjobbat akarjátok.

Kedves itt maradó diákok!

Lehet, most sokan irigyeltek minket, de ez fordítva is igaz, mert nektek még van időtök ennek az iskolának a falai között fejlődni, tanulni, szórakozni, egyszóval élni. Azt tanácsolom, jól használjátok ki ezeket az éveket. Értékeljétek az iskolát és egymás társaságát, szervezzetek közös programokat, tartsátok életben a hagyományainkat és teremtsetek pár újat a krúdys szellemében. Reméljük, nem felejtetek el minket, és a barátságok kibírják az elszakadás próbáját.

Végül, még egyszer utoljára, hozzátok fordulok kedves ballagó diáktársaim!

Egyesek lehet, azt mondanák, megcsináltuk, elvégeztük a gimnáziumot, hurrá. Mi azonban tisztában vagyunk vele, hogy 3, aggasztóan kevés nap múlva kezdetét veszi eddigi életünk legfontosabb megmérettetés-sorozata. Teljes szívemből kívánom, hogy sikerüljön az, amit elterveztetek, és felvegyenek titeket oda, ahova szeretnétek. Remélem, hogy az életetekben mindig lesznek kitűzött célok, és ezekért képesek lesztek harcolni, legalább kétszer olyan fáradhatatlan küzdőszellemmel, ahogy a 12 órasokra, a KrúdyFesztekre, vagy bármilyen versenyre készültetek.

Kemény Zsigmond úgy gondolta, hogy: „*Kitűnővé egy szerencsés perc alatt is válhatunk; hasznos emberré a fáradságos évek tesznek.*” Közülünk sokan kitűnőek valamiben, viszont remélem, hogy ezt a kitűnőséget annak a szolgálatába tudjuk állítani, hogy környezetünknek hasznos tagjai lehessünk. Ugyanis innentől kezdve nagyobb felelősséggel tartozunk magunkért és másokért is. Miénk a jövő. Ez azonban azzal jár, hogy nekünk is kell megépítenünk, ezért remélem, mindenki a szívébe zárja Radnóti Miklós szavait:

*„Ember vigyázz, figyeld meg jól világot,
ez volt a múlt, emez a vad jelen.-...
és mindig tudd, hogy mit kell tenned érte,
hogy más legyen.”*

Balogh Zsuzsanna 12.d

PRO MEMORIA

*„Légy vig, mint én.
Hisz senki se veheti el tőlünk azt,
ami egyedül a miénk: emlékeinket.”*

A TANÉV ESEMÉNYEI

2016. augusztus

- 22-25. Verébtábor
- 24. Alakuló értekezlet
- 24. Munkaközösség-vezetői megbeszélés
- 26. Előrehozott írásbeli osztályozóvizsga
- 25 – szept. 01. Szertárak előkészítése
- 25 – szept. 01. Órarendkészítés
- 26. Előrehozott írásbeli osztályozóvizsga
- 29. Előrehozott szóbeli osztályozóvizsga
- 31. Nevelőtestületi nyitóértekezlet

2016. szeptember

- 1. Tanévnyitó ünnepély, első tanítási nap
- 8. Pályaválasztási tájékoztató a 6. és 8. osztályos tanulók és szüleik számára a jövő évi beiskolázásról
- 9. Munkaközösségi munkaterv leadása
- 16-ig Mozanapló adatainak ellenőrzése, kiegészítése
- 19-ig OKTV és egyéb tanulmányi versenyre való jelentkezések leadása
- 22. Szülői értekezlet
- 23-ig Tanmenetek elkészítése, leadása
- 29. Diákközyűlés és ISK közyűlés
- 29-ig Tanterem dekorációjának elkészítése

2016. október

- 6. Megemlékezés az aradi vértanúkról
- 13. Nevelési értekezlet
- 15. Szalagavató
- 18. Filharmónia
- 20. Megemlékezés a névadó Krúdy Gyula születésnapja alkalmából
- 21. Megemlékezés az 1956-os forradalomról és szabadságharcról

2016. november

- 2-4. Őszi szünet
- 17. Fogadóóra
- 17. Pályaválasztási tájékoztató a 6. és 8. osztályos tanulók és szüleik számára a jövő évi beiskolázásról
- 29. Filharmónia előadás

2016. december

6. Mikulásjárás
21. Az év utolsó tanítási napja - Karácsonyi ünnepély
- 22 – január 02. Téli szünet

2017. január

3. Első tanítási nap
12. Rendes írásbeli osztályozóvizsga
19. Rendes szóbeli osztályozóvizsga
20. Az első félév utolsó tanítási napja - osztályozó konferencia
21. Írásbeli felvételi vizsga a hatosztályos és a négyosztályos gimnáziumba jelentkezőknek
- 23 – 27-ig A végzős osztályokban az érettségivel, továbbtanulással kapcsolatos tájékoztatás
26. Egységes pótfelvételi
- 27-ig A tanulók értesítése a tanulmányi eredményekről
27. Félévi tantestületi értekezlet
28. Alapítványi bál

2017. február

2. Szülői értekezlet
10. Érettségi jelentkezési lapok leadása
24. Kommunista diktatúra áldozatairól való megemlékezés
28. Filharmónia előadás

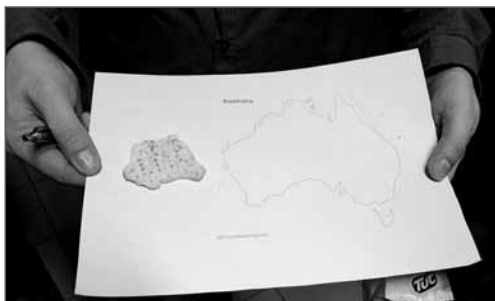

2017. március

14. Megemlékezés március 15-éről
16. Nevelési értekezlet

2017. április

6. Fogadó óra
8. KrúdyFeszt
12. Megemlékezés a holokausztról
- 13 – 18. Tavaszi szünet
25. Filharmónia előadás

2017. május

2. Osztályozó értekezlet a végzősöknek
4. Utolsó tanítási nap a végzősöknek
5. Ballagás
8. Magyar érettségi írásbeli
9. Matematika írásbeli érettségi
10. Történelem írásbeli érettségi
11. Angol nyelv írásbeli érettségi
12. Német írásbeli érettségi
- 15 - 26-ig Választható érettségi tantárgyak írásbeli vizsgája
17. Célnyelvi mérés a nyolcadik évfolyamosoknak
24. Országos mérés a 8. és 10. évfolyamon

2017. június

- 08 – 15-ig Emelt szintű szóbeli érettségi vizsga
15. Utolsó tanítási nap
15. Tanév végi osztályozó értekezlet
- 19-től Középszintű szóbeli érettségi vizsgák.
22. Beiratkozás
29. Évzáró ünnepély
29. Tanévzáró értekezlet

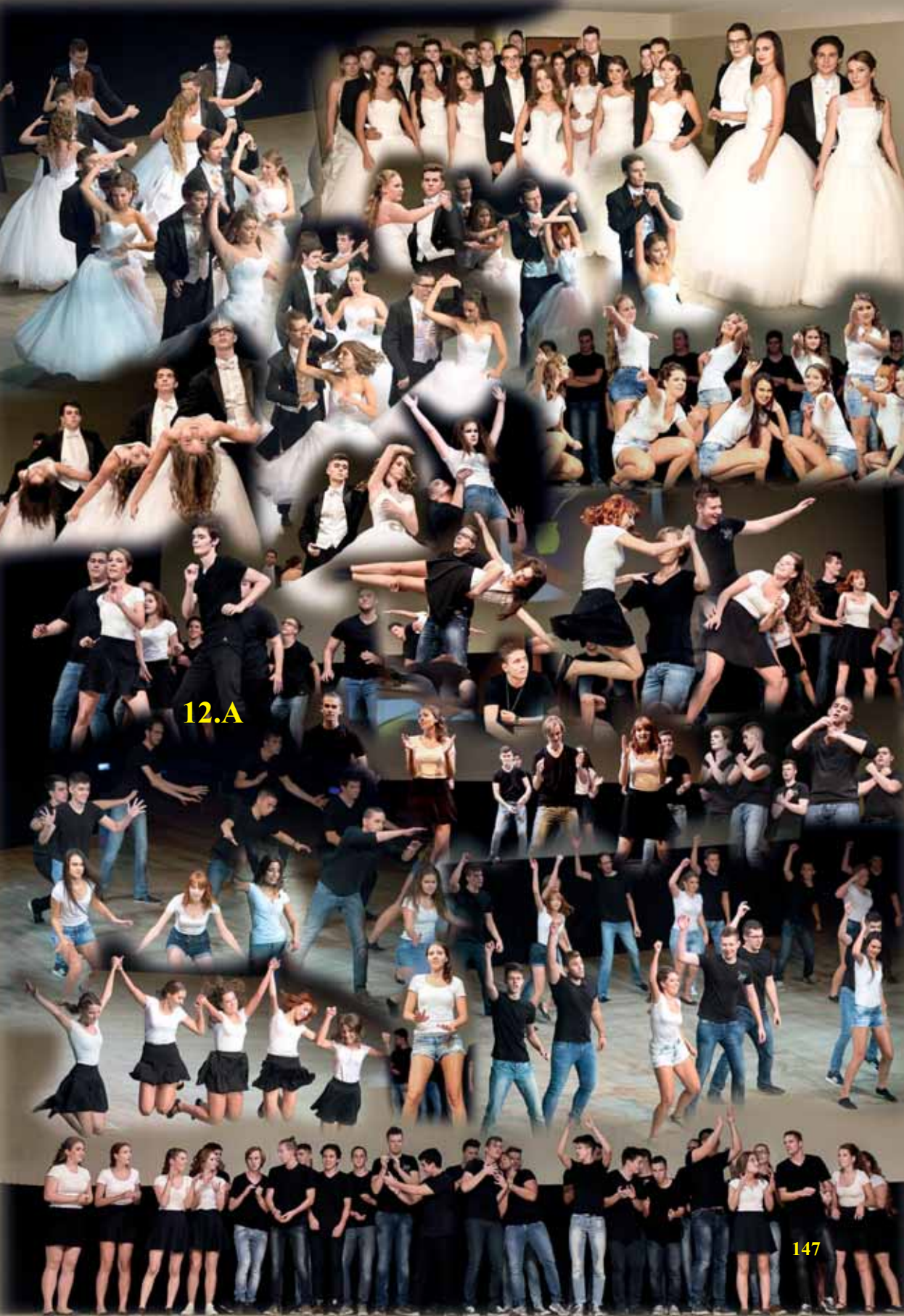
Verébnapok

KYREGYHÁZI KRÖDŰ GYULA GIMNAZIUM

Expo

Szalagavató

12.A

12.B

12.C

12.D

Szlagavató

Halloween

Farsang

Bál

Ünnepeltünk...

Ausztrália nap

12 órás
kosár

„Öregfiúk”
kosár

Krúdy Fest

Ballagás

Ballagás

**TANULMÁNYI
ÉS VERSENYEREDMÉNYEK**

TANULMÁNYI EREDMÉNYEK (2015/2016. tanév vége)

Angol nyelv haladó	4,80	Francia nyelv haladó	4,92
Angol nyelv kezdő	4,87	Francia nyelv kezdő	4,63
Biológia	4,62	Hit- és erkölcsstan	5,00
Életvitel	5,00	Informatika	4,96
Emelt angol	5,00	Kémia	4,81
Emelt biológia	4,81	Magyar irodalom	4,83
Emelt fizika	4,73	Magyar nyelv	4,87
Emelt informatika	5,00	Matematika	4,64
Emelt irodalom	4,94	Mozgókép és médiaism.	4,97
Emelt kémia	4,72	Művészetek	5,00
Emelt magyar nyelvtan	5,00	Német nyelv haladó	4,63
Emelt matematika	4,75	Német nyelv kezdő	4,60
Emelt történelem	4,88	Rajz és vizuális kult.	5,00
Ének zene.	5,00	Tánc és dráma	5,00
Etika	5,00	Társadalomismeret	5,00
Filozófia.	5,00	Testnevelés.	4,96
Fizika.	4,62	Történelem	4,64
Földrajz	4,68		

Az iskola tanulmányi átlaga az előző év azonos időszakához képest nem változott – **4,82**.

Továbbra is a készség- és modulárgyakból születnek 5,00-s átlagok, tanulóink „legnehezebben” a német, francia nyelvvel, illetve a földrajz, fizika, matematika tantárgyakkal birkóznak meg. Ezeknek a tantárgyaknak az átlaga közel 2-3 tizeddel elmarad az iskolaátlagtól.

Jelentősen emelkedett a kitűnők száma, a tavalyi 185-ről 263-ra, ami azt jelzi, kicsit többen nyújtanak kiegyensúlyozottan jó teljesítményt az idei tanulóink közül. A tantárgyi dícséreték száma 991

A tanulmányi versenyeken való részvétel a 2015-2016. tanévben is magas, és az eredmények megfelelnek a korábbi éveknél. Az OKTV-en több tantárgyból és több diákot is behívtak a II. fordulóra, és megyei versenyeken is sok a továbbjutó a döntő fordulókba.

VERSENYEREDMÉNYEK

2015-2016

Nemzetközi és Országos szervezésű versenyek

IPSC Nemzetközi Angol Szónokverseny

Területi forduló

1. hely Radvánszki Ronett 10.D

3. hely Szolnoki Dániel 12.A

4. hely Takács Félix 11.B *felkészítő tanáruk:* Vass Mihályné

Országos forduló

2. hely Radvánszki Ronett 10.D *felkészítő tanára:* Vass Mihályné

Kárpát-medencei József Attila mindenkiNET Verseny

3. hely Pető Dávid 10.C

és az osztály 2. csoportja *felkészítő tanára:* Pál Andrea

Arany Dániel Matematika Tanulóverseny

a második fordulóba jutottak

Daróczi Sándor 10.A

felkészítő tanára: Konczné Végh Leona

Nemes Bálint 9.A

felkészítő tanára: Vass Zoltán

Beresnyák Anett 9.A

felkészítő tanára: Ákos Zsuzsanna

Benkő Zsófia 9.A

felkészítő tanára: Ákos Zsuzsanna

döntőben:

2. díj Daróczi Sándor 10.A

felkészítő tanára: Konczné Végh Leona

Zrínyi Ilona Matematikaverseny

9. hely Szabó Eszter 12.A

felkészítő tanára: Botrágyi Tibor

XXII. Országos Arany János Irodalmi verseny

döntőbe jutott:

Jenei Regina 9.D

felkészítő tanára: Hegyiné Zsíros Csilla, Páll Csilla,
Prokób Ildikó, Mihályi Levente,
Gerliczki András

Nemes Tihamér Országos Programozói Verseny

22. hely Pólya Mátyas 9.D.

felkészítő tanára: Keresztessyné Takács Mária

Dusza Árpád Országos Programozói Emlékverseny

7.hely Horváth Balázs 11.A

Nagy Attila 10.A

Ignácz Orsolya 11.A

felkészítő tanárak: Keresztessyné Takács Mária

Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny - OKTV

A második fordulóra jutottak:

biológia

OKTV I. kategória

Király József 12.A

felkészítő tanára: Némethné Horváth Gabriella

OKTV II. kategória

Papik Vivien 12.B

Bátyi Fanni 12.B

Nádudvari Tímea 12.B

Tóth Gergely 12.B

felkészítő tanárak: Gergely Tibor

Kató Léna 11.B

Pesta Judit 11.B

Sum Csaba 11.B

Szajos Fanni 11.B

felkészítő tanárak: Némethné Horváth Gabriella

német nyelv

OKTV I. kategória

Lipcsei Bence 11.D

felkészítő tanára: Trenyisán Zsuzsanna

kémia

OKTV I. kategória

Király József 12.A

felkészítő tanára: Oláh Krisztina

Czakó Áron 10.D

felkészítő tanára: Némethné Horváth Gabriella

OKTV II kategória

Gyerák Csaba 12.D

felkészítő tanára: Oláh Krisztina

történelem OKTV

Bálint Bernadett 12.D

Szilágyi Anna 12.D

felkészítő tanárak: Páll Csilla

angol nyelv

OKTV I kategória

Béres Zsombor 12.D

felkészítő tanára: Rák Tiborné

francia nyelv

OKTV I kategória

Kató Léna 11.B

felkészítő tanára: Tibáné Molnár Ágnes

informatika II kategória

Bihon Róbert 12.A

felkészítő tanára: Keresztessyné Takács Mária

matematika

II kategória

Komoróczy Ádám 11.A

felkészítő tanára: Konez István

Nagy Vendel 12.A

felkészítő tanára: Botrágyi Tibor

Szabó Eszter 12.A

felkészítő tanára: Botrágyi Tibor

döntőben:

7. hely Szabó Eszter 12.A

felkészítő tanára: Botrágyi Tibor

8. hely Czakó Áron 10.D

felkészítő tanára: Némethné Horváth Gabriella

10. hely Király József 12.A

felkészítő tanára: Némethné Horváth Gabriella

32. hely Kató Léna 11.B

felkészítő tanára: Tibáné Molnár Ágnes

„Tied a szótár” szótárhasználati verseny

Molnár Andrea 11.B

Szöllősi Betti 11.B

Sarkadi Mária 11.B

Barkó József 11.B

felkészítő tanára: Vámosi Edina

döntőben:

5. hely Veres Laura 11.D
Szuhóczky Gábor 11.D
Lipcsei Bence 11.D
Perger Péter 11.D

felkészítő tanáruk: Trenyisán Zsuzsanna

Oláh György Országos Középiskolai Kémia Verseny

2. fordulóba jutott:

- Király József 12.A
Czakó Áron 10.D

felkészítő tanára: Oláh Krisztina

felkészítő tanára: Némethné Horváth Gabriella

döntőben:

4. hely Czakó Áron 10.D

felkészítő tanára: Némethné Horváth Gabriella

Kutatók Éjszakája Kémia Akadályverseny

8. hely Czakó Áron 10.D

felkészítő tanára: Némethné Horváth Gabriella

2015/16. Tanévi Országos Francia Nyelvi Tanulmányi Verseny

7. évfolyam

1. hely Kósa László 7. D

3. hely Kádár Péter 7. D

7. hely Balla Dénes 7. D

12. hely Mezei Balázs 7. D

felkészítő tanáruk: Tibáné Molnár Ágnes

8. évfolyam

7. hely Diczkó Botond 8. D

10. hely Simon Balázs 8. D

felkészítő tanáruk: Tibáné Molnár Ágnes

Országos Középiskolai Problémamegoldó Verseny

2. hely Kun Ábel 11.C

Király Anna 11.C

Matyasovszki Kristóf 11.C *felkészítő tanáruk:* Tar Ferenc

Középiskolai Kémia Lapok Angol Szakfordítói Verseny

3. hely Czakó Áron 10.D

felkészítő tanára: Némethné Horváth Gabriella

Középiskolai Kémiai Lapok K pontverseny

1. hely Czakó Áron 10.D

felkészítő tanára: Némethné Horváth Gabriella

XLVIII. Irinyi János Országos Középiskolai Kémia Verseny

17. hely Czakó Áron 10.D

felkészítő tanára: Némethné Horváth Gabriella

Mengyelejev Diákolimpia Magyar Küldöttség póttagja

Czakó Áron 10.D

felkészítő tanára: Némethné Horváth Gabriella

I. Országos Semmelweis Egészségverseny

1. hely Balla Tímea 11.D

Hornyák Balázs Lajos 11.D

Horváth Vivien 11.D

Dudás László Bence 11.D

Kemenes Gréta 11.D

felkészítő tanáruk: Sallai Judit

Savaria Országos Történelemverseny

Megyei forduló:

2. hely Juhász Maya 9.D

3. hely Csatlós Péter 9.D

4. hely Dancsisku Eszter 9.D

6. hely Karászi Botond 9.D *felkészítő tanáruk:* Pál Andrea

Száguldó Mátrixok- Ember és Társadalom Országos Verseny

2. hely Láng István 7.D

felkészítő tanára: Pál Andrea

Megyei és városi szervezésű versenyek

Hit, remény, szeretet - Regionális vers-és prózamondó verseny

1.hely Farkas Fanni 11.C

felkészítő tanára: Pál Andrea

Thália Kedvence Színjátészó Csapatverseny

3. hely Kertész Boglárka 11.C

Lengyel Letícia 11.C

Tanyi Gábor 10.C

Péter László 11.C

felkészítő tanáruk: Pál Andrea

Kiteibel Pál Középiskolai Biológiai és Környezetvédelmi Tanulmányi Verseny SZSZB

megyei forduló

1. hely Bocskai István Péter 9.B

1. hely Tóth Johanna 10.B

2. hely Hudák Noémi 10.B

felkészítő tanáruk: Sallai Judit, Gergely Tibor

Megyei Alkalmazói Verseny 2016

2. hely László Péter 11.A

5. hely Bányi Kristóf 11.A

felkészítő tanáruk: Keresztessyné Takács Mária

Angol nyelvű Városi Prezentációs Verseny

1. hely Fabu Ákos 12.D

2. hely Radvánszki Ronett 10.D *felkészítő tanáruk:* Vass Mihályné

Határtalanul Magyarul Szavalóverseny

3. hely Kovács Gergely 8.D

felkészítő tanára: Pál Andrea

Szavalóverseny a Nyíregyházi Egyetem szervezésében a magyar nyelv napja alkalmából

1.hely Farkas Fanni 11.C

felkészítő tanára: Pál Andrea

Helyi versenyek

Krúdy Gyula Gimnázium Természetfotó pályázata

1. hely Juhász Dorottya 12.D

2. hely Zemenszky Zea 12.D

3. hely Töröcsik Beatrix 12.B

TANULMÁNYI EREDMÉNYEK (2016/2017. tanév, félév)

Félévi tantárgyi átlagok

Magyar irodalom	4,81	Mozgóképek és médiaism.	5,00
Magyar nyelv	4,80	Művészetek	4,89
Matematika	4,54	Etika	5,00
Történelem	4,57	Hit- és erkölcsstan	5,00
Angol nyelv haladó	4,59	Életvitel	5,00
Angol nyelv kezdő	4,74	Testnevelés	4,92
Német nyelv haladó	4,53	<i>Emelt:</i>	
Német nyelv kezdő	4,41	magyar nyelvtan	5,00
Francia nyelv haladó	4,89	biológia	4,70
Francia nyelv kezdő	4,55	fizika	4,65
Fizika	4,66	informatika	5,00
Kémia	4,77	kémia	4,49
Biológia	4,70	magyar irodalom	5,00
Földrajz	4,63	matematika	4,47
Informatika	4,98	történelem	4,89
Ének-zene	5,00	Magatartás	4,85
Rajz és vizuális kultúra	5,00	Szorgalom	4,62

Az iskola tanulmányi átlaga az előző év azonos időszakához képest szignifikánsan nem változott: **4,75**.

Továbbra is a készség- és moduláris tantárgyakból születnek 5,00-s átlagok, tanulóink „legnehezebben” a német nyelvvizsgával, illetve a fizika, matematika, matematika emelt szint, történelem, történelem emelt szint tantárgyakkal birkóznak meg, ezen tantárgyak átlaga közel 2-3 tizeddel elmarad az iskolaátlagtól. A NAT 2012-es bevezetésével és a nemzeti köznevelési törvény rendelkezéseinek végrehajtásával sokan kényszerülnek emelt szintű csoportot választani úgy, hogy erre igazán nincs szükségük a továbbtanulásuk során.

A tanulmányi versenyeken való részvétel az idei tanévben a szokott módon alakult, azonban eredményeink – lásd a versenyeredményeket – kimagaslóak lettek mind az országos/nemzetközi, mind pedig a regionális/megyei/városi szervezésű versenyeket tekintve.

VERSENYEREDMÉNYEK 2016-2017

Országos szervezésű versenyek

IPSC Nemzetközi Angol Szónokverseny

döntő

1. hely Radvánszki Ronett 11.D *felkészítő tanára:* Vass Mihályné

Magyarok Nemzetközi Matematikaversenye

döntő

2. hely Daróczi Sándor 11.A *felkészítő tanára:* Konczné Végh Leona

7. évfolyam

különdíj Kun Ferenc Ágoston 7.D *felkészítő tanára:* Kiss Sándor, Ákos Zsuzsanna

Nemzetközi Kenguru Matematikaverseny

döntő

11. évfolyam

6. hely Daróczi Sándor 11.A *felkészítő tanára:* Konczné Végh Leona

Nemzetközi Kémiai Diákolimpia

3. forduló Czakó Áron 11.D *felkészítő tanára:* Némethné Horváth Gabriella

Kocka Kobak Országos Matematikaverseny

döntő

3. hely Kun Ferenc Ágoston 7.D. *felkészítő tanára:* Kiss Sándor, Ákos Zsuzsanna

Varga Tamás Matematikaverseny

megyei forduló 7. évfolyam

1. hely Kun Ferenc Ágoston 7.D. *felkészítő tanára:* Kiss Sándor, Ákos Zsuzsanna

2. hely Tömöri Péter 7.D. *felkészítő tanára:* Vass Zoltán

3. hely Sztójka Milán 7.D. *felkészítő tanára:* Vass Zoltán

36. Mikola Sándor Országos Középiskolai Tehetségkutató Fizikaverseny

megyei döntőben:

1. hely Csáji Viktor 9.A *felkészítő tanára:* Chriszt Gyula

4. hely Tóth István 9.A *felkészítő tanára:* Chriszt Gyula

Arany Dániel Matematika Tanulóverseny

a második fordulóba jutottak

Andrási Benedek 9.A

Csáji Viktor 9.A

Horváth Zsófia 9.A

Kovács Nikolett 9.A

Legény Lili 9.A

Apáthy Száva 10.A

Szabó Árpád 10.A

felkészítő tanáruk: Botrágyi Tibor

felkészítő tanára: Ákos Zsuzsanna

felkészítő tanára: Vass Zoltán

	Papp Dániel 9.A	
	Szigeti Zsuzsa 9.A	
	Szuhay Dávid 9.A	
	Tóth István 9.A	<i>felkészítő tanáruk:</i> Paluskáné Muri Erika
<i>döntő</i>	Csáji Viktor 9.A	<i>felkészítő tanára:</i> Botrágyi Tibor

Zrínyi Ilona Országos Matematikaverseny

megyei forduló:

7. évfolyam

2. hely Kun Ágoston Ferenc 7.D *felkészítő tanára:* Ákos Zsuzsanna

8. hely Sztojka Milán 7.D *felkészítő tanára:* Vass Zoltán

8. évfolyam

4. hely Csekk-Fekete Zoltán 8.D *felkészítő tanára:* Vass Zoltán

9. évfolyam

2. hely Csáji Viktor 9.A

3. hely Horváth Zsófia 9.A

4. hely Bulátkó Attila 9.Ar

5. hely Legény Lili 9.A

7. hely András Benedek 9.A

felkészítő tanáruk: Botrágyi Tibor

8. hely Szigeti Zsuzsa 9.A

felkészítő tanára: Paluskáné Muri Erika

12. hely Németh Csaba 9.D

felkészítő tanára: Sipos Ádám

13. hely Kovács Nikolett 9.A

felkészítő tanára: Botrágyi Tibor

10. évfolyam

3. hely Pólya Mátyás 10.D

felkészítő tanára: Paluskáné Muri Erika

5. hely Benkő Zsófia 10.A

felkészítő tanára: Ákos Zsuzsanna

14. hely Szabó Árpád 10.A

felkészítő tanára: Vass Zoltán

19. hely Apáthy Száva 10.A

felkészítő tanára: Ákos Zsuzsanna

11. évfolyam

1. hely Daróczi Sándor 11.A

felkészítő tanára: Konczné Végh Leona

5. hely Paulik Dominik 11.C

felkészítő tanára: Koncz István

12. évfolyam

2. hely Lengyel Letícia 12.A

felkészítő tanára: Koncz István

3. hely Sum Csaba 12.B

felkészítő tanára: Sipos Ádám

4. hely Gebri Tünde 12.A

felkészítő tanára: Konczné Végh Leona

9. hely Mészáros Sándor 12.D

felkészítő tanára: Vass Zoltán

11. hely Ignéczi Orsolya 12.A

felkészítő tanára: Konczné Végh Leona

csapatban:

7. évfolyam

1. hely Kun Ágoston, Sztojka Milán, Tömöri Péter

9. évfolyam

1. hely Bulátkó Attila, Csáji Viktor, Horváth Zsófia

10. évfolyam

2. hely Benkő Zsófia, Pólya Mátyás, Szabó Árpád

11. évfolyam

2. hely Bajzáth Péter, Daróczi Sándor, Paulik Dominik

12. évfolyam

1. hely Gebri Tünde, Lengyel Letícia, Sum Csaba

országos döntő:

9. hely Daróczi Sándor 11.A

felkészítő tanára: Konczné Végh Leona

XXIII. Országos Arany János Irodalmi verseny

döntőben:

Jenei Regina 10.D

felkészítő tanára: Hegyiné Zsíros Csilla, Páll Csilla,
Prokob Ildikó, Mihályi Levente,
Gerliczki András

Nemes Tihamér Országos Programozói Verseny

13. hely Pólya Mátyás 10.D.

felkészítő tanára: Keresztessyné Takács Mária

Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny – OKTV

A második fordulóra jutottak:

biológia

I. kategória

Czakó Áron 11.D

felkészítő tanára: Némethné Horváth Gabriella

II. kategória

Kató Léna 12.B

felkészítő tanára: Némethné Horváth Gabriella

Tóth Johanna 11.B

felkészítő tanára: Gergely Tibor

Sum Csaba 12.B

Szakos Fanni 12.B

Bálint Orsolya 12.B

felkészítő tanáruk: Némethné Horváth Gabriella

német nyelv

I. kategória

Lipcei Bence 12.D

felkészítő tanára: Trenyisán Zsuzsanna

kémia

I. kategória

Czakó Áron 11.D

felkészítő tanára: Némethné Horváth Gabriella

II kategória

Kató Léna 12.D

felkészítő tanára: Oláh Krisztina

történelem

Balogh Zsuzsanna Zsófia 12.D *felkészítő tanára:* Prokob Ildikó

angol nyelv

I kategória

Gaál Benedek 11.D

felkészítő tanára: Vass Mihályné

francia nyelv

I kategória

Gresó Krisztina 11.D

Seregi Boglárka 11.D

felkészítő tanáruk: Marcsekné Turesán Krisztina

matematika

II kategória

Komoróczy Ádám 12.A

felkészítő tanára: Koncz István

Daróczy Sándor 11.A

felkészítő tanára: Konczné Végh Leona

fizika

II kategória

Daróczy Sándor 11.A

felkészítő tanára: Chriszt Gyula, Varga Szilveszter

döntőben:

kémia OKTV I. kategória

7. hely Czakó Áron 11.D

felkészítő tanára: Némethné Horváth Gabriella

matematika II kategória

8. hely Daróczy Sándor 11.A

felkészítő tanára: Konczné Végh Leona

angol nyelv OKTV I kategória

11. hely Gaál Benedek 11.D

felkészítő tanára: Vass Mihályné

kémia OKTV II kategória

20. hely Kató Léna 12.B

felkészítő tanára: Oláh Krisztina**német nyelv OKTV I. kategória**

25. hely Lipcsei Bence 12.B

felkészítő tanára: Trenyisán Zsuzsanna**biológia OKTV II. kategória**

27. hely Kató Léna 12.B

felkészítő tanára: Némethné Horváth Gabriella**fizika II kategória**

27. hely Daróczi Sándor 11.A

felkészítő tanára: Chriszt Gyula, Varga Szilveszter**francia nyelv OKTV I kategória**

28. hely Gresó Krisztina 11.D

felkészítő tanára: Marcsekné Turcsán Krisztina**biológia OKTV I. kategória**

32. hely Czakó Áron 11.D

felkészítő tanára: Némethné Horváth Gabriella**2016/17. Tanévi Országos Francia Nyelvi Tanulmányi Verseny***döntő**8. évfolyam*

2. hely Kósa László 8.D

5. hely Kósa László 8.D

8. hely Balku Levente 8.D

felkészítő tanáruk: Tibáné Molnár Ágnes*7. évfolyam*

1. hely Dobos Lili Virág 7.D

2. hely Orosz Róbert 7.D

9. hely Oláh Péter 7.D

felkészítő tanáruk: Dr Bugarin-Horváth Andrásné**Bolyai Anyanyelvi Csapatverseny****Regionális döntő**

1. hely A csapat tagjai:

Orosz Róbert 7.D

Dobos Lili 7.D

Babicz Ágoston 7.D

Tóth Bence 7.D

felkészítő tanáruk: Páll Csilla**Oláh György Országos Középiskolai Kémiaverseny**

7. hely Czakó Áron 11.D

felkészítő tanára: Némethné Horváth Gabriella**Országos Krúdy prózamondó verseny**

1. hely Póti Eszter 10.B

felkészítő tanára: Prokób Ildikó**Reading In English**

1. hely Csorba Dorottya 8.D

1. hely Farkas Fruzsina 8.D

2. hely Hengsperger István 8.D

3. hely Bani Eszter 8.D

felkészítő tanáruk: Rák Tiborné**II. Országos Semmelweis Egészségverseny**

3. hely A csapat tagjai:

Balla Tímea 12.D

Hadi Orsolya 12.

Hornyak Balázs 12.D

Dudás László Bence 12.D

Kemenes Gréta 12.D

felkészítő tanáruk: Sallai Judit

Bolyai Természettudományi Csapatverseny

4. hely a csapat tagjai:

Dobos Lili Virág 7.D

Babitz Ágoston 7.D

Orosz Róbert 7.D

Tóth Bence 7.D

felkészítő tanáruk: Némethné Horváth Gabriella

DEBATE Országos Angol Nyelvű Vitaverseny

döntő:

Gaál Benedek 11.D

Radvánszki Ronett 11.D

Takács Félix 12.B

felkészítő tanáruk: Vass Mihályné

Kitaibel Pál Országos Középiskolai Biológia Verseny

megyei forduló

I. kategória

1. hely Ignác Orsolya 9.B

4. hely Kerekes Péter 9.B

5. hely Szulics Éva 9.B

6. hely Balogh Botond 9.B

felkészítő tanáruk: Gergely Tibor

II. kategória

2. hely Bocskai István Péter 10.B *felkészítő tanára:* Sallai Judit és Gergely Tibor

3. hely Szabó Lilla 10.D *felkészítő tanára:* Gergely Tibor

5. hely Gönczi Martin 10.D *felkészítő tanára:* Gergely Tibor

6. hely Tóth Gergely 10.D *felkészítő tanára:* Gergely Tibor

7. hely Kelemen Lilla Cecília 10.D *felkészítő tanára:* Gergely Tibor

8. hely Szabó Zsuzsanna 10.B *felkészítő tanára:* Sallai Judit és Gergely Tibor

13. hely Pataki Lilla 10.D *felkészítő tanára:* Gergely Tibor

17. hely Kovács Eszter 10.D *felkészítő tanára:* Gergely Tibor

országos döntőben:

Ignác Orsolya 9.B

Bocskai István Péter 10.B *felkészítő tanáruk:* Gergely Tibor

Megyei és városi szervezésű versenyek

Pál György Regionális Szavalóverseny

1.hely Farkas Fanni 12.C *felkészítő tanára:*Pál Andrea

Magyar Kultúra Napja alkalmából rendezett Vers és Prózamondó Verseny

2.hely Orosz Róbert 7.D. *felkészítő tanára:*Páll Csilla

Váci Mihály Szavalóverseny

1. hely Orosz Róbert 7.D. *felkészítő tanára:*Páll Csilla

KVÍZ-PARTY – városi műveltségi vetélkedő

1.hely: 9.c csapata

Állandó tagok:

Garaj Bernadett

Szabó Anna

Dávid Máté

Filep Csongor

Hrenkó Mátyás

Ötvös Márk

Változó tagok:

Pásztor Lilla

Vincze Viktória

Tóth Márton

felkészítő tanáruk: Pál Andrea

ACE Angol Nyelvű Városi Prezentációs Verseny

4. hely Seprényi Kitti 9.C. *felkészítő tanára:*Vass Mihályné

7. hely Paulik Dominik 11.C. *felkészítő tanára:*Füzeséri Andrea, Vass Mihályné

8. hely Garaj Bernadett 9.C. *felkészítő tanára:*Vass Mihályné

Pásztor Lilla 9.C *felkészítő tanára:*Vass Mihályné

Ötvös Márk 9.C *felkészítő tanára:*Vass Mihályné

A kommunizmus áldozatai városi irodalmi pályázat

5. hely Péli-Toóth Lili 10.D *felkészítő tanára:*Bányai Zoltán

„Lengyel-magyar két jó barát” vetélkedő

2. hely a csapat tagjai:

Bányai Bálint 7.D

Szabó Ágoston 7.D

Sztojka Milán 7.D

Tömöri Péter 7.D

*felkészítő tanára:*Páll Csilla

Helyi versenyek

Könyvtárhasználati verseny

1. hely „Zeusz gyermekei” 10.D
Perinecz Kitti
Kelemen Lilla
Szabó Lilla
2. hely A ravasz, az agy és a füstölgő puskacső”
Márkus Ferenc
Holik Blanka
Hadi Orsolya
3. hely „12/B”
Baranyi Noémi
Hüse Szonja
Molnár Andrea

Helyesírási verseny

1. hely Hudák Noémi 11.B
2. hely Kakuk Veronika 9.D
3. hely Oláh Zsuzsa 11.B

A Krúdy Gyula Gimnázium Természetfotó Pályázata

Jutalmazottak:

- Balogh Zsófia 9.D
- Biró Hédi 11.C
- Kázmér Ágnes 8.D
- Kovács Kamilla Liliána 10.B
- Szagos Fanni 12.B

A Krúdy Gyula Gimnázium fajismereti vetélkedője:

1. hely Bocskai István Péter 10.B
2. hely Igác Orsolya 9.B
3. hely Szulics Éva 9.B

**A
GIMNÁZIUM
DOLGOZÓI ÉS TANULÓI**

Tantestület

Chriszt Gyula
intézményvezető
fizika-kémia

Kéner Beatrix
intézményvezető h.
magyar-történelem

Füzeséri Andrea
intézményvezető h.
angol

Ákos
Zsuzsanna
matematika-
fizika-filozófia

Bányai
Zoltán
magyar-történelem

Bérczes
Gergely
rajz és
vizuális kultúra

Berezcki
Szilveszterné
német

Botrágyi
Tibor
matematika-
informatika

Dr. Bugarin-
Horváth
Andrásné
francia-német

Farkas
István
testnevelés

Fülöp
Attiláné
magyar-etika

Gergely
Tibor
biológia-földrajz-
informatika

Gerliczki
András
magyar

Hegyiné
Zsíros Csilla
magyar

Jósvainé
Harsányi Ágnes
könyvtár

Kajatin
Béla
angol-orosz

Keresztessyné
Takács Mária
matematika-
informatika

Koncz
István
matematika-fizika-
informatika

Konczné
Végh Leona
matematika-fizika

Kovács
Tibor
testnevelés

Marcskéné
Turcsán
Krisztina
német-francia

Mihályi
Levente
magyar-etika

Némethné
Horváth
Gabriella
biológia-kémia

Oláh
Krisztina
kémia-fizika

Pál
Andrea Judit
magyar-
történelem

Páll
Csilla
magyar-
történelem

Paluskáné
Muri Erika
matematika-
fizika

Tantestület

Polyákné
Tóth Nóra
magyar-német

Prokob
Ildikó
magyar-
történelem

Rák
Tiborné
angol

Sallai
Judit
biológia-
földrajz

Sipos
Ádám
matematika-
fizika

Szerényi
Róbert
történelem-földrajz

Szilágyi
Szilárd
ének

Takács
Sándor
testnevelés

Tar
Ferenc
történelem-
földrajz

Tibáné
Molnár Ágnes
francia

Tóthné
Nagy Éva
német-angol

Tömösváry
Judit
angol

Trenyisán
Zsuzsanna
német

Vámosi
Edina
német-holland

Varga-Csoba
Erika
testnevelés

Varga
Szilveszter
matematika-fizika

Vass
Mihályné
angol

Vass
Zoltán
matematika-
fizika

Veczáné
Debrőczki Edit
német

Külső óraadó

Szondy
Zsolt
informatika

Gazdasági és technikai dolgozók

Horváthné
Venczel Ibolya
iskolaitkár

Király
Tibor
rendszergazda

Papp
Jánosné
ügyviteli munkatárs

Aranyos
Zoltán

Berez
Lászlóné

Bodnár
Istvánné

Dóka
Jánosné

Holes
János

Jászkovics
Lajosné

Majoros
Attiláné

Nádasy
Csaba

Patai
Mihályné

Büfé

Várnagy
Józsefné

Várnagy
Zoltán

Konyha

Lajtiné
Szilágyi Ildikó
vezető

Czinéné
Betéri Katalin

Kovács
István

Lenténé
Gönczi Erika

Pataki
Miklós

7.D

Osztályfőnök: Páll Csilla

Aranyosi
Bálint

Babicz
Ágoston

Bacsik
Szilárd

Balogh
Nóra

Bányai
Bálint

Bereczki
Dóra Edit

Berencsi
Laura

Botrágyi
Tamás

Covesan
Viktor

Csikós
Botond Péter

Dankó
Vivien

Deme
Zsófia

Dobos
Lili Virág

Dörnyei
Dániel

Dvorszki
Dalma

Frank
Balázs

Góber
Noé Zoltán

Gresó
Réka

Kun
Ferenc Ágoston

Kvacz
Nóra

Magyar
Gergely Nándor

Metzner
Martin Zsolt

Mező
Fruzsina

Nagy
Bettina

Nagy
Fanni

Németh
Eke Lilla

Noviczki
Eszter

Oláh
Dorka

Oláh
Péter Bendegúz

Orosz
Róbert

Paulik
Máté

Stekler
Boglárka

Szabó
Ágoston

Szalontai
Lili

Sztojka
Milán Szabolcs

Tóth
Bence

Tömöri
Péter András

8.D

Osztályfőnök: Némethné Horváth Gabriella

Balku
Levente István

Balla
Dénes Krisztián

Bani
Eszter

Bodnár
Balázs

Borbás
Anna

Borbás
Zsófi

Borók
Panna Ágnes

Csekk-Fekete
Zalán

Csorba
Dorottya

Demeter
Hedvig

Farkas
Anna

Farkas
Fruzsina Diána

Hegyemegi
Bálint

Hengsperger
István

Holik
Gellért

Juhász
Luca

Kádár
Péter

Katona
Rebeka Dorka

Katona
Zsófia Eszter

Kázmér
Ágnes

Kósa
László

Kovács
Ákos

Kovács
Kitti
Boglárka

Kovács
Orsolya
Eszter

Kóhegyi
Nelli

Láng
István Ádám

Mezei
Balázs

Molnár
Blanka

Nagy
Bánk
László

Nagy
Márk
Zsigmond

Petróczy
Kornél
Vince

Riczu
Sára

Salamon
Eszter

Szakolczai
Zsanett

Szalacsi-Tóth
Bence

Szikszai
Levente

Sztányi
Eszter Laura

Tóth
Kitti

Tóth
Szilvia

Varga
Marcell Milán

9.A

Osztályfőnök: Vámosi Edina

Andrási
Benedek

Bíró
Anita

Birtók
Dániel

Bodnár
Csongor
Sebestyén

Bulátkó
Attila
Balázs

Csáji
Viktor

Csontos
Lilla

Fábíán
Eszter

Gorondi
János

Halász
Bertalan

Havasi
Panna Flóra

Hegedüs
Levente

Horváth
Zsófia

Ignéczi
Levente

Jászai
Máté

Kecskés
Előd

Kovács
Nikolett

László
Zsuzsanna

Legény
Lili

Madura
Máté

Molnár
Emese

Molnár
Levente

Monyók
Gréta Edina

Nagy
Andrea

Opre
Eszter

Papik
Ákos

Papp
Dániel

Pinke
Martin

Ruzska
Martin

Spák
Csanád

Szalanics
Péter

Szerényi
Csilla

Szigeti
Zsuzsa

Szuhay
Dávid

Tóth
Ádám András

Tóth
István

Vad
Zsombor

Zöldesi
József Simon

9.B

Osztályfőnök: Takács Sándor

Bakos
Balázs

Balogh
Botond

Bélteki
Donát

Berbécs
Barbara

Berta
Lilla

Bodzán
Janka

Cserfalvi
Letícia

Csorba
Aletta

Fekete
Orsolya

Filep
Dominik Csaba

Háda
Gyula

Hegedűs
Anna

Hudák
Huba

Ignácz
Orsolya

Juhász
Ágnes
Nikoletta

Kerekes
Péter

Király
Evelin

Kotán
Enikő

Lukács
Eszter

Mátyás
Nikolett Petra

Melnik
Mihály

Nádasi
István

Nagy
Balázs

Nagy
Zsófia

Papik
Bianka

Papp
Dorka

Pintér
Anna Enikő

Pristyák
Balázs

Puskás
Panna

Radvánszki
Lilla

Szokol
Dorina

Szöllösi
Bence

Szulics
Éva

Szűcs
Lilla

Tamás
Adél Eszter

Téglási
Viktória

Tudlik
Mirjam

9.C

Osztályfőnök: Pál Andrea

Balla
Richárd

Balogh
Csenge

Barkó
Patrik

Barota
Boglárka

Béres
Gréta

Covesan
Dóra

Csépké
Netta

Dávid
Máté

Fekete
Noémi

Filep
Csongor

Garaj
Bernadett

Hajzer
Levente

Hegyemegi
Máté

Horváth
Dorka

Hrenkó
Mátás

Jakubcsák
Eszter

Kocsis
Anna Boglárka

Kovács
Eszter

Krajecz
Gitta Anna

Májér
Melinda

Mán
István Dániel

Mihályi
Domonkos

Oláh
Adrienn Katalin

Ötvös
Márk

Pápai
Gréta

Pásztor
Lilla

Seprényi
Kitti

Seregi
Aliz Virág

Szabó
Anna

Szláma
Flóra Anna

Tárbály
Barbara

Téglási
Berta Sára

Tóth
Andrea Éva

Tóth
Janka Anna

Tóth
Márton István

Tóth
Panni

Tóth
Tamás

Vámos
Kriszta

Vincze
Viktória

9.D

Osztályfőnök: Sipos Ádám

Asztalos
Fruzsina

Babicz
Ábris

Balla
Dániel

Balla
Tamás Benedek

Balogh
Zsófi

Bani
Nóra

Dantesz
Dániel

Diczkó
Botond

Gresó
Petra

Gyüre
András Szabolcs

Harsányi
Panna

Hegedűs
Gergely

Heim
János

Helmeczy
Alexandra

Horváth
Ádám Miklós

Hörcsik
Zsombor Farkas

Juhász
Ferenc

Kakuk
Veronika

Kerékyjártó
Balázs

Koháry
Odett

Koroly
Erik Sándor

Kovács
Gergely Máté

Medve
László Máté

Mészár
Ádám

Németh
Csaba

Orosz
Eszter Anita

Pacza
Dániel

Simon
Balázs Zoltán

Szabó
Gábor

Szalóki
Gabriella

Szemerszki
Bálint Márk

Tardi
Milán Marcell

Tisza
Zsófia

Tóth
Fruzsina

Zemanek
Ákos

Zsigó
Miklós

10.A

Osztályfőnök: Ákos Zsuzsanna

Ábri
Nataniel
Mihály

Apáthy
Száva

Benkő
Zsófia

Beresnyák
Anett Rita

Bodnár
Ákos Mihály

Buda
Cintia

Bukovinszki
Márk

Buskó
Csenge

Buzga
Levente

Csernyik
Réka Lili

Dobó
Hanna Sára

Hegedüs
Dániel

Horváth
Ágoston

Horváth
Evelin

Hrotkó
Renátó

Huszti
Petra

Jámbor
Pál

Jánosi
Áron

Kecskés
Áron

Király
Nándor

Kujbus
Márton

Mátrai
Tamás
Zsombor

Miklós
Balázs

Nagy
Levente

Nemes
Bálint

Pallay
Róbert

Pollák
Anna Teodóra

Preczner
Klaudia

Reskó
Kevin Tamás

Szabó
Árpád

Szabó
Fanni

Szilágyi
Mihály Péter

Teski
Péter Boldizsár

Tóth
Zsombor

Tukacs
Péter

Vadász
Péter Mihály

Vizi
Roland Gábor

10.B

Osztályfőnök: Prokob Ildikó

Balogh
Panna

Baranyi
Dorka Fanni

Bocskai
István Péter

Csengeri
Melinda

Csordás
Gréta

Fényes
Dorina Eszter

Horváth
Ágnes

Katona
Blanka

Katona
Gyöngyi

Kiss
Dóra Anikó

Kotricz
Hédi

Kovács
Kamilla
Liliána

Kucsmár
Viktor

Laczják
Zsombor

Lengyel
Dorka

Lengyel
Luca

Lengyel
Marcell

Lőrincz
Ivett

Maknyik
Boglárka
Csilla

Molnár
Enikő

Nagy
Ádám Bence

Nagy
Annamária

Póti
Eszter

Rajt
Lili

Schervenka
Máté

Szabó
Réka

Szabó
Zsuzsanna

Szemán
Dávid

Szép
Dominika Enikő

Tamás
Anasztázia

Torma
Ádám Erik

Tóth
Petra

Tóth
Róbert

10.C

Osztályfőnök: Botrágyi Tibor

Béres
Nándor István

Büdszenti
Miklós

Cserés
Zsófia

Elek
Péter

Endrédi
Flóra

Fadel
Ájja

Farkas
Elizabet

Fekete
János Bence

Földvári
Emese

Gazdag
Olívia

Greksza
Mária

Hartman
Csenge

Házi
Petra

Herczku
Réka Majar

Jakob
Martin Mórió

Kató
Sarolta

Kázmér
Zsófia

Komiszár
Vanda

Kun
Eszter

Leveleki
Bence Miklós

Major
Gábor

Mihályfalvi
Kíra

Molnár
Orsolya

Mulik
Viktória

Nagy
Dániel

Pacuk
Viktória

Perjéssy
Panna Laura

Polyák
István Patrik

Schwegler
Stefánia

Szabó
Réka

Szécsi
Emma Lili

Szekrényes
Balázs

Szerényi
Anett

Szűcs
Nikolett Edit

Tőkési
Levente

Törzsök
Dóra Sára

Veres
Marcell

Zöldesi
Sára

10.D

Osztályfőnök: Paluskáné Muri Erika

Bartha
Ádám

Berez
Dávid

Csatlós
Péter

Dancsiskó
Eszter Anikó

Gönczi
Martin

Hacsá
Martin

Hegyi
Virág

Hekman
Martin

Iván
Benjamin

Jászai
Márkó Róbert

Jele
Áron

Jenei
Regina

Jescheta
Balázs

Juhász
Maja Lilla

Karázi
Botond
Boldizsár

Káré
Dávid Tamás

Kassai
Kamilla

Kazicsku
Máté

Kelemen
Lilla Cecília

Kiss
Hanna

Kiss
Loránd

Kovács
Eszter

Kvancz
Balázs

Majoros
Viktória

Mohácsi
Ármin

Pataki
Lilla

Paulik
Bence

Péli-Toóth
Lili

Perincez
Kitti

Pólya
Mátvás Dániel

Seprenyi
Milán Olivér

Szabó
Eszter

Szabó
Lilla

Sziky
Netta

Takács
Rebeka Virág

Tóth
Gergely

Zombor
Márton

11.A

Osztályfőnök: Szerényi Róbert

Bajzáth
Péter

Baksa
Zsófia Magdolna

Bodnár
Ábel Barnabás

Dán
Balázs

Daróczi
Sándor

Fekete
Csilla

Filep
Gábor Pál

Freund
Ákos

Gerle
Zsanett Anna

Herczku
Erik

Imre
Attila

Jászter
Vanessza

Kapdos
Dóra

Lázár
Gergely László

Lipcsei
Péter

Mácsai
Gergő Márk

Melik
Gábor Zoltán

Nádasi
Dávid

Nagy
Attila Tamás

Németh
Eszter

Pintér-Keresztes
Dávid

Raul
Felipe Angonese

Rác
Zsolt

Sivadó
Márta Rebeka

Szalacsi-Tóth
Zsófia

Szemán
Péter

Tomcsik
Zoltán János

Tóth
Bence Mózés

Török
Ferenc József

Vajda
Kristóf

Váradi
Miklós

Vigh
Botond

11.B

Osztályfőnök: Berczki Szilveszterné

Bába
Bence Béla

Babici
Klaudia

Babici
Vanda

Béltéki
Béla

Bihon
Csenge
Krisztina

Brtká
Bettina

Bucsánszky
Dániel Attila

Csátary
Ádám

Domokos
Zsófia

Fekete
Klára

Gemzsi
Léda

Hornok
Bence

Horváth
Evelin
Nikolett

Hudák
Noémi

Juhász
Zsófia

Kapta
Marcell Levente

Kormány
István

Molnár
Miléna

Nagy
Hanna

Nagy
Péter Ádám

Oláh
Zsuzsa Gabriella

Szabó
Edina

Szabolcsi
Henriett
Tünde

Szalmás
Alexandra
Fanni

Szalóki
Péter

Szántó
Eszter

Szilágyi
Virág Róza

Szulics
Anna

Takács
Renáta

Tarek
Ferenc Josef

Torma
Eszter

Tóth
Johanna

Zólyomi
Szabolcs

11.C

Osztályfőnök: Rák Tiborné

Balázi
Sára
Dorottya

Bálint
Vivien

Barta
Bence

Béres
Ádám Dávid

Bíró
Hédi

Blahota
Réka

Bornemisza
Ida

Dán
Zsófia

Dávid
Petra Veronika

Demeter
Áron Roland

Dévai
Viktória

Eölyös
Panna

Fehér
Anna

Gyureskó
Eszter

Harsányi
Gergő Ákos

Hegyes
Boglárka

Illés
Réka

Jakimcsuk
Alexandra

Keczkó
Zsuzsanna

Kopcsa
Flóra

Láposi
Judit

Leveleki
Csenge Anna

Márki
Mirella Anna

Mészár
Máté

Mihályi
Zsófia

Nagy
Nikolett

Paulik
Dominik

Pethő
Dávid

Simkó
Anna

Szabó
Balázs

Szabó
Hanna

Szurovcság
Márton

Tanyi
Gábor Bálint

Tóth
Adél Anasztázia

Tóth
Eszter

Varga
Péter Balázs

11.D

Osztályfőnök: Bányai Zoltán

Balázs
Vince

Balku
Nóra Beáta

Balogh
Béla Bendegúz

Czákó
Áron

Czobor
Árpád

Csikós
Adrienn

Domokos
Dóra

Fábíán
Dóra

Fan
Min Jié

Farkas
Sándor Dániel

Forró
Péter Pál

Gaál
Benedek

Gresó
Krisztina

Gyüre
Fruzsina
Dorottya

Hidas
Réka Emma

Jenei
Noémi

Juhász
Levente

Karsai
István

Keul
Tamás

Kiss
Dorottya

Kiss
Kende
Csongor

Kiss
Márton

Konrád
Kíra

Lengyel
Levente Lajos

Leobardo
Lozano

Lévai
Roxána Emese

Litvai
Kíra

Lukács
Bence

Magyarai
Máttyás
Áron

Mikola
Szilárd

Molnár
Tamás

Nagy
Erik Attila

Petróczy
Dániel Ákos

Pollák
Balázs István

Radvánszki
Ronett

Seregi
Boglárka Márta

Tóth
Ákos

Tóth
Orsolya Sára

12.A

Osztályfőnök: Koncz István

Balázs
István

Bányai
Kristóf

Batta
Bence Zsolt

Bazsó
Márton

Debreceni
Zsombor

D. Nagy
Csilla
Gabriella

Domokos
Péter

Gazdag
Tamás

Gebri
Tünde

Hegyes
Andrea

Horváth
Balázs

Ignézi
Orsolya

Illés
Zsolt

Jászai
Tamás

Kalotai
Gergő

Kelemen
Ádám Zsolt

Kertész
Boglárka

Kiss
Virág

Komoróczy
Ádám

Kőrösi
Diána

Kubovics
Bálint

Laki
Balázs

László
Péter

Lengyel
Leticia

Lippai
Tivadar

Magyar
Fanni

Megléc
Péter

Péntes
Martin

Tóth
Alexandra

Tóth
Bence

Turóczy
Dániel

12.B

Osztályfőnök: Vass Mihályné

Bálint
Orsolya

Baltigh
Rozina

Bányik
Nikolett

Baranyi
Noémi

Barkó
József

Béres
Barbara

Erdélyi
Kitti

Földvári
Csaba

Hudák
Gabriella

Hüse
Szonja

Jávor
Dorina

Kántor
Petra

Kató
Léna

Kovács
Andrea Éva

Kovács
Fruzsina

Kovács
Kinga

Kulcsár
Máté Lajos

Leskó
Péter Álmos

Lévai
Attila Gergely

Major
Lilla

Majoros
Eszter

Márczi
Levente
Zoltán

Molnár
Andrea

Müller
Melinda

Nagy
Péter

Pesta
Judit

Pristyák
Petra

Sarkadi
Mária

Spák
Csaba

Sum
Csaba

Szakos
Fanni

Szarka
Eszter

Szerényi
Zoltán

Szöllösi
Betti

Takács
Félix

Takács
Laura

Tarek
Terézia Hyatt

Vaskó
András

12.C

Osztályfőnök: Konczné Végh Leona

Agárdy
Vilmos

Bárány
Csenge

Báthory
Dóra

Cserpák
Vanda

Egri-Kiss
Gréta

Elek
Tamás Levente

Fabók
Luca

Farkas
Fanni

Garai
Georgina

Gergely
Ákos

Gönczi
Rebeka Kinga

Katona
Réka

Kerecsen
Eszter

Király
Anna

Kis
Ivett
Bernadett

Kozák
Tamás Attila

Kun
Ábel

László
Panna

Listván
Zsuzsanna

Lucskai
Klaudia

Maczali
Stella

Magyar
Zsófia Anna

Matyasovszki
Kristóf

Maxin
Benjámín Dániel

Murguly
Regina

Nádasi
Réka

Nagy
Máté Tibor

Nagy
Renáta

Németh
Henrietta

Péntes
Marcell

Preczner
Roland

Ruzsa
Botond

Szakács
Regina

Takács
Tamara

Tóth
Gábor

Tóth
Miklós

Vattai
József

Zsiros
Tamás

12.D

Osztályfőnök: Sallai Judit

Balla
Tímea

Balogh
Ágnes

Balogh
Zsuzsanna Zsófia

Bodnár
Tamás

Czurkó
Natália

Délceg
Petra
Magdolna

Diczkó
Dalma

Dobos
Kristóf
Maximilián

Dudás
László Bence

Éles
Dávid Zsolt

Farkas
Dalma

Hadi
Orsolya

Hegyegi
Bence

Holik
Blanka

Hornyák
Balázs Lajos

Horváth
Vivien

Huncsik
Zsófia

Kabács
Dóra Emese

Kemenes
Gréta

Koháry
Patrik

Lipcsei
Bence

Major
Dóra

Márkus
Ferenc

Mészáros
Sándor Máté

Mulik
Amanda
Edina

Nagy
Eszter

Perger
Péter

Pollák
Nándor
György

Pólya
Dorótya
Boglárka

Simon
Bendegúz

Suller
Balázs

Szilágyi
Nándor

Zuhóczy
Gábor Máté

Tar
Bíborka Csenge

Vén
Eszter Viktória

Veres
Laura

Tartalom

Beköszöntő	3
Az iskola története	5
The history of our school	6
Kurze Geschichte der Schule	7
Akikre büszkék vagyunk	
Versenyzőink	10
Kitüntetettek	16
Nemzetközi kapcsolataink	
Testvérkapcsolat	30
Cserediákok	34
Nemzetközi napok	43
Kirándulás	46
Emlékek a Közel-Keletről és Afrikából	48
Korea	50
Versenyeink	
Angol vitaverseny	54
Ausztrál bemutatók	55
Kitaibel Pál Biológia verseny	56
II. Semmelweis Egészségverseny	58
Miért szép Siófok ősszel?	60
„Állati építés”	62
Irodalmi verseny	63
A kvízverseny	66
Könyvtári vetélkedő	68
„Krúdy műhelyében”	
Gerliczki András: Margináliák	70
Tar Ferenc: Százéves a noszf	73
Megnyílt a Szindbád fogadó	78
Versek és novellák	79
„Egy kiállítás képei” – képzőművészet	87
Együtteseink	88
„Színház az egész világ”	92
Rendhagyó magyarórák	94
A hitelről, a környezetvédelemről és a reklámról	95
Sport	
Hármasugró bajnokaink	102
Sporteredményeink	104

Életünk	
Alapítványaink	114
KrúdyFest	117
DÖK	118
Alfa és omega	
A 7. és a 9. évfolyam „bejövetele”	122
A 12. évfolyam élményei	132
Ballagás	
Pro memoria.....	141
Tanulmányi és versenyeredmények	161
A gimnázium dolgozói és tanulói	175

„Küzdeni, felragyogni,
győzni a vizen! Ez az élet,
nem az üldögélés a kikötőben!”

Kridy & uen